

MEDDELANDE

I • 2012

Förslag på regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen

© Skogsstyrelsen mars 2012

Projektledare

Jörgen Ringagård

Projektgrupp

Per-Anders Ingebro

Emma Johansson

Göran Öster

Styrgrupp

Johan Eriksson

Ulf Didrik

Göran Rune

Mikael Norén

Vanja Strand

Fotograf

© Michael Ekstrand

Upplaga

Finns endast som pdf-fil för egen utskrift

ISSN 1100-0295

BEST NR 1581

Skogsstyrelsens förlag

551 83 Jönköping

Innehåll

SKOGSSTYRELSEN	1
Sammanfattning	1
Regelförenklingsarbetet	1
Avgränsning och mål	1
Genomförande	1
Förslag	2
Kostnadsminskningar	3
Inledning	5
Bakgrund	5
Instruktion för Skogsstyrelsen	5
Regleringsbrev	5
Mål, avgränsningar och redovisning	5
Mål för arbetet	5
Avgränsningar för arbetet	6
Redovisning	7
Genomförande	7
Arbetsform	7
Kostnadsberäkningar	7
Regler, rutiner samt skogs- och miljöpolitiska mål	8
Regler	8
Krav på uppgifter som ska lämnas i anmälan/ansökan	8
Anmälan till Skogsstyrelsen minst sex veckor innan åtgärden påbörjas	8
Anmälan till Skogsstyrelsen innan åtgärden påbörjas	9
Ansökan om tillstånd till Skogsstyrelsen	9
Samråd med sameby	9
Krav på ställande av säkerhet för återväxtåtgärder	9
Ansökan om undantag från vissa krav	9
Rutiner	10
Skogspolitiska mål	11
Miljömål	11
Miljökvalitetsmålet Levande skogar	11
Sektorsmål	12
Administrativa kostnader för att följa och tillämpa regelverket	13
Kostnader för företagen	13
Mätmodell	13
Mätresultat	13
Kostnader som inte ingår i mätningarna	14
Kostnader för Skogsstyrelsen	14
Kopplingar till regeringsuppdraget En dörr in för skogsägare	15
Ökad service vid regeltillämpning	15
Samverkan mellan myndigheter betonas	16
Resultat av enkätundersökningar och workshop	17

Bakgrund	17
Enkät till skogsbruket om regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen	17
Workshop med skogsbruket	18
Enkät till tio distrikt inom Skogsstyrelsen	19
Kortare anmälningstid	19
Begränsa möjligheterna till dispens från sexveckorsregeln	20
Höjd arealgräns för anmälan eller slopad anmälan för vissa åtgärder	20
Fler områden i samma anmälan	21
Förenkling i hänsynsredovisningen	21
Sammanfattning av remissvaren	23
Allmänt	23
Sexveckorsregeln	23
Arealgränsen för anmälan	24
Avstånd mellan områden i en anmälan	24
Anmälans giltighetstid	25
Skyddsdikens sträckning på karta	25
Anmälan om uttag av skogsbränsle	26
Hänsynsredovisningen i anmälan	27
Frivilliga uppgifter i anmälan	28
Vegetativt förökat skogsodlingsmaterial	28
Åtgärder i områden med skogliga försök	28
Dispens från tillåtna avverkningsformer	28
Avgränsning av brukningsenhet och ransonering av äldre skog	28
Gjorda ändringar jämfört med remissversionen	29
Anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle	30
Sammanfattning	30
Bakgrund	31
Antalet ärenden	32
Reglerna – historik	32
Sexveckorsregeln	33
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	33
Remissvar	34
Överväganden och ställningstaganden	34
Konsekvenser för kostnader	36
Arealgränsen för anmälan	36
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	36
Remissvar	36
Överväganden och ställningstaganden	37
Konsekvenser för kostnader	38
Avstånd mellan områden i en anmälan	38
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	38
Remissvar	38
Överväganden och ställningstaganden	38
Konsekvenser för kostnader	39
Anmälans giltighetstid	40
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	40
Remissvar	40
Överväganden och ställningstaganden	40

Konsekvenser för kostnader	41
Skyddsdikens sträckning på karta	42
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	42
Remissvar	42
Överväganden och ställningstaganden	42
Konsekvenser för kostnader	43
Anmälan om uttag av skogsbränsle	43
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	43
Remissvar	43
Överväganden och ställningstaganden	44
Konsekvenser för kostnader	45
Hänsynsredovisningen i anmälan	46
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	46
Remissvar	46
Överväganden och ställningstaganden	47
Konsekvenser för kostnader	48
Frivilliga uppgifter i anmälan	48
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	48
Remissvar	48
Överväganden och ställningstaganden	48
Konsekvenser för kostnader	49
Vem som ska anmäla	49
Vegetativt förökat skogsodlingsmaterial	50
Sammanfattning	50
Bakgrund	50
Användning inom brukningsenhet samt anmälan	50
Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop	50
Remissvar	50
Överväganden och ställningstaganden	51
Konsekvenser för kostnader	51
Åtgärder i områden med skogliga försök	52
Sammanfattning	52
Bakgrund	52
Undantag för forskning	52
Synpunkter från Sveriges lantbruksuniversitet	52
Remissvar	53
Överväganden och ställningstaganden	53
Konsekvenser för kostnader	54
Dispens från tillåtna avverkningsformer	56
Sammanfattning	56
Bakgrund	56
Beslut om dispens krävs	57
Synpunkter från skogsbruket i enkätsvar och workshop	57
Remissvar	57
Överväganden och ställningstaganden	57
Konsekvenser för kostnader	58
Avgränsning av brukningsenhet och ransonering av äldre skog	59

Sammanfattning	59
Bakgrund	59
Brukningseenhet och högsta tillåtna areal för föryngringsavverkning	59
Synpunkter från skogsbruket i enkätsvar och workshop	59
Remissvar	60
Överväganden och ställningstaganden	60
Konsekvenser för kostnader	61
Konsekvenser för skogs- och miljöpolitisk måluppfyllelse	62
Författningsförslag	63
Uttolkning av regler samt utformning av rutiner för handläggning	72
Synpunkter från skogsbruket	72
Överväganden och ställningstaganden	72
Förslag på åtgärder för att inom Skogsstyrelsen tydliggöra behovet av regelförenkling	73
Behov av att tydliggöra	73
Intranät	73
Konferenser och enhetsmöten	73
Seminarier och workshops	73
Förslag på fortsatt arbete med regelförenkling	74
Förenkla för företagen	74
En dörr in	74
eAvverka	74
En intern kundtjänst	74
Dialog om miljöhänsyn	74
Ytterligare möjligheter till förenkling	75
Granskningsgrupp för föreskrifter	75
Det goda mötet	75
Källförteckning	76
Förarbeten	76
Myndighetsdokument, publiceringar, webbsidor	76
Bilaga 1. Enkätundersökningar	77
Bilaga 2. Remissinstanser och sammanställning av remissvar	95
Bilaga 3. Gällande blankett för anmälan om avverkning m.m.	126
Bilaga 4. Projektplan regelförenkling skogsvårdslagstiftningen	130

Sammanfattning

Regelförenklingsarbetet

Regeringen har betonat behovet av att fortsätta och intensifiera regelförenklingsarbetet för att uppnå en märkbar positiv förändring i företagens vardag.

Ett sätt att förenkla för skogsägarna är att åstadkomma enklare regler, vilket ges förslag på i detta Meddelande. Ett annat sätt att förenkla är genom ökad myndighetssamverkan vid handläggning av ärenden, vilket avrapporterats under 2011 i ett särskilt regeringsuppdrag benämnt En dörr in för skogsägare.

Avgränsning och mål

Företagens administrativa kostnader definieras av Tillväxtverket som kostnader för att upprätta, lagra eller överföra information eller uppgifter som orsakas av krav i lagstiftning. Enligt de mätningar av företagens kostnader som Tillväxtverket gjort utgör kostnader för anmälan om åtgärder enligt skogsvårdslagstiftningen den klart största andelen inom Skogsstyrelsens tillsynsområde. Med skogsvårdslagstiftningen avses skogsvårdslagen, skogsvårdsförordningen samt Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd. Det har därför varit naturligt att avgränsa arbetet till denna lagstiftning.

Arbetet har genomförts med följande målsättning för de förslag som lämnas.

- Att de administrativa kostnader företagen har för att uppfylla kraven i skogsvårdslagstiftningen minskar med minst 25 procent vid utgången av 2014 jämfört med kostnaderna vid utgången av 2010.
- Att Skogsstyrelsens effektivitet inom handläggning och tillsyn av ärenden enligt skogsvårdslagstiftningen ökar med minst 10 procent i jämförbara arbetsmoment vid utgången av 2014 jämfört med utgången av 2010. Detta gäller arbetsmoment som påverkas av regeländringarna.
- Att ändringarna i lagstiftningen inte försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
- Att Skogsstyrelsens personal blir medveten om behovet av och motiven för regelförenklingar.

Genomförande

Arbetet har genomförts i projektform. Enkätundersökningar har utförts riktade till företag och organisationer inom skogsbruket samt internt inom Skogsstyrelsen. Vidare har en workshop anordnats med representanter för skogsbruket. En remissversion av Meddelandet har skickats ut till företag och organisationer inom den skogliga sektorn, till myndigheter samt även internt inom Skogsstyrelsen. Dessa aktiviteter har varit viktiga för att prioritera vilka förenklingsförslag som skulle utredas och för att bedöma konsekvenser av dem. Det har framkommit att

flera företrädare för skogsbruket anser att skogsvårdslagstiftningen i stort är ändamålsenlig, och att en stor del av potentialen för regelförenkling finns inom annan lagstiftning.

Förslag

De åtgärder som föreslås bedöms inte få sådana effekter att de försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.

- Sexveckorsregeln vid anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle föreslås vara kvar. En nedkortning till tre eller fyra veckor som skogsbruket prioriterat högst bland de förslag på regelförenklingar som framförts, bedöms få alltför stora negativa effekter på myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen. Enligt Tillväxtverkets sätt att mäta skulle en nedkortning av tiden inte heller påverka företagens administrativa kostnader.
- Arealgränsen om minst 0,5 hektar för anmälan om avverkning föreslås vara kvar. Att höja arealgränsen till 1,0 eller 2,0 hektar skulle visserligen ge betydande administrativa förenklingar för både skogsbruket och myndigheten genom färre anmälningar, men de negativa konsekvenserna bedöms bli alltför stora. Skogsbruket har inte prioriterat en höjning av arealgränsen.
- Största tillåtna avstånd mellan områden som redovisas i en och samma anmälan föreslås ökas från 50 till 100 meter, vilket efterfrågats av skogsbruket. De negativa konsekvenserna bedöms vara hanterbara.
- Giltighetstiden för anmälan om avverkning föreslås förlängas från tre till fem år. Detta bedöms inte få några negativa effekter av betydelse.
- Inritning på karta av skyddsdikens sträckning föreslås utgå och istället ersättas med krav på att ange det område som planeras att skyddsdikas. De negativa effekterna av ändringen bedöms vara små.
- Anmälan om uttag av skogsbränsle föreslås förenklas något vid uttag av stubbar genom att ta bort kravet på att ange vilka trädslag och hur stor andel av dessa som ska tas ut. Skogsstyrelsen har även övervägt att föreslå ett slopande av kravet på att anmäla uttag av grenar och toppar (GROT), men anser att skälen för att ha kvar kravet överväger även om det med nuvarande prioriteringar sällan leder till tillsynsinsatser. Förslaget att ha kvar kravet är en ändring jämfört med förslaget i remissversionen.
- Hänsynsredovisningen i anmälan bedöms det inte finnas förutsättningar för att förenkla i nuläget. Redovisningen är ofta schablonmässigt ifylld på rummet och speglar sällan den hänsyn som sedan lämnas vid avverkning. Enligt Skogsstyrelsens uppfattning krävs att skogsbruket tar ett ökat ansvar genom att planeringen av varje enskilt avverkningsobjekt återspeglas på ett bra sätt i hänsynsredovisningen.

- De frivilliga uppgifterna i anmälan om skogsvårdsavtal, avverkningsplanering och markberedningsmetod föreslås vara kvar.
- Det bör utredas vidare om skogsodlingsmaterial i form av så kallade bulksticklingar – som har stor genetisk variation – bör undantas från nu gällande regler om begränsning inom en brukningsenhet samt krav på anmälan innan planteringen påbörjas.
- Skogsmark som disponeras långsiktigt av forskningsinstitutioner och som används för vetenskapliga ändamål föreslås undantas från reglerna om återväxtåtgärder, tillåtna avverkningsformer, lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning samt hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen. Sistnämnda tillägg är en ändring jämfört med förslaget i remissversionen. Kravet på anmälan om/ansökan om tillstånd till åtgärder föreslås kvarstå, men förfarandet kan förenklas genom att berörd forskningsinstitution årligen ges möjlighet att lämna in en sammanställning med uppgifter om samtliga planerade anmälningspliktiga/tillståndspliktiga åtgärder inom de avdelningar där forskning planeras.
- Kravet på att behöva ansöka om undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden föreslås ersättas med krav på anmälan. Att även slopa krav på anmälan bedöms leda till en ökad risk för exploaterande avverkningar. Avverkning som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen men som inte uppfyller kravet på tillåten avverkningsform, föreslås bli anmälningspliktig. Det sistnämnda är en ändring jämfört med förslaget i remissversionen.
- För brukningsenheter större än 50 hektar skogsmark finns ransoneringsregler för skog som uppnått lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning. Brukingsenheter strax över 50 hektar drabbas härigenom av en tröskeleffekt genom att avverkningsmöjligheterna blir mindre än för enheter strax under 50 hektar. För att få bort tröskeleffekten vid denna areal föreslås att reglerna ändras så att skogsägare med mer än 50 hektar produktiv skogsmark alltid ges minst samma möjlighet till förnygringsavverkning som nu gäller för skogsägare med mindre än 50 hektar produktiv skogsmark.

Kostnadsminskningar

I tabell 1 anges respektive förslags påverkan på företagens respektive Skogsstyrelsens kostnader. Kostnadsminskningen för företagen ställs i relation till deras totala administrativa kostnader enligt Tillväxtverkets mätningar för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen. Kostnadsminskningen för Skogsstyrelsen ställs i relation till myndighetens totala kostnader för registrering och handläggning av ärenden.

Sammantaget uppgår kostnadsminskningarna till ca 8 procent för företagen och ca 5 procent för Skogsstyrelsen. Uppgifterna är dock osäkra och ska ses som ungefärliga. För att nå det uppsatta målet att företagens administrativa kostnader för att uppfylla kraven i skogsvårdslagstiftningen minskar med minst 25 procent vid utgången av 2014 jämfört med kostnaderna vid utgången av 2010 skulle ytterligare ändringar behöva genomföras. Att även höja arealgränsen från 0,5 hektar till 1,0

hektar för anmälan om avverkning skulle troligen vara tillräckligt för att nå målet för kostnadsminskningar, men bedöms ge alltför stora negativa effekter för Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen.

Tabell 1. Bedömda kostnadsminskningar om förslagen genomförs.

Förslag	Kostnadsminskning för företagen, %	Kostnadsminskning för Skogsstyrelsen, %
Ökat avstånd mellan områden i anmälan	4,5	1,1
Förlängd giltighetstid för anmälan	2,1	4,0
Förenklad kartredovisning för skyddsdikey	1,1	0
Förenklad redovisning av uttag av stubbar	0,1	0
Total kostnadsminskning	7,8	5,1

Om även kravet på anmälan om uttag av GROT skulle slopas bedöms det innebära ca 1,5 procent ytterligare minskade kostnader för företagen och ca 0,2 procent för Skogsstyrelsen.

Inledning

Bakgrund

Instruktion för Skogsstyrelsen

Enligt förordning (2009:1393) med instruktion för Skogsstyrelsen ska myndigheten se till att dess föreskrifter, allmänna råd och andra vägledande dokument är utformade på ett sådant sätt att de är kostnadseffektiva och enkla att följa och förstå för företag. Myndigheten ska även i sin verksamhet i övrigt underlätta företagens kontakter med myndigheten.

Regleringsbrev

I regeringens regleringsbrev för Skogsstyrelsen avseende budgetåret 2011 anges följande.

”Det finns ett behov av att fortsätta och intensifiera regelförenklingsarbetet för att uppnå det övergripande målet om en märkbar positiv förändring i företagets vardag. En del i detta arbete är att minska företagets administrativa kostnader och inom Landsbygdsdepartementets ansvarsområde är målet att de administrativa kostnaderna ska minska med 50 procent till och med utgången av 2014. Minskning ska uppgå till minst 25 procent för varje lagstiftningsområde.

Skogsstyrelsen ska redovisa hur den bedriver regelförenklingsarbetet samt ytterligare förslag till förenklingar för företagen inom sitt verksamhetsområde, såväl nationellt som inom EU-lagstiftningen, i syfte att uppnå en märkbar positiv förändring i företagets vardag. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet (Landsbygdsdepartementet) senast den 1 april 2011.”

I en rapport till regeringen 28 mars 2011 redovisade Skogsstyrelsen sitt förenklingsarbete. I rapporten angavs bl.a. att Skogsstyrelsen avsåg att utreda vilka möjligheter som finns till förenklingar för att kunna åstadkomma betydande kostnadsminskningar och göra rätt prioriteringar. Vidare angavs i rapporten att ett arbete skulle påbörjas under våren 2011 med uppgift att samla in synpunkter från skogsbruket och från personal inom myndigheten om vilka regelförenklingar som är mest angelägna.

Mål, avgränsningar och redovisning

Ett projekt startades våren 2011 med följande mål, avgränsningar och krav på redovisning av förslag.

Mål för arbetet

Målsättningen är att följande effekter ska uppstå om de åtgärder genomförs som föreslås i denna rapport.

- Att de administrativa kostnader företagen har för att uppfylla kraven i skogsvårdslagstiftningen minskar med minst 25 procent vid utgången av 2014 jämfört med kostnaderna vid utgången av 2010.
- Att Skogsstyrelsens effektivitet inom handläggning och tillsyn av ärenden enligt skogsvårdslagstiftningen ökar med minst 10 procent i jämförbara arbetsmoment vid utgången av 2014 jämfört med utgången av 2010. Detta gäller arbetsmoment som påverkas av regeländringarna.
- Att ändringarna i lagstiftningen inte försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
- Att Skogsstyrelsens personal blir medveten om behovet av och motiven för regelförenklingar.

Avgränsningar för arbetet

Uppdraget är avgränsat till skogsvårdslagstiftningen och av Skogsstyrelsen upprättade rutiner för arbetet med denna. En viktig anledning till den valda avgränsningen är att den helt dominerande andelen av företagens administrativa kostnader för att följa regelverken inom Skogsstyrelsens tillsynsområde härrör från skogsvårdslagstiftningen (se avsnittet Administrativa kostnader för att följa och tillämpa regelverket, sid 13). Handelsreglerna för skogsodlingsmaterial tas dock inte med i uppdraget, eftersom EU-kommissionen har påbörjat ett arbete med att se över ett antal direktiv som rör handel med utsäde och förökningsmaterial, bl.a. skogsodlingsmaterial.

Det har från företrädare för skogsbruket framförts förslag på att bl.a. ändra regler om användning av främmande trädslag, regler om tillstånd till avverkning i fjällnära skog, regler om skyddsåtgärder mot skadliga insekter samt regler om redovisning av hänsyn som ska tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen samt till rennäringsbruket. Dessa förslag har inte utretts inom ramen för regelförenklingsprojektet. Skogsstyrelsen avrapporterade 2009 ett regeringsuppdrag avseende regler om användning av främmande trädslag¹. Vidare gjordes så sent som 2010 ändringar i skogsvårdslagstiftningen² som innebar att ansökan om tillstånd till avverkning krävs i färre fall och att regler om hänsyn till rennäringsbruket ändrades. När det gäller skyddsåtgärder mot skadliga insekter samt hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen trädde ändringar i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd i kraft 1 januari 2012. Sistnämnda hänsynsregler är föremål för en fortsatt översyn under 2012 inom ett särskilt projekt.

När det gäller miljöbalkens regler inom det skogliga området avser Skogsstyrelsen att som ett eget projekt under 2012 i föreskrifter förtydliga vilka skogsbruksåtgärder som enligt myndighetens uppfattning kan komma att väsentligt ändra naturmiljön och som ska anmälas för samråd enligt 12 kap. 6 §. Även landsbygdsprogrammet hanteras separat genom framtagandet av ett tekniskt underlag fram till

¹ Regler om användning av främmande trädslag
<http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/meddelanden/regler-om-anvandning-av-frammande-tradslag-meddelande-2009-7.html> Skogsstyrelsen 2009

² Prop. Gränser i skog (2009/10:201)

våren 2012 i dialog med den skogliga sektorn inför nästa programperiod som börjar 2014.

Redovisning

En redovisning av arbetet med regelförenkling under 2011 görs i Skogsstyrelsens årsredovisning. De slutliga förslagen redovisas till regeringen och görs tillgängliga på Skogsstyrelsens hemsida i myndighetens Meddelandeserie.

Genomförande

Arbetsform

Arbetet med föreliggande Meddelande har bedrivits i projektform. En arbetsgrupp har utarbetat rapporten och har under arbetets gång haft tillgång till ett antal resurspersoner. I projektorganisationen har även ingått en styrgrupp. Båda grupperna har varit sammansatta av personal från Skogsstyrelsens skogsavdelning och distrikt.

För att få in förslag på regelförenklingar skickades en enkät ut till ett antal företag och organisationer inom skogsbruket samt även internt inom Skogsstyrelsen (bilaga 1). Arbetsgruppen genomförde sedan en workshop i Stockholm i september 2011 med representanter från skogsindustrin, familjeskogsbruket och storskogsbruket. Dessa aktiviteter har haft stor betydelse för projektets prioriteringar av vilka förslag som skulle utredas närmare. För att fånga in skogsmyndighetens syn på förändringsförslagen, sammanställde arbetsgruppen en enkät som skickades ut till tio distrikt inom Skogsstyrelsen med frågor om konsekvenser och risker med olika regelförenklingsförslag (bilaga 1). Under arbetets gång har även synpunkter från lagspecialister inom myndigheten inhämtats. En remissversion av Meddelandet har skickats ut till företag och organisationer inom den skogliga sektorn, till myndigheter samt även internt inom Skogsstyrelsen. Remissinstanserna och en sammanställning av remissvaren framgår av bilaga 2.

Kostnadsberäkningar

Vid kostnadsberäkningar har Tillväxtverkets så kallade standardkostnadsmodell använts där så bedömts möjligt. Denna beskrivs på sidan 13. Timkostnaden för arbetet med att upprätta, lagra och överföra information till Skogsstyrelsen har satts till 280 kr, vilket är en uppräknings med knappt 12 procent jämfört med de 251 kr som användes i Tillväxtverkets mätningar 2009. Vid kostnadsberäkningarna har även de senare uppräknats till nuvarande nivå.

Skogsstyrelsens kostnad per ärende för handläggning inklusive registrering har satts till 950 kr, vilket är en ökning med ca 5 procent jämfört med 2010. Kostnaden för registrering utgör knappt 13 procent av den totala handläggningskostnaden.

Regler, rutiner samt skogs- och miljöpolitiska mål

Regler

Nu gällande skogsvårdslag (1979:429) (SvL) trädde i kraft för mer än 30 år sedan, men ändringar har gjorts vid ett flertal tillfällen. Från 1 januari 1994 ändrades lagstiftningen på så sätt att skogsägarna gavs ett ökat eget ansvar för att uppfylla de skogs- och miljöpolitiska målen. Samtidigt skärptes bestämmelser om hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen. SvL kompletteras av skogsvårdsförordningen (1993:1096) (SvF) samt av Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd till SvL.

Krav på uppgifter som ska lämnas i anmälan/ansökan

I lag, förordning eller i vissa fall föreskrifter, finns vissa krav som medför administrativa kostnader för företagen (detta begrepp definieras på sidan 13). Dessa krav framgår av respektive avsnitt nedan. Från kraven finns vissa undantag.

En anmälan/ansökan om tillstånd ska lämnas skriftligt eller i elektronisk form i enlighet med vad Skogsstyrelsen fastställt. Exakt vilka uppgifter som ska lämnas i anmälan framgår av Skogsstyrelsens blankett (bilaga 3). Blanketterna för ansökan om tillstånd till avverkning i fjällnära skog respektive ädellövskog innehåller till stor del samma uppgifter som anmälan. En anmälan om avverkning är giltig i tre år, medan motsvarande tid för anmälan om uttag av skogsbränsle och skyddsdikning är fem år. Giltighetstiden för ansökan om tillstånd till avverkning anges inte i lagstiftningen, men i Skogsstyrelsens beslut om tillstånd anges giltighetstiden till fem år.

Anmälan till Skogsstyrelsen minst sex veckor innan åtgärden påbörjas

- Föryngringsavverkning om minst 0,5 hektar. Redovisning av vad som ska göras för att trygga återväxten av skog och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, samt, inom renskötselns året-runt-marker, även tillgodose rennäringens intressen. Karta ska visa området, var viss typ av miljöhänsyn planeras samt var hänsyn till rennäringen planeras.
- Avverkning för annat ändamål än virkesproduktion om minst 0,5 hektar. Karta ska visa området.
- Uttag av skogsbränsle om minst 0,5 hektar efter föryngringsavverkning för användning eller vidareförädling i yrkesmässig verksamhet. Vid uttag av stubbar ska anges vilka trädslag och hur stor volymandel av dessa som ska tas ut. Karta ska visa området.
- Skyddsdikning. Karta ska bifogas som visar det planerade dikets sträckning.

- Plantering av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial om minst 0,5 hektar. Uppgifter om frökälla ska anges. Karta ska visa området.

Anmälan till Skogsstyrelsen innan åtgärden påbörjas

- Användning av främmande träslag om minst 0,5 hektar.

Ansökan om tillstånd till Skogsstyrelsen

- Avverkning inom fjällnära skog utom röjning eller gallring. Redovisning av vad som avses göras för att tillgodose naturvårdens, kulturmiljövårdens och rennäringens intressen, samt trygga återväxten av skogen.
- Avverkning av ädellövskog utom röjning eller gallring. Redovisning av vad som avses göras för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen.

Samråd med sameby

Innan föryngringsavverkning eller avverkning för byggande av skogsbilväg påbörjas inom rennäringens året-runt-marker ska skogsägaren bereda berörd sameby tillfälle till samråd. Krav på samråd gäller inte generellt utan beror på brukningsenhetens omfattning samt avverkningens storlek och belägenhet. Där samråds-skyldighet föreligger ska till anmälan eller ansökan om tillstånd till avverkning fogas ett skriftligt bevis om att berörd sameby beretts tillfälle till samråd.

Krav på ställande av säkerhet för återväxtåtgärder

Om en avverkning föranleder dyra återväxtåtgärder (plantering eller sådd) i större omfattning får Skogsstyrelsen besluta att ekonomisk säkerhet ska ställas för fullgörandet av återväxterna, om det skäligen kan befaras att dessa annars inte blir vidtagna.

Ansökan om undantag från vissa krav

Om det finns tillräckligt starka skäl får Skogsstyrelsen medge undantag (lämna dispens) från följande krav.

- Påbörja åtgärd tidigast sex veckor efter anmälan om avverkning, skydds-dikning och uttag av skogsbränsle
- Anlägga ny skog och vidta föryngringsåtgärder
- Avverka ändamålsenligt för återväxt eller främja skogens utveckling
- Föryngringsavverka tidigast efter att lägsta tillåtna ålder uppnåtts
- Ransonera den äldre skogen
- Räkna skogsmarken i en kommun som en brukningsenhet om enheten tillhör samma ägare

- Vidta skyddsåtgärder mot barkborre och mörgholmsbarkborre
- Ta hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen
- Inte vidta åtgärder som leder till att ett bestånd upphör att vara ädellövskog
- Inte använda främmande trädarter i fjällnära skog
- Inte använda contortatall söder om en viss breddgrad m.m.
- Inte påbörja avverkning innan förvärvstillstånd meddelats, om sådant krävs
- Inte avverka på skogliga impediment större än 0,1 hektar

Rutiner

För Skogsstyrelsens arbete med skogsvårdslagstiftningen finns ett antal rutindokument. Dessa innehåller inte någon text om hur olika bestämmelser i skogsvårdslagstiftningen ska uttolkas, utan syftar till att ge vägledning för myndighetens personal om hur arbetet med olika moment i ärendehanteringens ska utföras.

Den grundläggande rutinen anger den lagtekniska hanteringen av exempelvis råd för att uppfylla lagstiftningens krav, remiss, beslut om föreläggande/förbud, överklagande och omprövning, ansökan om utdömande av vite samt åtalsanmälan.

Därutöver finns särskilda rutiner för bl.a. arbetet med

- Registrering, handläggning och uppföljning av avverkningsärenden
- Sexveckorsregeln vid avverkningsanmälan
- Ärenden som rör fast fornlämning
- Ärenden som rör nyckelbiotoper
- Ärenden som rör skogsbilvägar eller traktorvägar
- Ärenden som rör stubbskörd
- Ärenden som rör skogsbruk-rennärning
- Omläggning av skogsmark till annat ändamål än virkesproduktion
- Undantag från tillåtna avverkningsformer

Vissa av rutinerna berör inte bara arbetet med skogsvårdslagstiftningen utan även arbetet med miljöbalken.

Skogspolitiska mål

Grunderna för den skogspolitik som beslutades av riksdagen 1993³ och som fortfarande gäller är de två jämställda målen – ett produktionsmål och ett miljömål.

Produktionsmålet innebär att skogen och skogsmarken ska utnyttjas effektivt och ansvarsfullt så att den ger en uthålligt god avkastning. Skogsproduktionens inriktning ska ge handlingsfrihet i fråga om användningen av vad skogen producerar.

Miljömålet innebär att skogsmarkens naturgivna produktionsförmåga ska bevaras. En biologisk mångfald och genetisk variation i skogen ska säkras. Skogen ska brukas så att växt- och djurarter som naturligt hör hemma i skogen ska ges förutsättningar att fortleva under naturliga betingelser och i livskraftiga bestånd. Hotade arter och naturtyper ska skyddas. Skogens kulturmiljövärden samt dess estetiska och sociala värden ska värnas.

Miljömål

Riksdagen har beslutat om 16 miljökvalitetsmål för att tydliggöra 2001 års miljömålsbeslut⁴. Skogsstyrelsen ansvarar för uppföljningen av miljökvalitetsmålet Levande skogar, som anger att skogen och skogsmarkens värde för biologisk produktion skall skyddas samtidigt som den biologiska mångfalden bevaras samt kulturmiljövärden och sociala värden värnas. Inriktningen är att målet ska nås inom en generation. Det finns även andra miljökvalitetsmål som berör brukandet av skog, exempelvis Myllrande våtmarker och Ett rikt växt- och djurliv.

För att nå miljökvalitetsmålen tar den så kallade Miljömålsberedningen på regeringens uppdrag fram förslag på en strategi för långsiktigt hållbar markanvändning med preciseringar och etappmål.

Miljökvalitetsmålet Levande skogar

Följande förslag på preciseringar⁵ finns för närvarande för Levande skogar.

1. Bevarande av markens egenskaper

Skogsbruk bedrivs på ett sådant sätt att markens fysikaliska, kemiska och biologiska processer och egenskaper upprätthålls.

2. Skydd och bevarande av biologisk mångfald

Skogens biologiska mångfald skyddas och bevaras i samtliga naturgeografiska regioner, hotade arter har möjlighet att sprida sig inom sina naturliga utbredningsområden och god bevarandestatus för inhemska arter och naturtyper uppnås.

3. Hänsynsfullt brukande

³ Proposition 1992/93:226 En ny skogspolitik

⁴ Proposition 2000/01:130 Svenska miljömål

⁵ Miljömålsrådet <http://www.miljomal.se/12-Levande-skogar/>

Miljöhänsyn tas vid alla skogliga åtgärder på beståndsnivå, så att natur-, kultur- och sociala värden tillvaratas och utvecklas.

4. Främjande, restaurering och nyskapande av naturvärden

Hotade och missgynnade arter och naturtyper främjas genom naturliga processer och naturvårdande skötsel, restaurering och skapande av nya livsmiljöer.

5. Främmande arter och genetiskt modifierade organismer

Främmande arter och genetiskt modifierade organismer skadar inte skogens biologiska mångfald.

6. Bevarande och främjande av kulturarvet

Skogar med höga naturvärden förvaltas och sköts med utgångspunkt från det enskilda objektet sett i ett landskapsperspektiv, så att spåren efter människans historiska nyttjande och vistelse bevaras och förstärks.

7. Bevarande och främjande av vattnets och våtmarkers kvalitet och ekologiska funktion

Skog och skogsbruk bidrar till att grundvatten, sjöar, vattendrag, våtmarker och hav bibehåller eller uppnår god miljö kvalitet genom god hänsyn till och främjande av miljön i och nära vatten.

8. Främjande av hälsa och rekreation

Människors hälsa främjas genom att attraktiva skogar för rekreation och friluftsliv värnas och förvaltas så att dess upplevelsevärden stärks.

Sektorsmål

Den beslutade skogspolitiken präglas av att skogsbruket ska ges ”Frihet under ansvar”, dvs. ha ett sektorsansvar för att produktions- och miljömålen uppfylls. Istället för att sätta upp detaljerade mål för skogspolitiken gav riksdag och regering Skogsstyrelsen i uppdrag att ta fram så kallade sektorsmål i den utsträckning som behövs⁶.

De skogliga sektorsmålen är en uttolkning av skogspolitiken och fastställdes 2005 av Skogsstyrelsen i en större beredningsprocess med företrädare för olika intressen. Sektorsmålen, som för närvarande utvärderas, innehåller tretton kortsiktiga mål indelade i tre grupper. Flertalet av målen är formulerade så att de skulle varit uppfyllda senast 2010. Det är i nuläget oklart om nya kortsiktiga sektorsmål kommer att tas fram och hur dessa i så fall kommer att utformas.

⁶ Proposition 1992/93:226 En ny skogspolitik

Administrativa kostnader för att följa och tillämpa regelverket

Kostnader för företagen

Det är Tillväxtverket som på regeringens uppdrag mäter företagens administrativa kostnader. Med administrativa kostnader för företagen avses här den definition som används av Tillväxtverket, dvs. upprätta, lagra eller överföra information eller uppgifter som orsakas av krav i lagar, förordningar, föreskrifter eller anvisningar i allmänna råd. Med företag avses här en juridisk eller fysisk person som bedriver näringsverksamhet.

Mätmodell

För att kunna mäta företagens administrativa kostnader över tiden använder Tillväxtverket sedan flera år den s.k. standardkostnadsmodellen, som tillämpas i flertalet EU-länder. Denna modell bygger på att bedöma hur lång tid det tar för ett företag med normal effektivitet att följa ett lagkrav och vilka kostnader det innebär. För att få fram totalkostnaden för varje lagkrav används uppgifter om antalet företag som berörs och hur ofta kravet ska uppfyllas.

Mätresultat

Resultaten från Tillväxtverkets mätningar redovisas i en särskild databas, benämnd Malin. 2006 var första året som resultaten redovisades. Företagens administrativa kostnader för att följa skogsvårdslagstiftningen uppgick då enligt databasen till 226,7 milj. kr. Den helt dominerande delen av detta belopp kopplade till kravet att det för varje brukningsenhet skulle finnas en redovisning av skogen samt registrerade natur- och kulturmiljövärden. När denna regel togs bort 1 januari 2009 minskade i ett slag kostnaderna enligt Tillväxtverkets mätningar med 98 procent till 3,9 milj. kr. I praktiken hade dock detta krav begränsad betydelse för företagens administrativa kostnader. Det senaste året som mätningar gjorts för är 2009 och då angavs följande uppgifter i databasen (tabell 2).

Tabell 2. Företagens administrativa kostnader 2009 för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen.

Källa: Tillväxtverket, databas Malin.

Aktivitet	Kostnad, tusental kr
Anmälan om åtgärder	3 415
Samråd med sameby	188
Anmälan om främmande trädarter	142
Ansökan om tillstånd till avverkning i svårföryngrad skog och skyddsskog*	142
Ansökan om tillstånd till avverkning i ädellövskog	20
Tillsyn – tillhandahålla behövliga handlingar	2
Summa	3 910

*(Gäller från 1 sep 2010 enbart i fjällnära skog. I tidigare tillståndsområde krävs istället anmälan.)

Uppgifterna i tabellen visar att företagens administrativa kostnader för att uppfylla de krav som ställs i skogsvårdslagstiftningen är förhållandevis låga, enligt den mätmetod som Tillväxtverket använder. Utslaget på landets ca 239 000⁷ brukningsenheter kostar kraven i genomsnitt 16 kr per år, men för stora brukningsenheter är det naturligtvis fråga om helt andra belopp. Den produktiva skogsmark inom en kommun som tillhör samma ägare betraktas normalt som en brukningsenhet. Den helt dominerande delen av kostnaderna gäller kravet på att anmäla vissa åtgärder till Skogsstyrelsen.

Kostnader som inte ingår i mätningarna

Det finns i skogsvårdslagstiftningen ett antal regler som Skogsstyrelsen har möjlighet att medge undantag från (ge dispens), under förutsättning att det föreligger särskilda skäl. Dispensansökningar är inget krav enligt lagstiftningen och ingår inte i Tillväxtverkets mätningar. Men upprättandet av ansökningar innebär vissa administrativa kostnader för företagen. Den vanligast förekommande ansökan om dispens avser sexveckorsregeln vid anmälan om avverkning. 2011 inkom ca 3 000 sådana ansökningar till Skogsstyrelsen.

Kostnader för Skogsstyrelsen

För Skogsstyrelsen uppstår betydande kostnader för handläggningen av inkomna anmälningar och ansökningar. Skogsstyrelsen får årligen in ca 50 000-70 000 anmälningar om avverkning, uttag av skogsbränsle och skyddsdikning. Därtill kommer i storleksordningen ca 500 ansökningar per år om avverkning i fjällnära skog och ädellövskog.

Verksamhetsstatistiken⁸ för åren 2008-2010 visar att den årliga kostnaden för myndighetens arbete med tillsyn enligt SvL och miljöbalken (1998:808) (MB) i genomsnitt uppgick till 126 milj. kr. Genom det nya handläggningssystemet, som ökat kvalitetskraven i registrering och handläggning, har kostnaderna för dessa moment kommit att utgöra en ökande andel av de totala kostnaderna för tillsynen, och utgjorde 2010 nästan 50 procent. Den genomsnittliga handläggningskostnaden per avverkningsärende uppgick i genomsnitt under 2008-2010 till drygt 950 kr.

⁷ Skogsstatistisk årsbok 2011, <http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Statistik/Skogsstatistisk-Arsbok/> Skogsstyrelsen.

⁸ Årsredovisning 2010, <http://www.skogsstyrelsen.se/Global/myndigheten/Om%20oss/%c3%85rsredovisningar/%c3%85rsredovisning%202010.pdf> Skogsstyrelsen

Kopplingar till regeringsuppdraget En dörr in för skogsägare

Ökad service vid regeltillämpning

Utöver att utforma ändamålsenliga regler är det viktigt att förenkla skogsägarnas myndighetskontakter.

I avrapporteringen av regeringsuppdraget En dörr in för skogsägare⁹ beskriver Skogsstyrelsen hur skogsägarnas myndighetskontakter kan förenklas och utvecklas genom en gemensam inlämningsfunktion för anmälningar och ansökningar. Målet med förslaget är kundorientering – att skogsägarnas myndighetskontakter ska bli enkla, positiva och stödjande utifrån den enskildes behov och förutsättningar genom att myndigheterna agerar samlat genom hela kedjan. Detta ska göras med bibehållen effektivitet, rättssäkerhet och med positiva skogs- och miljöpolitiska effekter.

Uppdraget utgör en del i regeringens arbete med att ta fram ett program som kan utgöra en plattform för regelförenkling på regional och lokal nivå. Viktiga förutsättningar är en samordnad informationsförsörjning, vilket rapporterades av Skogsstyrelsen i rapport om nationell skoglig databas i december 2010, samt fördjupad myndighetssamverkan som avrapporterades i En dörr in för skogsägare, del 1 i februari 2011. I uppdraget ingick inte att föreslå förändringar i arbetsuppgifter eller tillsynsansvar.

Grundförutsättningen är en god tillgång till information om hänsynsobjekt och annat på den egna fastigheten. Myndigheterna samverkar sedan genom att ta fram råd och vägledning kring olika typer av hänsynsobjekt och vilka lagar och regler som styr hanteringen av dessa. Alla anmälningar och ansökningar lämnas in på likartat sätt via en gemensam inlämningsfunktion, oavsett vilken myndighet som ska handlägga och utöva tillsyn. I praktiken görs det genom att länsstyrelserna och eventuellt kommunen ges plats i Skogsstyrelsens e-tjänster och deltar i utformningen av dem. Information och pappersblanketter kan tillhandahållas för den som inte använder dator. Genom fördjupad myndighetssamverkan arbetar länsstyrelserna och Skogsstyrelsen för att få handläggningen så effektiv som möjligt med bibehållen kvalitet och rättssäkerhet. De här processerna byggs upp gemensamt och kommunerna kan bli involverade i vissa ärenden.

Konsekvensanalysen pekar på en trolig positiv samhällsekonomisk effekt, där investeringarna motsvarar i storleksordningen två till tre års ”intäkter” förutsatt ett lyckosamt införande. Dessutom finns ett antal effekter, mestadels positiva, som inte går att beräkna i pengar.

⁹ En dörr in för skogsägare, Del 2 Slutrapport, En väg in för ansökningar och anmälningar, Skogsstyrelsen, 2011-07-07, s. 1.

Samverkan mellan myndigheter betonas

Enligt regeringens regleringsbrev för budgetåret 2012 avseende Skogsstyrelsen ska myndigheten under 2012 i sitt förenklingsarbete sätta fokus på att underlätta skogsägarnas myndighetskontakter. Skogsstyrelsen ska i samråd med Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet, Havs- och vattenmyndigheten och Länsstyrelserna i Stockholms, Blekinge och Jämtlands län, samt efter samråd med kommunerna genom lämpliga representanter, fortsätta sitt arbete med en fördjupad myndighets-samverkan för anmälningar och ansökningar som rör skogsbruksåtgärder på skogsmark. Näringsföreträdare ska involveras i arbetet. Inriktningen ska vara att skapa helhetsansvar och samsyn. Arbetet med rådgivning om tolkning av regelverk betonas. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet (Landsbyggsdepartementet) senast den 15 oktober 2012.

Resultat av enkätundersökningar och workshop

Bakgrund

I inledningsskedet av regelförenklingsarbetet skickades en enkät ut till en bred grupp av representanter för storskogsbruket, familjeskogsbruket, forskningen m.fl. I enkäten gavs möjlighet att bl.a. lämna övergripande synpunkter på regelverket, ge förslag på regelförenklningar som innebär minskade administrativa kostnader samt föreslå hur reglerna om dispens bör ändras.

Enkäten följdes senare upp med en workshop med representanter för två större skogsbolag, Skogsindustrierna, LRF och två skogsägarföreningar. Vid workshopen diskuterades dels de olika frågeställningar som tagits upp i enkäten, dels olika förslag till förenklningar av regelverket.

För att få en bild av skogsmyndighetens syn på förändringsförslagen, sammanställdes slutligen en enkät som skickades ut till tio distrikt inom Skogsstyrelsen med frågor om konsekvenser/risker med olika regelförenklingsförslag. I enkäten belystes frågorna kring bl.a. kortare anmälningstid, en begränsning i möjligheterna till sexveckorsdispens, höjd arealgräns för anmälan, möjligheten att anmäla fler områden i en och samma anmälan samt förenklningar i hänsynsredovisningen.

Enkät till skogsbruket om regelförenklningar i skogsvårdslagstiftningen

Flera företrädare för skogsbruket upplever att skogsvårdslagsstiftningen i allt väsentligt är ändamålsenlig och att dess grundläggande principer är allmänt accepterade. De regler som inte har en styrande eller normbildande effekt eller bidrar till ökad tydlighet bör mönstras ut ur regelverket. En stor del av potentialen för regelförenkling ligger utanför skogsvårdslagstiftningen och utredningen bör därför utvidgas till att även omfatta dessa problemområden. För att åstadkomma märkbara förändringar i företagens vardag krävs en omfördelning av tillsynsansvaret och en myndighet bör ha det samlade tillsynsansvaret i skogen.

Många företrädare uttrycker önskemål om en förkortning av anmälningstiden från sex veckor till tre eller fyra veckor, särskilt för okomplicerade ärenden. Man föreslår vidare en höjning av arealgränsen för avverkningsanmälan från 0,5 hektar upp till 1,0 eller 2,0 hektar samt en ökning av det tillåtna avståndet från 50 meter till 200 meter för delområden som tillåts anmälas i en och samma avverkningsanmälan. Likaså bör giltighetstiden för en anmälan ökas från tre till fem år.

Flera pekar också på att kravet på kartredovisning av skyddsdikens sträckning bör tas bort och att man endast bör redovisa det område som ska bli föremål för skyddsdikning samt att man bör förenkla kravet på hänsynsredovisning.

Myndighetens rutiner och regeltillämpning kring dispens från sexveckorsregeln bör enligt många utvecklas och flera företrädare anser att det borde vara lättare att

få en dispens. Likaså pekar flera på att det borde vara möjligt att genomföra naturvårdande avverkningar och naturvårdsskötsel i bestånd, utan att behöva söka dispens från 10 § SvL.

Många av de förslag till regelförenkling som föreslås i enkäten innebär inte en direkt administrativ lättnad för företagen som är kopplad till tillämpningen av regelverket och de ligger därför utanför arbetsgruppens uppdrag.

Workshop med skogsbruket

Även om vissa företeelser som skogsbruket uppfattar som problemområden inte ingår i utredningsuppdraget, så bör man ändå peka på problemen i slutrapporten till regeringen. Det gäller t.ex. hur man hanterar till ytan stora fornlämningar och vattenskyddsområden. För att få till en administrativ förenkling för skogsbruket, så behöver man egentligen titta på fler områden än enbart skogsvårdslagstiftningens tillsynsområde. Det gäller t.ex. flera områden i MB.

Stor enighet rådde om att en förkortning av anmälningstiden från sex veckor ger den absolut största effekten, när det gäller att skära i de administrativa kostnaderna för skogsbruket. Ju kortare tiden är desto bättre är det.

Det är önskvärt med högst tre veckors anmälningstid, men ett alternativ är att avverkningen får starta så fort handläggningen är klar, med möjlighet att kräva längre tid vid något mer komplicerade ärenden.

Gruppen med skogsbrukets representanter anser dock att dispensmöjligheten måste finnas kvar även efter en förkortning av anmälningstiden. Man menade också att det är viktigt att sökanden lämnar in ett så bra underlag som möjligt. Det underlättar handläggningen av ärendet.

En förkortning av anmälningstiden skulle med stor sannolikhet leda till ett bättre underlag och därmed en bättre anmälan, då utarbetandet av traktdirektivet skulle ligga närmare anmälningstidpunkten. Traktdirektivet är en arbetsinstruktion som innehåller en beskrivning med karta över området och de åtgärder som ska utföras.

Av enkätsvaren från företagen framgår att det finns ett önskemål om en höjd arealgräns från 0,5 hektar till 1,0 eller 2,0 hektar. Gruppen anser dock att det inte är det mest prioriterade området om man ska göra någon förändring. Det kan ge signaler utåt till andra intressegrupper som inte gynnar skogsbruket och det skulle kunna slå tillbaka på ett sätt som man kanske inte kan förutsäga idag.

I samband med introduktionen av Skogsstyrelsens handläggarstöd för avverkningensärenden, benämnt Navet, infördes en regel att det högst får vara 50 meter mellan olika delområden i en avverkningensanmälan. Förändringen innebar en ökad administrativ belastning för företagen. Det skulle innebära en administrativ vinst om avståndet skulle tillåtas öka och detta är sannolikt en mindre kontroversiell förändring. En ökning upp till 200 meter skulle ge en stor effekt i minskade administrativa kostnader. Det gäller speciellt för storskogsbruket, men bedöms även ha en betydande positiv effekt för familjeskogsbruket.

Gruppen ansåg vidare att eAvverka bör utvecklas, så att det finns en tydligare koppling mellan kartbild och text om det t.ex. är olika föryngringsmetoder och naturvårdshänsyn på olika delområden i samma anmälan. Den standard som ett antal företag använder för att skicka in anmälan i elektronisk form till Skogsstyrelsen benämns eAvverka.

Ökad giltighetstid för anmälan till fem år är enligt deltagarna i workshopen inte det mest prioriterade förändringsområdet, även om det är bra om man kan öka giltighetstiden. Det blir då ett mindre behov av att anmäla områden på nytt när anmälningstiden har gått ut. Förändringen gynnar särskilt storskogsbruket, men kan även gälla familjeskogsbruket, dock i mindre grad. Förändringen bör inte vara särskilt kontroversiell.

Kravet på kartredovisning av skyddsdikens sträckning bör kunna tas bort, utan att det medför någon försämring av betydelse för tillsynen. Det kan ibland vara svårt att ange dikenans sträckning innan avverkning har skett. Likaså bör anmälningstiden kunna kortas ner från sex veckor enligt deltagarna i workshopen.

Det förekommer ibland att uttag av GROT anmäls, även om man sedan avstår från ett GROT-uttag. Statistiken är därför inte särskilt tillförlitlig. Det är lätt hänt att man glömmer bort att komplettera anmälan med GROT, om man bestämmer sig för uttag efter att avverkning redan har skett. Anmälningsplikten för GROT-uttag bör kunna tas bort. Viss farhåga framfördes dock mot att acceptansen för skogsbruk kan minska om man tar bort anmälningsplikten för GROT.

Det är viktigt att eAvverka fungerar och att det är kompatibelt med de IT-system som företagen använder, så att företagens kartredovisning med hänsynsområden förs över till det dokument i pdf-format som skapas i Skogsstyrelsens handläggarstöd Navet. Det förefaller också som att möjligheten att förändra i hänsynsredovisningen endast är marginell.

Ransoneringsreglerna ger idag oönskade tröskeffekter, särskilt för fastigheter som storleksmässigt ligger omkring 50 hektar. För storskogsbruket är nuvarande regler inget större bekymmer, men gruppen anser att reglerna kan ändras och anpassas, utan att det medför några större kontroversiella problem.

Det finns också förslag på att ändra brukningsenhetsbegreppet från kommun till län, vilket skulle gynna en mindre grupp privata skogsägare. En ändring i brukningsenhetsbegreppet kräver också en ändring i ransoneringsreglerna för att inte missgynna någon särskild skogsägargrupp.

Enkät till tio distrikt inom Skogsstyrelsen

Kortare anmälningstid

Flera av skogsnäringens representanter har uttryckt önskemål om att förkorta anmälningstiden för avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle från sex veckor. Man pekar bl.a. på att det känns otidsenligt att i dagens IT samhälle behålla sex veckor då modern teknik borde kunna leda till en nedkortning i handläggningstiden.

En majoritet av de tillfrågade distrikten uttrycker stora farhågor för att handläggningen kommer att försvåras om handläggningstiden förkortas. Man pekar bl.a. på svårigheter att hinna med handläggningen i mer komplicerade ärenden, t.ex. när länsstyrelsen eller kommunen ska delta i handläggningen. Man ser också svårigheter att hinna med i de fall då det är aktuellt att utfärda föreläggande eller förbud. En förkortad handläggningstid leder sannolikt till färre fältbesök och det försvårar Polytaxinventeringens genomförande. Man befärar dessutom att arbetsmiljön kommer att försämrats i form av ökad stress. Distrikten pekar också på en demokratiaspekt, att allmänhet och ideella organisationer får svårare att ta del av inkomna avverkningsanmälningar och lämna synpunkter innan avverkningen genomförs.

Sju av tio tillfrågade distrikt anser att en kortare anmälningstid påtagligt eller till och med i stor utsträckning skulle försämra Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen. Flera distrikt pekar på att en förkortning av anmälningstiden skulle kräva ett helt annat arbetssätt än idag hos myndigheten. Man menar att det är svårt att hinna med redan idag, särskilt vid tider då personalresursen är begränsad t.ex. under sommarperioden.

Begränsa möjligheterna till dispens från sexveckorsregeln

Flera företag anser att det borde vara lättare att få dispens för olika typer av ärenden. Skulle en förkortning av anmälningstiden leda till färre dispenser och skulle det i sådana fall finnas anledning att se över de allmänna råden? En stor mängd med dispenser är arbetskrävande och det leder ofta till omprioriteringar i verksamheten, då dessa ärenden måste handläggas skyndsamt. Det är därför önskvärt med en så låg andel dispenser som möjligt och en bättre planering och framförhållning från skogsbrukets sida.

Samstämmigheten bland distrikten är stor att en förkortning av anmälningstiden inte skulle leda till färre dispenser. De som söker dispens vill i regel börja avverkningen redan inom högst 1-2 veckor och det påverkas inte av en kortare anmälningstid. Merparten av distrikten anser också att det finns anledning att begränsa möjligheterna till dispens. Behovet av dispens är ofta föranlett av brister i planering från markägaren eller ombudets sida.

En situation då dispens enligt Skogsstyrelsens distrikt bör medges är vid skogsskyddsskäl t.ex. vid pågående insektsangrepp och även vid vissa väderleksanknutna situationer t.ex. när man måste flytta maskiner till områden med bättre bärighetsförhållanden för att minska markskadorna.

För Skogsstyrelsens del skulle en begränsning i möjligheten att få dispens initialt troligen leda till fler avslagsbeslut.

Höjd arealgräns för anmälan eller slopad anmälan för vissa åtgärder

Flera företag har uttryckt önskemål att höja arealgränsen från 0,5 hektar till minst 1,0 hektar och att slopa vissa anmälningspliktiga åtgärder. Vid workshopen ansåg man dock att en höjning av arealgränsen inte var det mest prioriterade området om man skulle göra någon förändring.

Sju av de tio tillfrågade distrikten inom Skogsstyrelsen anser att en höjning av arealgränsen till 1,0 hektar i påtaglig eller till och med i stor utsträckning skulle försämra möjligheterna för Skogsstyrelsen att påverka tillståndet i skogen. Man pekar på att det finns nyckelbiotoper och fornlämningar även i mindre bestånd och att även mindre avverkningar kan gränsa mot sjöar och värdefulla vattendrag. En faktor som man lyfter fram är att man befärar att avverkaren/ombudet inte skulle kontrollera mindre icke anmälningspliktiga områden mot de olika geografiska skikt med värdefull information om bl.a. naturvärden som finns. Därmed skulle man missa värdefull information och ett exempel är t.ex. skiktet med Natura 2000-områden.

Även uppföljningen av återväxterna försvåras med en höjning av arealgränsen, då utskicket av svarskort inte skulle beröra de mindre avverkningarna. Svarsfrekvensen på svarskorten är hög och markägarens svar är viktigt för att bedöma behovet av tillsyn på det enskilda objektet.

Samtliga tio distrikt anser att ett slopande av anmälningsplikten för uttag av GROT i obetydlig eller liten omfattning skulle försämra möjligheterna för Skogsstyrelsen att påverka tillståndet i skogen. Uttag av GROT leder sällan till någon tillsynsåtgärd från Skogsstyrelsens sida. Det förekommer att man anmäler GROT-uttag vid avverkningsanmälan, även om det senare visar sig att man inte tar ut någon GROT.

På frågan vilka övriga anmälningspliktiga åtgärder som eventuellt kan slopas pekar distrikten på anmälan om utländska trädslag, gran- och tallandelarna vid stubbskörd samt kravet på att redovisa dikenans sträckning vid skyddsdikning.

Fler områden i samma anmälan

Skogsbruket har uttryckt önskemål om att tillåta ett större avstånd mellan områden som ingår i en behandlingsenhet och som därmed får redovisas i en och samma anmälan.

Flertalet av de tio tillfrågade distrikten anser att det skulle få liten betydelse för handläggningen om man ökar avståndet från 50 meter till 100 meter för områden som får ingå i samma anmälan. Detta gäller särskilt om det är enhetliga bestånd där hänsynsredovisning och övriga uppgifter är snarlika. Det blir något färre ärenden att handlägga, men tidsvinsten för Skogsstyrelsens handläggning blir troligtvis liten.

I de fall delområdena uppvisar stora skillnader i återväxtåtgärder och miljöhänsyn, så upplever man en risk att de uppgifter som lämnas på blanketten är av mindre värde vid tillsynen, särskilt om de inte redovisas på kartan. Denna risk bedöms öka om man ökar avståndet ytterligare till 200 meter.

Förenkling i hänsynsredovisningen

Flera aktörer i skogen pekar på att man bör förenkla redovisningen av natur- och kulturmiljövårdshänsynen i samband med avverkningsanmälan.

Samtliga tio distrikt är eniga om att hänsynsredovisningen idag uppvisar stora brister. Den är ofta schablonmässigt ifylld på rummet, utan relevanta kunskaper om verkliga förhållanden och den speglar sällan den hänsyn som sedan lämnas vid avverkningen. Det är inte ofta som hänsynen redovisas på kartan och det är sällan som hänsynsredovisningen har sådan kvalitet att den är ett stöd vid Skogsstyrelsens tillsyn.

Det är svårt att se hur hänsynsredovisningen ska kunna förenklas, då hänsynen idag inte redovisas på det sätt som det är tänkt. Några av de frivilliga uppgifterna skulle kunna tas bort, utan att det påverkar tillståndet i skogen negativt. Det bedöms dock inte ge några besparingar. De flesta distrikten tycker att fritexten under varje rubrik ska behållas. Det är ett bra komplement till kryssrutorna och tvingar anmälaren att tänka till.

Sammanfattning av remissvaren

En remissversion av Meddelandet har skickats ut till företag och organisationer inom den skogliga sektorn, till myndigheter samt även internt inom Skogsstyrelsen. Remissinstanserna och en sammanställning av remissvaren framgår av bilaga 2.

Allmänt

Flera remissinstanser pekar på att det regelförenklingsarbete som Skogsstyrelsen har genomfört har varit föredömligt och skett på ett involverande och lyssnande sätt och i en god dialog med skogsbruket. Skogsstyrelsens rapport anses också vara välskriven och välstrukturerad. Däremot menar flera av skogsbrukets företrädare att resultatet av arbetet är magert och att måluppfyllelsen är bristfällig.

LRF Skogsägarna anser att myndigheten har förbigått det område som har störst potential att påverka företagens administrationskostnader och som har prioriterats högst av näringen, nämligen frågan om anmälningstiden för föryngringsavverkning och skyddsdikning. De menar att frågan bör utredas vidare innan förslaget lämnas till regeringen. Man pekar också på att regelförenklingar ska utgå från företagets behov och upplevelser och att Skogsstyrelsens förslag inte når upp till målet att minska de administrativa kostnaderna med 25 procent.

Statens Fastighetsverk anser däremot att de föreslagna regelförenklingarna är väl avvägda och konstaterar också att en minskning av företagens administrativa kostnader med 25 procent knappast är möjligt utan att försämra möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.

Flera pekar också på betydelsen av att fortsätta arbetet med att utveckla modellen ”En dörr in” som både förenklar för skogsbruket och för myndigheter.

Naturskyddsföreningen anser att ett eventuellt behov av regelförenkling för att minska företagens administrationskostnader måste underordnas hänsyn till natur-, kultur- och sociala värden och behovet att kraftigt förbättra efterlevnaden av hänsynskraven i 30 § SvL.

Naturvårdsverket pekar på behovet av en samlad effektanalys med avseende på hållbar markanvändning, relevanta miljömål och artskyddsförordningen.

Sexveckorsregeln

Skogsstyrelsens förslag att behålla sexveckorsregeln för anmälan av föryngringsavverkning är den fråga som har engagerat remissinstanserna i särklass mest.

LRF Skogsägarna menar att Skogsstyrelsen har förbisett att utreda och överväga det alternativ om en anpassad handläggningstid som framförts som ett alternativ till en generellt kortad anmälningstid. Med en anpassad handläggningstid skulle utgångspunkten vara sex veckor, men klartecken för avverkning skulle kunna lämnas väsentligt tidigare för okomplicerade ärenden, vilket enligt LRF är merparten av alla ärenden. Det är en fråga som skogsnäringen lagt stor vikt vid och de

menar att de interna synpunkterna inom Skogsstyrelsen tillmätts alltför stor betydelse. Man menar att Skogsstyrelsens bedömning av att en kortare anmälningstid skulle ha stor negativ påverkan på möjligheten att nå de skogspolitiska målen inte bygger på någon saklig utredning eller analys.

Även Skogsindustrierna pekar på att en minskning av anmälningstiden skulle ha en kostnadssänkande effekt främst genom samordningsvinster. Man menar vidare att det med dagens digitala databaser är möjligt att sänka anmälningstiden till 3-4 veckor utan att riskera natur- eller kulturmiljövärden eller åsidosätta offentlighetsprincipen.

StoraEnso Skog menar att en nedkortning av anmälningstiden är önskvärd, men att det inte bör ske på bekostnad av Skogsstyrelsens möjligheter att utöva tillsyn i fält.

Naturskyddsföreningen, Världsnaturfonden, Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och Havs- och vattenmyndigheten anser dock att sexveckorsregeln vid anmälan om föryngringsavverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle bör behållas.

Fyra av Skogsstyrelsens fem regioner anser också att sexveckorsregeln bör behållas oförändrad och menar att en nedkortning skulle vara negativt för miljömålen och att det skulle innebära mindre tid till fältkontroller och kontakter med andra myndigheter. Det skulle också försämra handläggarnas arbetssituation genom en ökad stress. Myndigheten måste ha rimlig tid på sig att handlägga ärenden för att därigenom ges möjlighet att påverka utförandet i de fall det behövs. Skogsstyrelsens Region Öst anser att en kompletterande utredning bör göras för att se om myndighetens arbetssätt kan ändras så att vissa avverkningar kan påbörjas innan sex veckor förflutit.

Arealgränsen för anmälan

Arealgränsen 0,5 hektar för avverkningsanmälan förslås att behållas.

LRF Skogsägarna bedömer att en höjning av arealgränsen skulle ha större påverkan på myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen än en förkortad anmälningstid. Mot bakgrund av detta har de ingen erinran mot förslaget att låta arealgränsen kvarstå. Även Sveaskog och StoraEnso Skog tillstyrker förslaget och menar att nackdelarna av en höjning av lägsta anmälningspliktiga areal skulle överträffa fördelarna.

Naturskyddsföreningen, Världsnaturfonden, Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet samt Havs- och vattenmyndigheten anser också att arealen inte ska höjas.

Även Skogsstyrelsens regioner stödjer förslaget att behålla arealen 0,5 hektar.

Avstånd mellan områden i en anmälan

Skogsstyrelsen föreslår att största tillåtna avstånd mellan olika områden i en avverkningsanmälan ökas från 50 meter till 100 meter.

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget, men Sveaskog pekar också på att avståndet borde ökas till åtminstone 200 meter. Även Skogsindustrierna tycker att skälen till att begränsa största avstånd till 100 meter är svaga och menar att ett större avstånd inte borde medföra någon olägenhet mot bakgrund av dagens digitala karthantering.

Världsnaturfonden är däremot tveksam till att öka avståndet till 100 meter. De menar att Skogsstyrelsen tydligare måste påvisa vad som menas med att de negativa konsekvenserna av förslaget bedöms vara hanterbara. Världsnaturfonden tycker att den förväntade kostnadsbesparingen på 4,5 procent skulle kunna överföras till förbättrad hänsynsredovisning.

Skogsstyrelsens regioner tillstyrker förslaget och menar att Skogsstyrelsen kan utöva tillsyn av såväl naturhänsyn och återväxtåtgärder även vid en utökning till 100 meter mellan olika områden i samma avverkningsanmälan.

Anmälans giltighetstid

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget att förlänga giltighetstiden för en avverkningsanmälan från tre år till fem år. Skogsindustrierna påpekar att förslaget är väl avvägt och kommer att ge kostnadsbesparingar.

Naturvårdsverket menar dock att en förlängd giltighetstid ökar risken för att avverkningar sker i bestånd med värden för skyddsvärda arter, såsom boplatser för rovfåglar. Det skulle också innebära försvårad uppföljning, överblick och miljöanpassning av avverkningar efter aktuella förutsättningar. Naturvårdsverket anser att tillstånd bör baseras på faktiska förhållanden och konstaterar att de kan förändras avsevärt redan inom nuvarande treårsperiod.

Skogsstyrelsens regioner tillstyrker dock förslaget.

Skyddsdikens sträckning på karta

Skogsstyrelsen föreslår att kravet på att redovisa skyddsdikens sträckning ändras till att enbart redovisa det område där skyddsdikning planeras. LRF Skogsägarna tycker att det är en viktig och väl motiverad förändring och Skogsindustrierna pekar på att förslaget kommer att leda till kostnadsbesparingar. Även Sveaskog och StoraEnso Skog tillstyrker förslaget och StoraEnso Skog menar att det många gånger i samband med avverkningsanmälan är svårt att exakt veta var diken ska läggas.

Världsnaturfonden stödjer dock inte förslaget. De menar att diken kan åstadkomma stor skada och behov av skyddsdikeyn visar i många fall på ett dåligt ståndortsanpassat skogsbruk. Att bara redovisa det område som ska skyddsdiknas är ottydligt och det kan leda till en mer schablonmässig skyddsdikning. Skogsstyrelsen bör även beakta vattendirektivet i detta hänseende.

Även Naturskyddsföreningen ställer sig avvisande till förslaget. Historiskt sett har mycket stora naturvärden spolierats genom utdikning av våtmarker i både odlings- och skogslandskapet. Istället för att dika borde skogsbruket genom bättre plane-

ring ta hänsyn till hydrologin och anpassa skogsskötseln efter rådande villkor genom att avstå från avverkning inom känsliga områden, alternativt använda hyggesfria metoder. Genom att ta bort kravet på att redovisa dikenas sträckning ökar risken för slentrianmässig skyddsdikning. Kravet på en områdesangivelse är inte tillräckligt för att motverka denna risk.

Enligt Naturvårdsverket kan en förändring leda till negativa konsekvenser för miljön. Risken finns att skyddsdikning leder till stora utflöden av näringsbelastat och grumligt vatten och till läckage av kvicksilver och andra platsspecifika föroreningar. Det innebär en kraftig påverkan på livsbetingelserna för växter och djur i mottagande vattenmiljöer. En annan effekt av skyddsdikning är att vissa växt- och husgaser släpps ut i ökad omfattning. För att de negativa effekterna av skyddsdikning ska minimeras är det viktigt att ingreppen planeras noga. Om kravet på kartinritning av skyddsdikeynas sträckning tas bort finns en risk för att förutsättningarna för noggrann planering försämras.

Havs- och vattenmyndigheten anser att Skogsstyrelsens förslag riskerar att få negativa konsekvenser för såväl vattenmiljön som för fiske och dricksvattenförsörjningen. Den främsta risken med en ändring är risken för ökad spridning av slam och humusämnen till anslutande vattendrag. För att minimera skyddsdikningens negativa effekter på vattenmiljöerna måste den utföras på ett lämpligt sätt, vilket kräver en god planering. Genom att slopa kravet på inritning av planerade skyddsdikey finns det risk för att fler dikningar kommer att genomföras utan tillräcklig planering i fält. Förslaget innebär också att Skogsstyrelsen inte heller får kännedom om hur dikningsåtgärderna är planerade, vilket minskar förutsättningarna för myndigheten att kunna prioritera sin tillsyn i fält.

Länsstyrelsen i Västerbotten är tveksam till förslaget då det kan vara svårt att ta ställning till om skyddsdikningen kommer att ha några effekter då inte dikessträckningen redovisas, men också för att det blir svårare för Skogsstyrelsen att påpeka att det inte går att utföra skyddsdikning i vissa områden utan att det kommer att räknas som en tillståndspliktig markavvattning.

Skogsstyrelsens regioner stödjer i huvudsak den föreslagna förändringen, men några pekar på att man borde redovisa det område som kommer att påverkas av skyddsdikningens effekt. Man menar också att det är fördel om man redovisar vilka åtgärder man ämnar vidta för att förhindra slambildningen och hur man ansluter diket till andra vattendrag.

Anmälan om uttag av skogsbränsle

Skogsstyrelsen föreslår att anmälan om uttag av GROT slopas och att man inte behöver ange träslag vid stubbskörd.

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget. Sveaskog menar också att kvaliteten på lämnade uppgifter ofta är bristfällig, bland annat genom att man ofta anmäler mer än vad som sedan kommer att tas ut. Man anser också att det är ändamålsenligt att ta bort kravet på att ange vilka träslag som ska tas ut och i vilken omfattning vid stubbskörd.

Världsnaturfonden stödjer varken förslaget att slopa anmälningsplikten för GROT eller att slopa skyldigheten att uppge trädslag vid stubbskörd. Skyldighet att anmäla ger Skogsstyrelsen en indikation var dessa uttag är aktuella och man har möjlighet att göra bedömningar ifall GROT-uttag sker i olämpliga bestånd t.ex. på våta marker.

Även Naturskyddsföreningen avstyrker förslaget att minska kraven på redovisning av biobränsleuttag. Det gäller såväl GROT-uttag som stubbskörd. Det är särskilt angeläget att inte ändra reglerna för stubbskörd. Det ger en liten besparing i administrativa kostnader samtidigt som stubbskörd kraftigt påverkar mark och vatten där den utförs.

Naturvårdsverket anser att ett borttagande av anmälningskravet vid uttag av GROT riskerar att leda till negativa effekter på miljön, eftersom det blir svårare att rikta askåterföringsåtgärder till områden som har störst behov av detta. Syftet med återföring av aska ska vara för att motverka förurning vid skogsbränsleuttag och kompensera förlust av växtnäringssämnen. Om anmälningskravet försvinner riskerar även problem med körskador att tillta, vilket ökar risken för uttransport av slam, humusämnen, tungmetaller och näringsämnen till sjöar och vattendrag.

Även Havs- och vattenmyndigheten ställer sig avvisande till förslaget och anser att förslaget att ta bort anmälningsplikten kraftigt minskar möjligheterna att bromsa skogsbrukets försurande påverkan. Detta främst för att det blir svårare att rikta askåterföring till de områden som är i störst behov av det. Argumentet att systemet med anmälan inte fungerar och att gjorda anmälningar inte speglar faktiskt uttag av GROT är inte skäl för att slopa kravet. Snarare bör Skogsstyrelsen verka för att skogsbruket bättrar sig.

Inom Skogsstyrelsen är meningarna delade huruvida anmälningsplikten för GROT ska slopas eller inte. Några menar att Skogsstyrelsen borde lägga större vikt på GROT-anmälningarna, så att informations- och rådgivningssatsningar kan riktas mot områden som är känsliga för körskador och där skogsbränsleuttag planeras.

Hänsynsredovisningen i anmälan

LRF Skogsägarna och övriga skogliga företrädare har inget att invända mot förslaget att inte införa några förändringar i hänsynsredovisningen. Flera pekar på att en schablonmässig och bristfällig hänsynsredovisning inte är detsamma som att trakten inte kommer att planeras före avverkning. Traktplaneringen ligger ofta närmare avverkningstidpunkten och när anmälan skickas in är planeringen inte klar.

Världsnaturfonden och Naturskyddsföreningen tillstyrker förslaget och menar att kraven egentligen borde skärpas och inkludera även hänsyn till rekreation och friluftsliv.

Även i remissvaren från Skogsstyrelsens regioner m.fl. anses att hänsynsredovisningen i nuläget inte bör förändras.

Frivilliga uppgifter i anmälan

När det gäller frågan om de frivilliga uppgifterna i avverkningsanmälan om skogsvårdsavtal, avverkningsplanering och markberedningsmetod så har ingen remissinstans ställt sig avvisande till att de föreslås bli kvar i nuvarande form.

Vegetativt förökat skogsodlingsmaterial

Skogsbrukets företrädare och Skogforsk ställer sig positiva till att vidare utreda om skogsodlingsmaterial i form av så kallade bulksticklingar, som har stor genetik variation, kan undantas från nu gällande regler om begränsning inom en brukningsenhet samt krav på anmälan innan planteringen igångsätts.

Världsnaturfonden är dock tveksam till att utreda om bulksticklingar bör undantas från nu gällande regler och anser att klonskogsbruk fortsatt bör vara anmälningspliktigt och arealbegränsas.

Åtgärder i områden med skogliga försök

Ingen remissinstans ställer sig avvisande till att undanta områden som används av forskningsinstitutioner i forskningssyfte från reglerna om återväxtåtgärder, tillåtna avverkningsformer och lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning. Sveriges Lantbruksuniversitet menar dock att forskningsintresset ska gå före andra intressen inom områden som används för skoglig forskning och att det införs ett generellt undantag från SvL som inbegriper även miljöreglerna.

Dispens från tillåtna avverkningsformer

Ingen remissinstans ställer sig avvisande till förslaget att ersätta kravet på dispensansökan med krav på anmälan. Världsnaturfonden är dock något tveksam och menar att konsekvensutredningen är bristfällig och att förändringen inte ger några administrativa besparingar för vare sig skogsbruket eller Skogsstyrelsen

Skogsstyrelsens skogsenhet pekar på att undantaget för tillåtna avverkningsformer inte bara borde kopplas till natur- och kulturmiljövärden utan också lyfta fram skogar där det finns behov av att bevara och utveckla angelägna värden för rennäringens intressen inom renskötselområdet.

Avgränsning av brukningsenhet och ransonering av äldre skog

Skogsbrukets företrädare stödjer lättnader i ransoneringsreglerna, medan naturvårdens förespråkare är tveksamma.

Världsnaturfonden menar att det skickar fel signaler till skogsbruket angående skogshushållningen och det öppnar upp för mer spekulativa huggningar.

Naturvårdsverket pekar på att lättnaden skulle kunna få en negativ effekt på den skogs- och miljöpolitiska måluppfyllelsen då det bedöms att flera tusen brukningsenheter kommer att använda sig av det ökade avverkningsutrymmet som ändringen innebär. Frågan bör belysas mer inom ramen för arbetet med en hållbar markanvändning.

Inom Skogsstyrelsen råder delade meningar om lättnader i ransoneringsreglerna. Det är inte så länge sedan ransoneringsreglerna enbart omfattade brukningsenheter på 100 hektar eller mer. Att man i slutet av 1990-talet sänkte arealgränsen från 100 hektar till 50 hektar torde ha varit resultatet av noggranna överväganden samt att det framkom tydliga signaler om en ökad omfattning av exploaterande avverkningar utförda av s.k. skogsklippare. Det finns inte tillräckligt starka skäl till en ökad liberalisering i detta fall, särskilt mot bakgrund av att skogsbruket inte lyft frågan.

Gjorda ändringar jämfört med remissversionen

Utöver ett antal mindre ändringar i Meddelandet har följande ändringar gjorts.

- Regeln om att anmäla uttag av GROT om minst 0,5 hektar i anslutning till annan avverkning än röjning eller gallring förelås kvarstå.
- Skogsmark som disponeras långsiktigt av forskningsinstitutioner och används för forskningsändamål föreslås undantas även från reglerna om hänsyn till natur- och kulturmiljövårdens intressen.
- Avverkning som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen men som inte uppfyller kravet på tillåten avverkningsform, föreslås bli anmälningspliktig på motsvarande sätt som i remissen föreslogs för avverkningar för att bevara natur- och kulturmiljövärden.

Anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle

Sammanfattning

- Sexveckorsregeln vid anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle föreslås vara kvar. En nedkortning till tre eller fyra veckor som skogsbruket prioriterat högst bland de förslag på regelförenklingar som framförts, bedöms få alltför stora negativa effekter på myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen. Enligt Tillväxtverkets sätt att mäta skulle en nedkortning av tiden inte heller påverka företagens administrativa kostnader.
- Arealgränsen om minst 0,5 hektar för anmälan om avverkning föreslås vara kvar. Att höja arealgränsen till 1,0 eller 2,0 hektar skulle visserligen ge betydande administrativa förenklingar för både skogsbruket och myndigheten genom färre anmälningar, men de negativa konsekvenserna bedöms bli alltför stora. Skogsbruket har inte prioriterat en höjning av arealgränsen.
- Största tillåtna avstånd mellan områden som redovisas i en och samma anmälan föreslås ökas från 50 till 100 meter, vilket efterfrågats av skogsbruket. De negativa konsekvenserna bedöms vara hanterbara. Förslaget beräknas ge en minskning med 4-5 procent av skogsbrukets administrativa kostnader för att följa lagstiftningen och en minskning med ca 1 procent av myndighetens kostnader för registrering och handläggning.
- Giltighetstiden för anmälan om avverkning föreslås förlängas från tre till fem år. Detta bedöms inte få några negativa effekter av betydelse. Förslaget beräknas ge en minskning med ca 2 procent av skogsbrukets administrativa kostnader för att följa lagstiftningen och en minskning med ca 4 procent av myndighetens kostnader för registrering och handläggning.
- Inritning på karta av skyddsdikens sträckning föreslås utgå och istället ersättas med krav på att ange det område som planeras att skyddsdikas. De negativa effekterna av ändringen bedöms vara små. Förslaget beräknas ge en minskning med ca 1 procent av skogsbrukets administrativa kostnader för att följa lagstiftningen. Myndighetens kostnader för registrering och handläggning bedöms inte påverkas.
- Uppgiftslämnandet vid anmälan om uttag av stubbar föreslås bli enklare genom att ta bort kravet på att ange vilka trädslag och hur stor andel av dessa som ska tas ut. Kravet på att anmäla uttag av grenar och toppar (GROT) föreslås kvarstå, men Skogsstyrelsen har övervägt att föreslå ett borttagande av kravet. Risken för körskador bör oftare än vad som nu är fallet resultera i att anmälningar om uttag av GROT på fuktiga marker blir föremål för rådgivnings- och tillsynsinsatser från myndigheten och främst därför bör anmälningsplikten kvarstå. Det finns dessutom ett värde i att

kunna följa utvecklingen av anmäld areal GROT. Förslaget att minska uppgiftslämnandet vid uttag av stubbar har marginell betydelse för skogsbrukets respektive myndighetens administrativa kostnader.

- Hänsynsredovisningen i anmälan bedöms det inte finnas förutsättningar för att förenkla i nuläget. Redovisningen är ofta schablonmässigt ifylld på rummet och speglar sällan den hänsyn som sedan lämnas vid avverkning. Enligt Skogsstyrelsens uppfattning krävs att skogsbruket tar ett ökat ansvar genom att planeringen av varje enskilt avverkningsobjekt återspeglas på ett bra sätt i hänsynsredovisningen.
- De frivilliga uppgifterna i anmälan om skogsvårdsavtal, avverkningsplanering och markberedningsmetod föreslås vara kvar. Särskilt de av Skogsstyrelsens distrikt i norra Sverige som tillfrågats är positiva till att behålla uppgifterna och eftersom de är frivilliga ingår de inte heller i mätningarna av de administrativa kostnaderna.
- Om ansvaret för att anmäla avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle lades på den som ska utföra åtgärden istället för skogsmarkens ägare, skulle inte den totala administrativa bördan minska men det skulle ändå innebära en förenkling för inblandade parter genom att ansvaret blir tydligare. Remissinstanserna har inte haft möjlighet att lämna synpunkter på detta förslag och Skogsstyrelsen väljer därför att inte föra fram det som Skogsstyrelsens förslag i detta Meddelande.

Bakgrund

Huvudsyftet med anmälan är att Skogsstyrelsen i förväg ska få vetskap om åtgärder som har stor betydelse för återväxter, miljöhänsyn och i förekommande fall hänsyn till rennärings. Myndigheten ges då förutsättningar att dels genom rådgivning riktad till skogsägare och deras ombud, dels genom tillsyn påverka hur åtgärderna utförs.

De senaste resultaten från Skogsstyrelsens Polytaxinventeringar¹⁰ visar att skogsägarna har blivit bättre på att vidta åtgärder för att trygga återväxten i skogen, men att de å andra sidan har blivit sämre på att ta hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen utifrån de faktorer som inventeringen fångar upp. Polytax är kontrollinventeringar avseende resultaten av vissa skogliga åtgärder. Även om det finns visst utrymme för hur Polytaxresultaten bör tolkas, är det uppenbart att det krävs betydande insatser för att nå de skogs- och miljöpolitiska målen.

Anmälan har störst betydelse för Skogsstyrelsens arbete med att vägleda och förmedla skogsägarna att ta hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, eftersom det för att få effekt krävs insatser från myndigheten innan avverkning, skyddsdikning eller uttag av skogsbränsle sker. Anmälan har stor betydelse även för Skogsstyrelsens arbete med att få bättre återväxtresultat, men i det senare fallet är det inte lika ofta nödvändigt med insatser före avverkning.

¹⁰ <http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Om-oss/Var-verksamhet/Inventeringar/Polytax/>

Antalet ärenden

Antalet anmälningar om föryngringsavverkning varierar mellan åren, men uppgår ett normalår till drygt 50 000 st. Motsvarande antal är ca 3 000 anmälningar om avverkning för annat ändamål än virkesproduktion, ca 2 500 anmälningar om skyddsdikning och ca 30 000 anmälningar om uttag av skogsbränsle, varav de senare till mycket stor del avser uttag av GROT och till resterande del uttag av stubbar.

Reglerna – historik

Nu gällande regler om att anmälan ska göras minst sex veckor innan åtgärden utförs omfattar föryngringsavverkning, avverkning för annat ändamål än virkesproduktion, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle. Reglerna finns i 14 § SvL, 15 § SvF samt i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd. Av texten nedan framgår att reglerna ändrats vid ett antal tillfällen, främst genom krav på redovisning av ytterligare uppgifter.

1975 infördes krav i skogsvårdslagstiftningen att skogsmarkens ägare skulle anmäla slutavverkning (numera benämnd föryngringsavverkning) om minst 0,5 hektar till dåvarande skogsvårdsstyrelsen. Anmälan skulle göras minst en månad innan avverkningen påbörjades, men inom områden som länsstyrelsen angett gällde istället två månader. Av förarbeten¹¹ till lagändringen framgår att ett motiv för att införa anmälningsplikten var att möjliggöra en bättre rådgivnings- och kontrollverksamhet främst i fråga om återväxtåtgärder.

1979 kompletterades lagstiftningen med krav på anmälningsplikt även för avverkning i syfte att ta skogsmark i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion.

1991 infördes en skyldighet att anmäla skyddsdikning.

1994 tillkom ett krav på att redovisa vad skogsägaren avsåg att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen i samband med avverkning. Samtidigt utsträcktes anmälningstiden från en månad till sex veckor. Detta motiverades i förarbeten¹² med ett behov att ge ökat tidsutrymme för skogsmyndighetens handläggning av naturvårdsfrågorna.

1998 utökades anmälningsplikten till att gälla även uttag av skogsbränsle. I förarbetena¹³ relaterades till anmälningsplikten för avverkning och dess syfte att ge tillsynsmyndigheten möjligheter att ge information och råd om eller besluta om villkor för avverkningen för att tillgodose lagens krav på återväxter och miljöhänsyn. I förarbetena angavs att detta underrättelsekrav uttryckligen borde utökas till att gälla även sådant skogsbränsleuttag som sker i samband med eller i nära anslutning till sådan avverkning som omfattas av kravet på anmäling.

1999 kom regler om att anmälan skulle innehålla uppgifter om vad som avsågs att göra för att trygga återväxten. Samtidigt infördes krav på att bifoga en karta som

¹¹ Proposition 1974:166

¹² Proposition 1992/93:226

¹³ Proposition 1997/98:1

visar dels det anmälda området, dels visar vissa typer av områden där miljöhänsyn planeras.

2005 förlängdes giltighetstiden för anmälan om avverkning från två till tre år. Regeln kompletterades med att efter giltighetstidens utgång får annan åtgärd än avverkning av skärm- och fröträd inte ske utan att ny anmälan görs. Samtidigt togs möjligheten bort att förlänga anmälsans giltighetstid. Det blev även möjligt att lämna in anmälan i elektronisk form.

Även en regel i MB har en koppling till SvLs anmälningsregler. Skogsbruksåtgärder som kan komma att väsentligt ändra naturmiljön ska enligt 12 kap. 6 § MB anmälas för samråd till Skogsstyrelsen minst sex veckor innan åtgärden påbörjas. Om en avverkning anmälts för samråd krävs fr.o.m. 2005 ingen anmälan för åtgärden enligt SvL. Detta för att förenkla anmälningsförfarandet för skogsägaren. Antalet samrådsärenden uppgår till ca 2 000 st per år.

2009 kompletterades reglerna med att varje anmälningsblankett med tillhörande karta/kartskiss ska innehålla endast en s.k. behandlingsenhet, som normalt utgörs av ett sammanhängande område, men områden som är belägna högst 50 meter från varandra räknas som en behandlingsenhet om de avgränsas av vägar, vattendrag, våtmarker, kraftledningar etc. Vid avverkning för annat ändamål än virkesproduktion utökades antalet situationer då anmälan om avverkning inte behöver göras. Ska området användas för annan verksamhet vars tillåtlighet prövats enligt annan lag behövs inte längre någon anmälan. Krav infördes på att en anmälan om skyddsdikning ska innehålla karta/kartskiss med det planerade dikets sträckning. Begreppet skogsbränsle förtydligades med att det bör avse grenar, toppar och stubbar som tas ut i avsikt att användas som bränsle. Slutligen har i allmänna råd getts exempel på situationer när dispens från sexveckorsregeln bör kunna lämnas.

2010 infördes krav på att skogsägaren i avverkningsanmälan ska ange vad som avses göras för att tillgodose rennäringens intressen vid avverkning inom renskötselns året-runt-marker. Lättnader i anmälningsreglerna skedde genom att ett antal situationer angavs när anmälan inte behöver göras. Om uttag av skogsbränsle innefattar stubbar, infördes krav på att det ska anges vilka trädslag och vilken volymandel av dessa som ska tas ut.

Sexveckorsregeln

I 15 b § SvF anges att avverkning, skyddsdikning eller uttag av skogsbränsle som Skogsstyrelsen ska underrättas om får påbörjas tidigast sex veckor efter det att en sådan underrättelse gjorts och i förekommande fall uppgifter lämnats om vad som ska göras för att trygga återväxten eller för att tillgodose naturvårdens, kulturmiljövårdens eller rennäringens intressen. Om det finns särskilda skäl får Skogsstyrelsen medge att dessa åtgärder påbörjas tidigare.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Flera aktörer inom skogsbruket har i enkätsvar (sid. 17-18) angett att sexveckorsregeln för anmälan om avverkning bör kortas till tre veckor, åtminstone för okomplicerade anmälningar. Förslag har även framförts om att korta tiden på motsvarande sätt för anmälan om skyddsdikning och uttag av skogsbränsle.

I den workshop (sid 18-19) som hölls med ett antal företrädare för familjeskogsbruket och storskogsbruket var dessa eniga om att en nedkortning av sexveckorsregeln vid anmälan till tre veckor skulle ha den största effekten på skogsbrukets administrativa kostnader och att denna åtgärd enligt deras uppfattning har högst prioritet. Som ett alternativ till en generell kortning till tre veckor framfördes att avverkningen får påbörjas då handläggningen är klar, med möjlighet att förlänga tiden för komplicerade ärenden.

Remissvar

LRF Skogsägarna menar att Skogsstyrelsen har förbisett att utreda och överväga förslaget om en anpassad handläggningstid som framförts som ett alternativ till en generellt kortad anmälningstid. Skogsindustrierna pekar på att en minskning av anmälningstiden skulle ha en kostnadssänkande effekt främst genom samordningsvinster. Man menar vidare att det med dagens digitala databaser är möjligt att sänka anmälningstiden till 3-4 veckor utan att riskera natur- eller kulturmiljövärden eller åsidosätta offentlighetsprincipen.

Naturskyddsföreningen, Världsnaturfonden, Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet samt Havs- och vattenmyndigheten anser dock att sexveckorsregeln vid anmälan om förnygringsavverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle bör behållas.

Skogsstyrelsens regioner anser också att sexveckorsregeln bör behållas oförändrad och menar att en nedkortning skulle vara negativt för miljömålen och att det skulle innebära mindre tid till fältkontroller och kontakter med andra myndigheter.

Överväganden och ställningstaganden

I enkäten till tio av Skogsstyrelsens distrikt (sid 19-22) förutsattes att sexveckorsregeln behålls för anmälningar som utgör samrådsärenden enligt 12 kap 6 § MB. Anledningen är att dessa i normalfallet är betydligt mer arbetskrävande än anmälningar enligt SvL genom att de för samråd anmällda åtgärderna ofta kan antas få större påverkan på miljön. En högre andel av samrådsärendena kräver därför fältbesök. Samrådsärendena utgör dock endast några procent av antalet anmälningar om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle.

Majoriteten av de tio tillfrågade distrikten inom Skogsstyrelsen ser betydande problem med ärendehandläggningen om anmälningstiden skulle kortas. Som exempel anges svårigheter att hinna med komplicerade ärenden. Detta kan vara ärenden där länsstyrelsen eller annan myndighet berörs. Det kan även vara ärenden där beslut om förelägganden eller förbud behöver fattas. Vidare framhålls att det blir mindre tid för fältbesök. Flera betonar att en kortare anmälningstid medför ökad stress för personalen.

En annan effekt av kortare anmälningstid är en försämring av allmänhetens och ideella organisationers möjlighet att kunna ta del av inkomna anmälningar och föra fram synpunkter innan avverkning genomförs.

Ett sätt att hantera en kortare anmälningstid skulle kunna vara att ge Skogsstyrelsen möjlighet att i särskilda fall förlänga tiden till sex veckor. En sådan lösning

skulle dock medföra ett administrativt merarbete för myndigheten och även skapa viss osäkerhet hos skogsägare/ombud och även andra aktörer om vilken tid som kommer att gälla för en anmälan i det enskilda fallet. Att ha sex veckor för samrådsärenden enligt MB och i normalfallet fyra veckor för anmälan enligt SvL kan även det bidra till osäkerhet om vad som gäller för en enskild anmälan.

Ett normalt år lämnas i ca fem procent av anmälningsärendena dispens för att få påbörja en avverkning tidigare än sex veckor. Dispenshanteringen är arbetskrävande för myndigheten och leder till viss omprioritering av resurser, bl.a. fältbesöks dessa ärenden i större utsträckning än övriga. För Skogsstyrelsens del är det därför önskvärt att antalet dispensansökningar ligger på en förhållandevis låg nivå. Om det finns särskilda får Skogsstyrelsen lämna en dispens och för att tydliggöra vilka särskilda skäl som avses i 15 b § SvF kompletterades reglerna med allmänna råd för några år sedan. Tillämpningen blev då tydligare för både skogsbruket och för Skogsstyrelsen, vilket ledde till att antalet dispensansökningar minskade. Majoriteten av de tillfrågade distrikten inom Skogsstyrelsen anser att de allmänna råden är vägledande och tydligt anger de situationer då det är befogat att medge dispens. Det finns sannolikt inte skäl att redan idag ändra i de allmänna råden, då det ännu inte gått så många år sedan de tillkom.

Flertalet distrikt anser dock att en nedkortning av sexveckorsregeln till tre eller fyra veckor inte skulle minska antalet dispensansökningar eller endast ha en marginell påverkan. Detta eftersom man oftast har behov av att påbörja avverkningen inom en till två veckor efter att anmälan gjorts.

Skogsbruket har dock framfört uppfattningen att en förkortning av anmälningstiden med stor sannolikhet skulle leda till ett bättre underlag och därmed en bättre anmälan, då utarbetandet av det s.k. traktdirektivet skulle komma att ligga närmare anmälningstidpunkten. Med traktdirektiv avses en arbetsinstruktion som bestäl-laren lämnar till utföraren inför avverkning och som bl.a. innehåller beskrivning av och karta över det område där åtgärden ska utföras.

För att Skogsstyrelsen skulle kunna klara handläggningen av ärenden på ett tillfredsställande sätt med i normalfallet endast tre eller fyra veckor till förfogande krävs troligen ett annat arbetssätt. En samordnad ärendehantering för skogsägarnas myndighetskontakter i form av "En dörr in" (sidan 15) skulle exempelvis bidra till att länsstyrelser och i vissa fall kommuner snabbare och enklare kan ta del av inkomna ärenden som berör dem. En annan möjlighet för att åstadkomma ett effektivare arbetssätt skulle kunna vara att vissa ärenden hanteras utan manuell granskning och enbart genom en automatisk kontroll mot bl.a. uppgifter i Skogsstyrelsens kartdatabaser. Myndigheten avser att genomföra en förstudie om automatkontroll av vissa avverkningsärenden.

Om förslaget att korta sexveckorsregeln till tre eller fyra veckor skulle genomföras skulle det inte ge någon minskning av företagens administrativa kostnader för att följa lagstiftningens krav enligt den definition Tillväxtverket använder (sidan 13), eftersom en anmälan ändå skulle behöva upprättas och lämnas in. Däremot skulle en kortare anmälningstid sannolikt ge betydande andra kostnadsminskningar för företagen genom effektivare användning av resurser för planering, avverkning och transport.

Sju av tio tillfrågade distrikt inom Skogsstyrelsen anser att en nedkortning av anmälningstiden till fyra veckor i påtaglig eller stor utsträckning skulle försämra möjligheterna för myndigheten att påverka tillståndet i skogen. Som motiv för detta framförs bl.a. att färre ärenden kommer att bli föremål för rådgivning och tillsyn. Färre fältbesök hinner göras. En nedkortning av tiden till tre veckor anses av flera distrikt som starkt negativ för möjligheterna att påverka skogstillståndet.

En förkortning av tiden från sex veckor till tre eller fyra veckor skulle få störst negativ påverkan på möjligheterna att nå miljömålen.

Med nuvarande förutsättningar för myndighetens handläggning av anmälningsärenden och den påverkan en förkortning av anmälningstiden bedöms ha på möjligheterna att påverka tillståndet i skogen finns starka skäl att tills vidare ha kvar sexveckorsregeln. Skogsstyrelsen är dock öppen för att i en eventuell framtida regelförenklingsöversyn utreda möjligheterna att ändra sexveckorsregeln. Innan någon sådan översyn görs bör förutsättningarna för att kunna ändra myndighetens arbetssätt med anmälningsärenden ha klarlagts genom fortsatt arbete med "En dörr in" och utredning av automatkontroller av enklare ärenden. Vidare bör understrykas att skogsbruket har ett ansvar för en bra planering inför avverkning och andra skogsbruksåtgärder.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås påverkas inte de administrativa kostnaderna.

Arealgränsen för anmälan

I 15 § SvF anges att den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

I enkätsvaren från skogsbruket finns enstaka förespråkare för att höja arealgränsen från 0,5 till 1,0 hektar eller mer för när en anmälan om avverkning ska lämnas in.

Under workshoppen med vissa företrädare för skogsbruket framkom att man ansåg att en höjd arealgräns för anmälan inte är det mest prioriterade området för regelförenklningar. Man bedömde att det skulle kunna ge en negativ bild av skogsbruket som kan slå tillbaka på ett idag oförutsägbart sätt.

Remissvar

Arealgränsen 0,5 hektar för avverkningsanmälan förslås behållas. LRF Skogsägarna bedömer att en höjning av arealgränsen skulle ha större påverkan på myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen än en förkortad anmälnings-tid. Mot bakgrund av detta har de ingen erinran mot förslaget att låta arealgränsen kvarstå. Även Sveaskog och StoraEnso Skog tillstyrker förslaget och menar att nackdelarna av en höjning av lägsta anmälningspliktiga areal skulle överträffa fördelarna.

Naturskyddsföreningen, Världsnaturfonden, Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet samt Havs- och vattenmyndigheten anser också att arealen inte ska höjas.

Även Skogsstyrelsens regioner stödjer förslaget att behålla arealen 0,5 hektar.

Överväganden och ställningstaganden

Av antalet anmälningar om avverkning som inkom till Skogsstyrelsen 2010 omfattade 16 procent mindre än 1 hektar och 42 procent mindre än 2 hektar (tabell 3). I södra Sverige utgjorde anmälningarna mindre än 1 hektar ungefär en femtedel av antalet och i norra Sverige en tiondel. Motsvarande andelar för anmälningar mindre än 2 hektar var runt hälften i södra Sverige och drygt en fjärdedel i norra Sverige. En höjning av arealgränsen skulle således beröra de södra delarna av landet i störst utsträckning.

Tabell 3. Andel anmälningar om avverkning 2010 med areal mindre än 1 respektive mindre än 2 hektar.

Källa: Skogsstyrelsen

Areal, hektar	Andel av anmälningar, %					
	Region Nord	Region Mitt	Region Svea	Region Väst	Region Öst	Hela landet
<1	10	12	15	19	21	16
<2	28	33	43	50	52	42

En höjning av arealgränsen för anmälan skulle få en betydande påverkan på de administrativa kostnaderna för företagen, eftersom antalet anmälningar skulle minska kraftigt, särskilt i södra Sverige. Som Skogsstyrelsen ser det är det den enda åtgärd som skulle kunna medföra att företagens administrativa kostnader för att följa skogsvårdslagstiftningen minskar i nivå med målet för myndighetens regelförenklingsprojekt, dvs. med minst 25 procent vid utgången av 2014 jämfört med utgången av 2010. Även Skogsstyrelsens kostnader för handläggning och granskning av anmälningsärenden skulle påtagligt minska, även om arealmässigt små objekt redan idag har lägre prioritet än större objekt.

Den uppfattning som förmedlas av distrikten liknar den som framkommit för sexveckorsregeln. Sju av tio distrikt anser att en höjning av arealgränsen för anmälan till 1 hektar i påtaglig eller stor utsträckning skulle försämra möjligheterna för Skogsstyrelsen att påverka tillståndet i skogen. Att höja gränsen till exempelvis 2 hektar är distrikten starkt negativa till. Man framhåller att även mindre områden kan innehålla höga natur- och kulturmiljövärden, t.ex. nyckelbiotoper och forn-lämningar. En risk kan vara att skogsägare/ombud inte kontrollerar avverkningar som inte är anmälningspliktiga mot olika geografiska skikt med viktig information. En annan risk som påtalas är att tidigare lämnad hänsyn i samband med för-yngningsavverkning sparas i mindre utsträckning om arealgränsen för anmälan höjs. Med detta avses att risken för avverkning av tidigare lämnade hänsynsområden ökar om de inte behöver anmälas, eftersom Skogsstyrelsen då inte får kännedom om den planerade avverkningen. Även möjligheten att följa upp återväxtåtgärder skulle påverkas av en höjning av arealgränsen, eftersom ett viktigt moment

i uppföljningen är att skicka ut förfrågningar (svarskort) till skogsägare som anmält avverkning och utifrån svaren bedöma behovet av tillsynsåtgärder.

Mot bakgrund av de negativa konsekvenser som bedöms uppkomma vid en höjning av arealgränsen till 1 hektar eller mer bör nuvarande arealgräns behållas.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås påverkas inte de administrativa kostnaderna.

Avstånd mellan områden i en anmälan

I Skogsstyrelsens föreskrifter anges att varje blankett med tillhörande karta/kartskiss och redovisning av återväxtåtgärder samt natur- och kulturmiljöhänsyn inte får innehålla mer än en behandlingsenhet. Med behandlingsenhet menas ett sammanhängande markområde, eller, om olika delområden avgränsas av i landskapet förekommande linjeelement av ringa bredd, exempelvis vägar, vattendrag, våtmarker och kraftledningar, av flera områden som tillsammans bör anses som en behandlingsenhet. I Skogsstyrelsens allmänna råd anges att exempel på när linjeelement är av ringa bredd kan vara om bredden inte är mer än omkring 50 meter. Större bredd kan accepteras i vissa fall, t.ex. vid avverkning på myrholmar eller av beståndsrester i stormskadad skog under förutsättning att delområdenas planerade återväxt- och hänsynsåtgärder är likartade.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Flera företrädare för skogsbruket har i enkätsvaren föreslagit en ökning av det tillåtna avståndet 50 meter mellan olika delområden för att därigenom få med flera sådana i en anmälan.

Det har på workshopen understrukits av såväl familje- som storskogsbruket att en ökning till 200 meter är angelägen och att det skulle ge en märkbar effekt på företagens administrativa kostnader.

Remissvar

Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget, men Sveaskog pekar också på att avståndet borde ökas till åtminstone 200 meter. Även Skogsindustrierna tycker att skälen till att begränsa största avstånd till 100 meter är svaga.

Världsnaturfonden är däremot tveksam till att öka avståndet till 100 meter. De menar att Skogsstyrelsen tydligare måste påvisa vad som menas med att de negativa konsekvenserna av förslaget bedöms vara hanterbara.

Även Skogsstyrelsens regioner tillstyrker förslaget och menar att myndigheten kan utöva tillsyn av såväl naturhänsyn och återväxtåtgärder även vid en utökning till 100 meter mellan olika områden i samma avverkningsanmälan.

Överväganden och ställningstaganden

50-metersavståndet mellan delområden infördes i allmänna råd 2009 för att tydliggöra vad som ska betraktas som en behandlingsenhet och därmed vad som får ingå i en och samma anmälan.

Skogsstyrelsen har analyserat hur antalet avverkningsanmälningar i två län (Örebro och Jämtland) skulle påverkas av en ändring av det tillåtna avståndet från 50 meter mellan delområden till 100 meter respektive 200 meter. Analyserna visar att om avståndet tillåts öka till 100 meter och förutsättningarna i övrigt är desamma, så minskar antalet anmälningar med ca 6 procent i Jämtlands län och ca 8 procent i Örebro län. Motsvarande minskning är ca 12 procent respektive ca 18 procent om avståndet istället ökas till 200 meter. Det finns vissa förenklingar i analyserna, men i stora drag bör resultaten vara giltiga. Däremot kan det antas att utfallet av ovan nämnda regeländringar varierar ganska mycket mellan olika landsdelar, beroende på skillnader i ägar- och fastighetsstruktur.

Flertalet distrikt av de tio tillfrågade anser i enkätsvaren att en ökning av det tillåtna avståndet till 100 meter inte skulle få någon större betydelse för handläggningen av ärenden. Det blir något färre ärenden att handlägga, men tidsvinsten är troligen ganska liten. Det finns dock vissa farhågor om att fler delområden på samma blankett skulle ge en för myndigheten mindre användbar redovisning av återväxtåtgärder och miljöhänsyn i de fall återväxt- och miljöförhållanden varierar kraftigt mellan delområdena. Vissa av svaren från distrikten visar att det finns oro för att ovanstående redovisning skulle försämrats om avståndet ökas till 200 meter. Detta skulle i och för sig kunna lösas genom att ge möjlighet att redovisa uppgifter om återväxtåtgärder och miljöhänsyn för i anmälan varje ingående delområde. Det är dock tveksamt om en sådan möjlighet verkligen skulle ge ett bättre underlag för Skogsstyrelsens tillsyn, eftersom redovisningen av uppgifter med nuvarande modell för anmälan i många fall görs ganska schablonmässigt. Den kanske viktigaste informationen för Skogsstyrelsen fås genom att hänsynskrävande biotoper, värdefulla kulturmiljöer m.fl. områden, där hänsyn planeras enligt anmälan även ritas in på karta, vilket är ett krav i föreskrifterna.

En annan konsekvens av att öka avståndet till 200 meter är att ännu fler delområden då skulle kunna ingå i samma anmälan och utgöra samma ärende. Detta ställer till problem och merarbete vid Skogsstyrelsens uppföljning av föryngringsåtgärder då dessa delområden inte sällan avverkas och föryngras vid olika tidpunkter och med olika metoder.

Eftersom en ökning av det tillåtna avståndet mellan områden i en anmälan ger tydliga minskningar av företagens och myndighetens kostnader, och de negativa effekterna av detta är små så länge avståndet begränsas till 100 meter, bör en sådan ändring genomföras.

Konsekvenser för kostnader

En ökning av högsta tillåtna avstånd från 50 meter till 100 meter mellan två delområden i en och samma anmälan bedöms utifrån genomförda analyser minska antalet anmälningar med ca 7 procent. Däremot kvarstår krav på kartredovisning av delområden och även av sådan planerad hänsyn till miljön som är obligatorisk att kartredovisa. Detta medför att minskningen av företagens administrativa kostnader bedöms bli lägre än 7 procent. En rimlig bedömning är att de kommer att minska med mellan 4 och 5 procent av de totala administrativa kostnaderna för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen (tabell 4).

Tabell 4. Bedömd kostnadsminskning av att ändra största tillåtna avstånd mellan områden i en anmälan från 50 meter till 100 meter.

Antal berörda per år	Bedömd tidsåtgång, min	Beräknad kostnad per timme	Total minskad kostnad per år	Andel av total kostnad per år
3 500 st	-12 min	280 kr	-196 000 kr	-4,5 %

Skogsstyrelsens kostnader för registrering av ärenden bedöms inte minska i samma omfattning som antalet ärenden minskar, eftersom momentet med inritning av karta kvarstår. Kostnadsminskningen bedöms därför uppgå till ca 2 procent, vilket motsvarar ca 160 000 kr. Pga. färre ärenden bör även handläggningskostnaderna minska något, men antalet fältbesök påverkas inte. Om handläggningskostnaderna minskas med 1 procent utgör det närmare 600 000 kr. Sammantaget minskar då kostnaderna för myndigheten med ca 750 000 kr per år, eller ca 1,1 procent.

Anmälans giltighetstid

Av 15 c § SvF framgår att anmälan om avverkning är giltig i tre år från den dag den kom in till Skogsstyrelsen. Motsvarande tid för anmälan om uttag av skogsbränsle och skyddsdikning är fem år. Efter giltighetstidens utgång får annan åtgärd än avverkning av skärm- och fröträd inte ske utan att ny anmälan lämnas in.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Det anses från skogsbrukets sida vara positivt med en förlängd giltighetstid från tre till fem år, men ändringen har inte särskilt hög prioritet. En längre giltighetstid gör att behovet av att anmäla om ärenden minskar. Det är särskilt storskogsbruket som skulle ha nytta av en förlängd anmälningstid.

Remissvar

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget att förlänga giltighetstiden för en avverkningsanmälan från tre år till fem år. Skogsindustrierna påpekar att förslaget är väl avvägt och kommer att ge kostnadsbesparingar.

Naturvårdsverket menar dock att en förlängd giltighetstid ökar risken för att avverkningar sker i bestånd med värden för skyddsvärda arter, såsom boplatser för rovfåglar. Det skulle också innebära försvårad uppföljning, överblick och miljöanpassning av avverkningar efter aktuella förutsättningar. Naturvårdsverket anser att tillstånd bör baseras på faktiska förhållanden och konstaterar att de kan förändras avsevärt redan inom nuvarande treårsperiod.

Skogsstyrelsens regioner tillstyrker dock förslaget.

Överväganden och ställningstaganden

En förlängd giltighetstid för anmälan till fem år skulle innebära att tiden kommer att motsvara den längsta tid för upplåtelse av avverkningsrätt som är bindande, dvs. fem år. En GIS-analys har gjorts inom Skogsstyrelsen för ett län (Örebro), men det finns ett antal felkällor som gör resultaten osäkra. Att avverkningstid-

punkten i vissa fall kan komma att uppgå till mer än tre år efter anmälningstidpunkten bedöms inte få någon negativ inverkan på Skogsstyrelsens möjligheter att utöva tillsyn över arbetet med återväxter. Detta eftersom det årligen via analys av satellitbilder följs upp vilka avverkningar som genomförts. En förlängd giltighetstid till fem år innebär normalt inte heller att myndighetens möjligheter att utöva tillsyn försämras i ärenden som rör hänsyn till natur- och kulturmiljövärden, eftersom miljövärdena inom ett anmält område endast i speciella fall hinner påverkas av någon betydelse jämfört med de faktiska förhållandena efter tre år.

Anmälningstiden för skyddsdikning och uttag av skogsbränsle är redan idag fem år. Detta är motiverat av att nämnda åtgärder utförs efter avverkningen och ibland upp till två år efter denna. Ändringsförslaget innebär att giltighetstiden blir densamma för avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle. I de fall avverkningen sker så sent inom femårsperioden att giltighetstiden löper ut för anmälan om skyddsdikning och/eller uttag av skogsbränsle, kommer anmälan att behöva förnyas. En sådan anmälan innehåller dock få uppgifter och kostnaden för att upprätta en sådan är liten. Alternativet skulle vara att förlänga anmälnings giltighetstid till exempelvis sju år för skyddsdikning och uttag av skogsbränsle, men efter så lång tid från den ursprungliga anmälningstidpunkten bör kravet på aktuell information till myndigheten väga tyngre än den begränsade regelförenkling som skulle åstadkommas genom en sjuårig giltighetstid.

Konsekvenser för kostnader

I storleksordningen 100 ärenden per år har omanmälts efter tre år enligt den GIS-analys som gjorts för två olika år i Örebro län. Detta skulle då motsvara ca 2 500 ärenden i hela landet. Men för en andel av dessa ärenden kan det antas att avverkning inte kommer att ske inom fem år räknat från den ursprungliga anmälningstidpunkten. En omanmälan behövs då även för sådana ärenden. Med beaktande av detta är ett rimligt antagande att behovet av omanmälningar skulle minska med i storleksordningen 2 000 ärenden per år i landet om anmälnings giltighetstid förlängs från tre till fem år. Tidsåtgången för att upprätta ett sådant ärende torde vara betydligt mindre än för en ursprunglig anmälan, eftersom uppgifterna redan är sammanställda. I vissa fall kan dock ändringar behöva göras. Den föreslagna ändringen bedöms minska företagens totala administrativa kostnader för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen med ca 2 procent per år (tabell 5).

Tabell 5. Bedömd kostnadsminskning av att ändra avverkningsanmälnings giltighetstid från tre till fem år.

Antal berörda per år	Bedömd tidsåtgång, min	Beräknad kostnad per timme	Total minskad kostnad per år	Andel av total kostnad per år
2 000 st	- 10 min	280 kr	-93 000 kr	-2,1 %

En minskning av Skogsstyrelsens registrering och handläggning med 2 000 ärenden per år motsvarar en minskning med ca 4 procent eller ca 2,7 milj. kr per år.

Skyddsdikens sträckning på karta

Av 15 § SvF framgår att en anmälan om skyddsdikning ska innehålla karta eller kartsnitt över det planerade dikets sträckning. På anmälningsblanketten ska den areal som planeras att skyddsdi-
kas anges.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Kravet på kartredovisning av skyddsdikens sträckning bör enligt skogsbruket kunna tas bort, eftersom det ofta är svårt att ange dessa före avverkningen. Flera framför att kravet istället bör gälla att ange det område som planeras att skyddsdi-
kas.

Remissvar

LRF Skogsägarna tycker att det är en viktig och väl motiverad förändring och Skogsindustrierna pekar på att förslaget kommer att leda till kostnadsbesparingar. Även Sveaskog och StoraEnso Skog tillstyrker förslaget. StoraEnso Skog menar att det många gånger i samband med avverkningsanmälan är svårt att exakt veta var diken ska läggas.

Världsnaturfonden stödjer dock inte förslaget. De menar att diken kan åstadkomma stor skada och behov av skyddsdi-
ken visar i många fall på ett dåligt ståndorts-
anpassat skogsbruk. Även Naturskyddsföreningen ställer sig avvisande till förslaget. Genom att ta bort kravet på att redovisa diken
s sträckning ökar risken för slentrianmässig skyddsdi-
kning.

Enligt Naturvårdsverket kan en förändring leda till negativa konsekvenser för miljön. Havs- och vattenmyndigheten anser att Skogsstyrelsens förslag riskerar att få negativa konsekvenser för såväl vattenmiljön som för fiske och dricksvattenförsörjningen. Länsstyrelsen i Västerbotten är tveksam till förslaget då det kan vara svårt att ta ställning till om skyddsdi-
kningen kommer att ha några effekter då di-
kessträckningen inte redovisas.

Skogsstyrelsens regioner stödjer i huvudsak den föreslagna förändringen, men några pekar på att man borde redovisa det område som kommer att påverkas av skyddsdi-
kningens effekter.

Överväganden och ställningstaganden

Flertalet anmälningar om skyddsdikning kommer in i samband med anmälan om avverkning. Detta innebär dock inte nödvändigtvis att skyddsdi-
kningen har detalj-
planerats i det skedet även om detta självfallet är önskvärt. Det är ganska vanligt att karta med planerade dikessträckningar saknas då anmälan skickas in, vilket kräver komplettering.

Den grundläggande förutsättningen för att Skogsstyrelsen ska ges möjlighet att kunna påverka utförandet av skyddsdi-
kningen är att få kännedom om att denna åtgärd anmäls. Det är tveksamt om den information som tillförs genom kravet på detaljredovisning av dikens planerade sträckning har någon egentlig betydelse för myndighetens tillsyn, eftersom kartredovisningen i många fall är schablonartad. Detta krav föreslås utgå och ersättas av ett krav på att istället anges det område

som avses att skyddsdikas. Detta bör ge tillräcklig information för att bedöma behov av tillsynsinsatser i förekommande fall.

Konsekvenser för kostnader

Antalet ärenden om skyddsdikning är relativt litet, men tidsåtgången för att upprätta en karta bör kunna minskas betydligt om det berörda området ska ritas in istället för att markera dikenas sträckning. Den föreslagna ändringen bedöms minska företagets totala administrativa kostnader för att följa kraven i skogs-vårdslagstiftningen med ca 1 procent per år (tabell 6).

Tabell 6. Bedömd kostnadsminskning av att ändra krav på kartredovisning av skyddsdikens planerade sträckning till kartredovisning av det område som avses skyddsdikas.

Antal berörda per år	Bedömd tidsåtgång, min	Beräknad kostnad per timme	Total minskad kostnad per år	Andel av total kostnad per år
2 500 st	-4 min	280 kr	-47 000 kr	-1,1 %

För Skogsstyrelsen skulle förslaget på ändring innebära att begäran om komplettering av karta behöver ske i färre ärenden. Å andra sidan kan förenklingen av kartkravet innebära att fler kontakter kan behöva tas skogsägare eller ombud i de fall det finns oklarheter om dikens placering. Sammantaget bedöms förslaget inte leda till ändrade kostnader av betydelse för myndigheten.

Anmälan om uttag av skogsbränsle

Av 15 § och 15 b § SvF och av Skogsstyrelsens föreskrifter framgår att uttag av skogsbränsle ska anmälas minst sex veckor innan åtgärden påbörjas om det sker efter anmälningspliktig avverkning och är avsett för användning eller vidareförädling i yrkesmässig verksamhet. På anmälningsblanketten ska anges de arealer där uttag av grenar och toppar (GROT) respektive stubbar planeras. Vidare ska, vid uttag av stubbar, lämnas uppgift om vilka trädslag och hur stor andel av dessa som ska tas ut.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

På workshopen med skogsbruket ansåg skogsbrukets företrädare att anmälningsplikten för GROT-uttag borde kunna tas bort. Viss farhåga framfördes dock mot att acceptansen för skogsbruk kan minska om kravet på anmälan tas bort.

Remissvar

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrker förslaget.

Världsnaturfonden stödjer varken förslaget att slopa anmälningsplikten för uttag av skogsbränsle eller skyldigheten att uppge trädslag vid stubbskörd. Skyldighet att anmäla ger Skogsstyrelsen en indikation var dessa uttag är aktuella och man har möjlighet att göra bedömningar ifall GROT-uttag sker i olämpliga bestånd t.ex. på våta marker. Även Naturskyddsföreningen avstyrker förslaget att minska kraven på redovisning av biobränsleuttag. Det gäller såväl GROT-uttag som stubbskörd. Havs- och vattenmyndigheten ställer sig också avvisande till förslaget.

och anser att förslaget kraftigt minskar möjligheterna att bromsa skogsbrukets försurande påverkan.

Inom Skogsstyrelsen är meningarna delade huruvida anmälningsplikten för GROT ska slopas eller inte. Några menar att Skogsstyrelsen borde lägga större vikt på GROT- anmälningarna, så att informations- och rådgivningssatsningar kan riktas mot områden som är känsliga för körskador och där skogsbränsleuttag planeras.

Överväganden och ställningstaganden

När anmälningsplikten för uttag av skogsbränsle infördes 1998 hänvisade regeringen till anmälningsplikten för avverkning och dess syfte att ge tillsynsmyndigheten möjligheter att ge information och råd om eller besluta om villkor för att tillgodose lagens krav på återväxter och miljöhänsyn. Några ytterligare motiv för införandet av anmälningsplikten för uttag av skogsbränsle angavs inte.

GROT-uttag prioriteras jämfört med t.ex. anmälningar om avverkning och skyddsdikning samt uttag av stubbar lågt i Skogsstyrelsens tillsynsverksamhet. I enkätsvaren från tio distrikt anger samtliga att uppgiften har obetydlig eller liten betydelse för Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen.

I vissa fall kan uppgiften ha betydelse som underlag för rådgivning eller tillsyn, t.ex. om GROT-uttag planeras på marker med betydande risk för körskador. Därför kan det – om uppgiften ska vara kvar – övervägas att istället ange den i hänsynsredovisningen på blanketten. Det skulle även kunna övervägas att i bekräftelsen till skogsägaren/ombudet efter att en anmälan om GROT-uttag skickats in, bifoga information om de regler som gäller och/eller rekommendationer om hur åtgärden bör utföras för att minimera skador på miljön. En sådan lösning är dock inte tekniskt möjlig i nuläget.

Uppgiften om GROT-uttag har också ett visst värde som indikator genom att den tidigt fångar uppåt- eller nedåtgående trender i anmälningsfrekvens, även om antalet GROT-anmälningar är starkt kopplade till antalet avverkningsanmälningar.

Sedan 2009 registreras arealuppgift om GROT-uttag i Skogsstyrelsens Polytaxinventering, dvs. kontrollinventering avseende resultaten av vissa skogliga åtgärder. Inventering sker oavsett om GROT-uttag har anmälts eller inte. Syftet är att skatta arealer där uttag sker och om möjligt koppla det till i vilken utsträckning det påverkar miljöhänsynen. För dessa syften finns inget behov av att markägarna anmäler uttaget.

Ett betydande problem med anmälda uppgifter om uttag av GROT är att överensstämmelsen med det faktiska uttaget konstaterats vara låg¹⁴ vid uppföljning av tidigare utförd s.k. Distriktpolytax 1999-2001. Resultaten kan antas vara giltiga även för de anmälningar/uttag som nu sker. Det förekommer i betydande omfattning att uttag inte sker på anmäld areal, men även att uttag inte anmälts.

¹⁴ <http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/rapporter/overensstammer-anmalt-och-verkligt-grot-uttag-rapport-2006-5.html>

Statistikuppgifter om trädbränslen hämtas till stor del från handelsledet. I Skogsstyrelsens urvalsundersökning samlas uppgifter in om det faktiska uttaget av GROT, men resultaten anses något osäkra. Som komplement till dessa uppgifter kan uppgifterna om GROT-uttag på anmälningsblanketten användas. Både uppgifter från urvalsundersökningen om det faktiska GROT-uttaget och uppgifter om anmält GROT-uttag publiceras årligen i Skogsstatistisk årsbok.

Sammantaget finns skäl både för och emot kravet på att redovisa uttag av GROT. Ett borttagande av kravet skulle innebära en administrativ förenkling för företagen, se avsnittet ”Konsekvenser för kostnader” nedan. Vidare anser många av Skogsstyrelsens distrikt att nyttan av GROT-anmälan med nuvarande prioriteringar i Skogsstyrelsens rådgivning och tillsynsverksamhet är begränsad. Det är dock framöver rimligt att främst risken för körskador oftare bör resultera i att GROT-anmälningar på fuktiga marker blir föremål för rådgivnings- och tillsynsinsatser från myndigheten och i så fall behöver anmälningsplikten kvarstå. Det finns dessutom ett värde i att kunna följa utvecklingen av anmäld areal GROT, även om detta inte var ett uttalat motiv när anmälningsplikten infördes. Vid en sammanvägd bedömning vill Skogsstyrelsen i nuläget inte föreslå ett borttagande av kravet.

Anmälningsplikten för uttag av skogsbränsle inkluderar även uttag av stubbar. Denna åtgärd anses av Skogsstyrelsen i normalfallet ha betydligt större miljöpåverkan än uttag av GROT. Krav på anmälan enligt SvL med arealuppgift för denna åtgärd bör därför kvarstå. Den gäller även som en anmälan för samråd enligt 12 kap. 6 § MB och enligt 8 § förordningen (1998:904) om anmälan för samråd ska den planerade åtgärden beskrivas, vilket finns utrymme för i blanketten.

Vid uttag av stubbar har ett särskilt krav införts i Skogsstyrelsens föreskrifter till SvL att ange vilka trädslag och hur stor arealandel av dessa som ska tas ut. På blanketten anges hur stor andel av granstubbar respektive tallstubbar som tas ut. Nyttan av dessa uppgifter för tillsyn och rådgivning kan ifrågasättas, eftersom det normala är att endast barrträd och inte lövträd tas ut, dvs. i enlighet med Skogsstyrelsens rekommendationer. Eftersom åtgärden normalt är samrådspliktig och den då ska beskrivas i blanketten, bör det särskilda kravet på att ange trädslagsandelar av gran och tall tas bort.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås för anmälan om GROT-uttag, påverkas inte de administrativa kostnaderna för sådan anmälan. För jämförelsens skull visas ändå i tabell 7 bedömd kostnadsminskning av att ta bort detta anmälningskrav.

Det föreslås att vissa uppgifter tas bort i redovisningen av uttag av stubbar, vilket framgår av tabell 8.

Nästan alla anmälningar om GROT-uttag sker i samband med avverkningsanmälan. I sådana fall blir marginalkostnaden för att även lämna uppgifter om GROT-uttag liten. I de fall uttaget anmäls separat blir kostnaden per anmälan betydligt högre, men sådana ärenden utgör en närmast försumbar andel av antalet anmälningar om GROT. Sammantaget bedöms den föreslagna ändringen minska företagens

gens totala administrativa kostnader för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen med ca 1,5 procent per år (tabell 7).

Tabell 7. Bedömd kostnadsminskning av att ta bort krav på att anmäla GROT.

Antal berörda per år	Bedömd tidsåtgång, min	Beräknad kostnad per timme	Total minskad kostnad per år	Andel av total kostnad per år
28 000 st	-0,5 min	280 kr	-65 000 kr	-1,5 %

Om kravet tas bort på att redovisa hur stor andel av uttaget av stubbar som avser gran respektive tall innebär detta en betydligt mindre besparing (någon promille) än den som anges ovan för GROT, eftersom antalet anmälningar om uttag av stubbar är litet (tabell 8).

Tabell 8. Bedömd kostnadsminskning av att ta bort krav på att vid uttag av stubbar ange vilka trädslag och hur stor andel av dessa som ska tas ut.

Antal berörda per år	Bedömd tidsåtgång, min	Beräknad kostnad per timme	Total minskad kostnad per år	Andel av total kostnad per år
2 000 st	-0,5 min	280 kr	-5 000 kr	-0,1 %

Skogsstyrelsens kostnader för registrering och handläggning bedöms endast komma att påverkas i liten omfattning av ovan föreslagna ändringar, eftersom uppgifterna tar kort tid att registrera och anmälan om GROT-uttag sällan leder till tillsyn i fält. Om kostnaderna för registrering minskas med 1 procent motsvarar detta ca 80 000 kr. Dessutom bör ett liknande belopp kunna sparas av handläggningskostnaderna. Sammantaget bedöms således besparingen för myndigheten uppgå till ca 150 000 kr, vilket motsvarar 0,2 procent.

Hänsynsredovisningen i anmälan

Av 15 § SvF framgår att den produktiva skogsmarkens ägare i samband med anmälningspliktig avverkning ska ange vad som avses göras för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen. Av kartan ska framgå dels de större skogliga impediment, de hänsynskrävande biotoper, de värdefulla kulturmiljöer, de lokaler för växt- och djurarter samt de skyddszoner där hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen planeras.

Skogsbrukets synpunkter i enkätvar och workshop

Från skogsbrukets sida har framförallt betonats att det är viktigt att den standard (eAvverka) som ett antal företag använder för att skicka in anmälan i elektronisk form fungerar bra inklusive överföringen av kartor med inritade hänsynsområden.

Remissvar

LRF Skogsägarna och övriga skogliga företrädare har inget att invända mot förslaget att inte införa några förändringar i hänsynsredovisningen. Flera pekar på att en schablonmässig och bristfällig hänsynsredovisning inte är det samma som att trakten inte kommer att planeras före avverkning. Traktplaneringen ligger ofta

närmare avverkningstidpunkten och när anmälan skickas in är planeringen inte klar.

Världsnaturfonden och Naturskyddsföreningen tillstyrker förslaget och menar att kraven egentligen borde skärpas och inkludera även hänsyn till rekreation och friluftsliv.

Även Skogsstyrelsens regioner anser att hänsynsredovisningen i nuläget inte bör förändras.

Överväganden och ställningstaganden

Hänsynsredovisningen på anmälningsblanketten är i stora drag upplagd efter rubrikindelningen i Skogsstyrelsens föreskrifter. Under varje rubrik ska den hänsyn som planeras anges med en kryssmarkering. Under flertalet rubriker finns möjlighet att i fritext beskriva hänsynen närmare.

I enkätsvaren från tio distrikt svarar en majoritet att hänsynsredovisningen saknar betydelse som underlag för handläggning och för att bedöma behovet av fältbesök och andra tillsynsinsatser. Många pekar på att redovisningen är schablonmässigt ifylld på rummet utan kunskap om verkliga förhållanden och att den sällan speglar den hänsyn som sedan lämnas vid avverkning. Från flera distrikt anges också att anmälan görs snarast möjligt för att få sexveckorsperioden att börja löpa. Någon avverkningsplanering har sällan gjorts i det skedet.

Det andra stora problemet som framkommer är kartredovisningen. De områden som enligt föreskrifterna ska markeras på karta, när sådan hänsyn angetts i redovisningen på blanketten, saknas ofta. Detta problem bör dock hanteras genom att konsekvent kräva in kompletteringar när kartkraven inte är uppfyllda. Genom att fler och fler anmälningar görs i senaste versionen av eAvverka sker automatiska kontroller av kartkraven i allt större utsträckning, vilket förbättrar kvaliteten på hänsynsredovisningen.

I enkätsvaren lämnas ett antal förslag på ändringar av hänsynsredovisningen som enligt respektive distrikt inte skulle påtagligt försämra möjligheterna för Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen. Det handlar exempelvis om att förbättra strukturen i blanketten, att ändra vissa detaljuppgifter och att förbättra anvisningarna för att fylla i blanketten. Samtliga distrikt anser att fälten för fritext bör vara kvar. Enbart kryssrutor ger ibland inte tillräcklig information och fritexten kan då ge viktiga upplysningar.

En översyn av Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om miljöhänsyn pågår. Vissa delar är beslutade med ikraftträdande 1 januari 2012 och kräver vissa mindre ändringar i blanketten. Eftersom översynen av föreskrifterna och allmänna råden fortsätter under 2012 kan det därefter eventuellt finnas behov av ytterligare ändringar. Även om nuvarande modell för hänsynsredovisning har vissa brister enligt ovan är det svårt att hitta någon bättre modell, som ger motsvarande eller mer information för Skogsstyrelsens handläggning, samtidigt som behovet av regelförenkling för företagen beaktas. Därför bör grunddragen i hänsynsredovisningen på nuvarande blankett behållas. För att en väsentlig förbättring ska kunna ske krävs att sektorn tar ett ökat ansvar genom ett ändrat arbetssätt från stora delar

av skogsbruket så att den hänsyn som redovisas till myndigheten verkligen föregås av en planering av varje enskilt avverkningsobjekt. I nuläget bedömer Skogsstyrelsen att det inte finns förutsättningar för att föreslå förenklingar av hänsynsredovisningen.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås påverkas inte de administrativa kostnaderna.

Frivilliga uppgifter i anmälan

I Skogsstyrelsens föreskrifter anges att anmälan ska göras skriftligt på blankett eller i elektronisk form i enlighet med vad Skogsstyrelsen fastställer.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Frågan om att ändra i avsnittet om frivilliga uppgifter har inte initierats av skogsbruket. På workshopen diskuterades särskilt om tillsynen skulle förenklas om det var möjligt att som en frivillig uppgift ange om en markägare är certifierad. Flera av företrädarna för skogsbruket ansåg att det inte är lämpligt att koppla samman tillsyn med certifiering.

Remissvar

När det gäller frågan om de frivilliga uppgifterna i avverkningsanmälan om skogsvårdsavtal, avverkningsplanering och markberedningsmetod så har ingen remissinstans ställt sig avvisande till att de föreslås bli kvar i nuvarande form.

Överväganden och ställningstaganden

I ett avsnitt på blanketten finns möjlighet att ange frivilliga uppgifter om skogsvårdsavtal, avverkningsplanering och markberedningsmetod.

Tillfrågade distrikt i norra Sverige är mest positiva till att möjligheten att lämna frivilliga uppgifter kvarstår. Bland distrikten finns olika uppfattningar om vilka uppgifter som är viktigast. Även fortsättningsvis bör möjlighet att lämna frivilliga uppgifter finnas kvar. Eftersom det är just frivilliga uppgifter skulle ett borttagande av dessa inte minska företagens administrativa kostnader enligt Tillväxtverkets mätmetod.

Många skogsägare har idag låtit certifiera sitt skogsbruk enligt en viss standard för att kunna visa att det skogsbruk som bedrivs är hållbart. Certifieringen är ett marknadsdrivet, frivilligt åtagande om att bl.a. följa gällande miljölagstiftning. Men det är principiellt olämpligt att Skogsstyrelsen som underlag för tillsyn tar in uppgifter – oberoende av om de är frivilliga eller inte – om vilka företag som är certifierade. Det skulle kunna uppfattas som att Skogsstyrelsen aktivt försöker påverka företag att certifiera sig och att myndigheten därmed får en påverkan på marknadsförhållandena. Uppgifter om certifiering bör således hållas åtskild från Skogsstyrelsens behov av uppgifter för tillsyn.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås påverkas inte de administrativa kostnaderna.

Vem som ska anmäla

Enligt 14 § SvL och 15 § SvF ska den produktiva skogsmarkens ägare underrätta Skogsstyrelsen om föryngringsavverkning om minst 0,5 hektar, vad han eller hon avser att göra för att trygga återväxten av skog och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen m.m. till Skogsstyrelsen minst sex veckor i förväg.

I praktiken upplåter ofta markägare en avverkningsrätt, en s.k. rotpost, till exempelvis ett skogsbolag. Förvärvaren av rotposten är skyldig att avverka denna inom en avtalad tidsperiod, vanligen tre till fem år. Det är vanligt att denna tidsfrist åtminstone delvis utnyttjas eftersom industrin gärna håller rotstående skog på lager för att jämna ut sitt råvaruflöde. Markägaren har således ansvaret för att anmäla det som skogsbolaget i stora delar ska utföra. Missförstånd kan lätt uppkomma mellan parterna beträffande när anmälan ska göras, av vem och vad den ska innehålla.

Ofta uppdrar markägaren åt ett skogsföretag att utföra en avverkning, ett så kallat avverkningsuppdrag. Liknande missförstånd kan uppkomma i dessa fall.

I båda dessa fall förekommer att den som ska utföra avverkningen får i uppdrag att som ombud för markägaren anmäla avverkningen. Att den som ska utföra avverkningen ibland ombesörjer anmälan, och ibland inte, bidrar ytterligare till att missförstånd uppstår.

Om ansvaret för att anmäla åtgärden istället lades på den som ska utföra åtgärden, skulle inte den totala administrativa bördan minska men det skulle ändå innebära en förenkling för inblandade parter genom att ansvaret blir tydligare.

Remissinstanserna har inte haft möjlighet att lämna synpunkter på detta förslag och Skogsstyrelsen väljer därför att inte föra fram det som Skogsstyrelsens förslag i detta Meddelande.

Vegetativt förökat skogsodlingsmaterial

Sammanfattning

Användningen av så kallade bulksticklingar väntas komma att öka betydligt. Det bör utredas om sådant skogsodlingsmaterial – som har stor genetisk variation – bör undantas från skogsvårdslagstiftningens nu gällande regler om begränsning inom en brukningsenhet samt krav på anmälan innan planteringen påbörjas.

Bakgrund

En ökad användning av vegetativt förökat material kan medföra risk för en mindre genetisk variation i skogen. Arealbegränsningen för vegetativt förökat material på brukningsenhetensnivå syftar till att begränsa denna risk. Samtidigt ger sådant material möjlighet till betydande produktionsökning.

På motsvarande sätt som för andra anmälningspliktiga åtgärder är syftet med anmälan om vegetativt förökat material att Skogsstyrelsen ska få vetskap om en åtgärd innan den utförs. Genom rådgivning eller lagtillämpning ges myndigheten möjlighet att påverka utförandet av åtgärden. Antalet anmälningar är få och omfattar normalt endast några tiotals hektar per år med hybridasp och poppel. Vid återbeskogningen efter stormarna i södra Sverige 2005 och 2007 ökade användningen av dessa trädslag.

Skogsstyrelsens nu gällande föreskrifter om vegetativt förökat skogsodlingsmaterial infördes 2003. Dessförinnan fanns bl.a. definitioner av vissa begrepp och detaljerade regler för användning.

Användning inom brukningsenhet samt anmälan

Enligt Skogsstyrelsens föreskrifter får inte mer än fem procent av en brukningsenhets areal produktiv skogsmark föryngras med vegetativt förökat skogsodlingsmaterial. Dock får sådant material alltid användas på en areal av högst 20 hektar inom en brukningsenhet. Plantering av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial om minst 0,5 hektar ska anmälas till Skogsstyrelsen minst sex veckor innan planteringen påbörjas. Anmälan ska bl.a. innehålla en karta och uppgifter om frökälla.

Skogsbrukets synpunkter i enkätsvar och workshop

Ett antal företrädare för skogsbruket föreslår en översyn av regelverket för vegetativt förökat skogsodlingsmaterial. Det gäller särskilt anmälningskravet till Skogsstyrelsen och arealbegränsningen inom en brukningsenhet. Man framhåller att användningen av så kallade bulksticklingar med en bred genetisk bas väntas komma att öka betydligt och att ovan nämnda regler inte bör omfatta sådant material.

Remissvar

Skogsbrukets företrädare och Skogforsk ställer sig positiva till att vidare utreda om skogsodlingsmaterial i form av så kallade bulksticklingar, som har stor gene-

tisk variation, kan undantas från nu gällande regler om begränsning inom en brukningsenhet samt krav på anmälan innan planteringen igångsätts.

Världsnaturfonden är dock tveksam till att utreda om bulksticklingar bör undantas från nu gällande regler och anser att klonskogsbruk fortsatt bör vara anmälningspliktigt och arealbegränsas.

Överväganden och ställningstaganden

Nu gällande regler för användning av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial är i nuläget begränsande endast för ett fåtal brukningsenheter. Det ökade intresset för bulkförökning av gran genom sticklingar kan dock komma att förändra läget. Det tar dock ett antal år att med denna teknik få fram större mängder bulksticklingar. Försök pågår även med bulkförökning genom en annan metod, så kallad somatisk embryogenes, där man istället för att ta sticklingar använder vävnadskulturer från frön. Om denna metod utvecklas så att den blir kommersiellt intressant för framställning av skogsodlingsmaterial i större skala, kan stora mängder plantor genereras på kort tid.

Oavsett vilken teknik som används för att föröka skogsodlingsmaterial är det rimligt att vid regelutformning beakta främst slutprodukternas egenskaper. Om slutprodukterna, dvs. plantorna, har stor genetisk variation även efter vegetativ förökning, borde reglerna för sådant material kunna lättas upp. Ett sätt att åstadkomma regelförenkling är att för bulkförökat material slopa arealbegränsningen inom en brukningsenhet och även anmälningsplikten. En utredning bör göras för att belysa de möjligheter och risker som finns med bulkförökat material, om det finns anledning att ändra nuvarande regler och i så fall hur.

Konsekvenser för kostnader

Eftersom inga ändringar föreslås i nuläget påverkas inte de administrativa kostnaderna.

Åtgärder i områden med skogliga försök

Sammanfattning

Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) vill ha lättnader i skogsvårdslagstiftningen på mark som används för forskningsändamål. Skogsstyrelsen föreslår lättnader genom att undanta mark, som disponeras under en tid av minst 10 år av forskningsinstitutioner och som används för vetenskapliga ändamål, från vissa regler i skogsvårdslagen. Det gäller reglerna om återväxtåtgärder (5 och 6 §§), tillåtna avverkningsformer (10 §), lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning (10 §) samt hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen (30 §). Kravet på anmälan om/ansökan om tillstånd till åtgärder föreslås kvarstå, men förenklas genom att berörda forskningsinstitutioner årligen ges möjlighet att lämna in en sammanställning med uppgifter om samtliga planerade anmälningspliktiga/tillståndspliktiga åtgärder inom de avdelningar där forskning planeras. Efter överenskommelse om anpassningar av åtgärder där behov av sådana föreligger, bekräftas detta av Skogsstyrelsen genom regionchef alternativt generaldirektören tillsammans med representant från berörd forskningsinstitution. Förfarandet bör säkra en ökad enhetlighet i avvägningen mellan forskningens och andra intressen. De administrativa kostnaderna bedöms minska något för de som anmäler eller ansöker om tillstånd, men totalt sett för skogsbruket är kostnadsminskningen helt marginell, eftersom så få ärenden omfattas. Kostnaderna för Skogsstyrelsen torde inte påverkas nämnvärt.

Bakgrund

Sveriges lantbruksuniversitet har aktualiserat frågan om lättnader i skogsvårdslagstiftningen vid åtgärder i de nio försöksområden, benämnda försöksparker eller i vissa fall tillväxtparker, om närmare 15 000 hektar man disponerar genom nyttjanderättsavtal med Sveaskog och Bergvik Skog. Försöksområden ska enligt avtalen användas för långsiktig skoglig forskning och fältförsöksverksamhet på vetenskaplig grund samt för information och undervisning.

Undantag för forskning

Skogsvårdslagstiftningens regler gäller även för åtgärder inom områden där forskning bedrivs. Om det finns tillräckligt starka skäl får Skogsstyrelsens medge undantag från vissa krav, se avsnittet Regler samt skogs- och miljöpolitiska mål (sid. 8-9). Ett generellt undantag från reglerna om användning av sexuellt förökat skogsodlingsmaterial gäller för sådan odling som sker för vetenskapligt ändamål vid universitet, högskolor och andra svenska forskningsinstitutioner.

Synpunkter från Sveriges lantbruksuniversitet

SLU anser att det idag allt oftare uppstår tolkningsproblem i dialogen med Skogsstyrelsen vad gäller tillämpningen av skogsvårdslagstiftningen inom försöksparkerna. Som exempel anges att nyckelbiotopsbegreppet, hänsyn enligt 30 §, begränsningar vad gäller tillämpning av skogsmarksgödsling etc. allvarligt kan försvåra forskningsarbetet. SLU pekar på att det inom försöksparkerna t.ex. finns områden som pekas ut som värdefulla skyddsobjekt men har tillkommit genom

strategiska överväganden från SLU:s sida och för att utgöra ekologiska referensområden för skoglig forskning och/eller områden för naturvårdsbiologisk forskning. SLU menar att det är rimligt att dessa områden även fortsättningsvis står till forskningens förfogande. Vidare framhåller SLU att det är svårt att vetenskapligt studera effekter av olika typer av generellt hänsynstagande om det inte ges möjlighet att försöksmässigt variera graden av hänsyn enligt vetenskapligt grundade forskningsplaner om sådana behov kan finnas. Ett aktuellt exempel som SLU pekar på är även forskning om hyggesfria skogsbruksmetoder där det av försöksmässiga skäl kan komma att behövas behandlingar som står i strid med 5 § och 10 § i SvL. Inom de två nyinrättade s.k. tillväxtparkerna, avser SLU att på landskapsnivå testa effekter av ett mer produktionsintensivt skogsbruk. Eftersom behandlingsskalan är bestånd och inte parceller föreligger speciellt här, enligt SLU, en betydande osäkerhet i hur Skogsstyrelsen ska tillämpa gällande lagstiftning för produktiv skogsmark. SLU vill ha ändringar i lagstiftningen som underlättar verksamheten inom försöksparkerna.

Remissvar

Ingen remissinstans ställer sig avvisande till att undanta områden som används av forskningsinstitutioner i forskningssyfte från reglerna om återväxtåtgärder, tillåtna avverkningsformer och lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning. SLU menar dock att forskningsintresset ska gå före andra intressen inom områden som används för skoglig forskning och att det införs ett generellt undantag från skogsvårdslagen som inbegriper även miljöreglerna.

Överväganden och ställningstaganden

Ett generellt undantag från skogsvårdslagstiftningens regler för vetenskaplig skoglig verksamhet inom försöksparkerna och andra områden skulle enligt Skogsstyrelsens uppfattning bli alltför långtgående. Exempelvis bör områden som används för forskning även fortsättningsvis omfattas av nu gällande regler om skyddsåtgärder mot skadliga insekter i 29 § SvL, med möjlighet att i enskilda fall medge undantag.

Eventuellt bortfall av virkesproduktion med anledning av skogliga försök inom ett antal försöksområden med begränsad areal torde vara närmast försumbart. Det är rimligt att mark som används för forskningsändamål undantas från följande regler.

- Skyldighet att anlägga ny skog (5 §)
- Vidta förnygringsåtgärder och åstadkomma tillfredsställande återväxt (6 §)
- Avverka på ett sätt som är ändamålsenligt för anläggning av ny skog eller som främjar skogens utveckling (10 §)
- Inte förnygringsavverka bestånd med för låg ålder (10 §)

I ovanstående fall bör forskningens intressen generellt ges företräde. Detta kan åstadkommas genom att göra ett tillägg till var och en av 5, 6 och 10 §§ att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om undantag från respektive huvudregel för att möjliggöra försöksverksamhet. Detta behöver

kompletteras i skogsvårdsförordningen med bemyndigande till Skogsstyrelsen att föreskriva undantag. Skogsstyrelsen kan då utfärda föreskrifter om undantag.

Markanvändning för skoglig forskning bör även ges företräde framför reglerna om hänsyn till natur- och kulturmiljö i 30 § SvL, vilket förenklar för SLU och andra forskningsinstitutioner. Författningstekniskt kan förenklingen åstadkommas genom ett tillägg i Skogsstyrelsens föreskrifter. Det finns dock en risk att åtgärder i enskilda fall skulle kunna medföra alltför stora negativa effekter på miljön, exempelvis gödslingsförsök som kan leda till skadligt näringsläckage till sjöar och vattendrag, även utanför försöksområdena. En skogsbruksåtgärd som kan komma att väsentligt ändra naturmiljön, t.ex. gödsling enligt ovan, ska dock enligt 12 kap. 6 § MB anmälas till Skogsstyrelsen, som vid behov kan kräva anpassningar av åtgärden. Även andra regler i miljöbalken kan i vissa fall vara tillämpliga.

När det gäller kravet på att anmäla avverkningar om minst 0,5 hektar utom röjning eller gallring som främjar skogens utveckling, finns ett antal situationer angivna i Skogsstyrelsens föreskrifter då anmälan inte behöver göras. Flera av dessa situationer avser avverkningar som syftar till att bevara och/eller utveckla naturvärden eller kulturmiljövärden. De andra fallen då anmälan enligt SvL inte krävs är då tillstånd krävs i fjällnära skog eller ädellövskog eller om avverkningen anmälts för samråd enligt 12 kap. 6 § MB. Avverkningar för forskningsändamål inom försöksparker bör inte generellt vara undantagna från anmälningsplikten, eftersom de i vissa fall kan medföra betydande negativa effekter för natur- och kulturmiljön eller rennäringen.

Ett förenklat anmälningsförfarande för avverkningar inom områden med vetenskapliga skogliga försök bör dock vara möjligt, och som i förekommande fall även inkluderar anmälan om skyddsdikning respektive uttag av skogsbränsle. I föreskrifterna anges nämligen att om det finns särskilda skäl får Skogsstyrelsen medge att uppgifterna lämnas i annan skriftlig eller elektronisk form än vad som fastställts. Vid regelbundet återkommande tillfällen, förslagsvis en gång per år, skulle berörda forskningsinstitutioner kunna ges möjlighet att lämna in en sammanställning med uppgifter om samtliga planerade anmälningspliktiga/tillståndspliktiga åtgärder inom områden som ska användas för forskningsändamål. I de fall en forskningsinstitution begär att få lämna in anmälan/ansökan i annan skriftlig eller elektronisk form än den Skogsstyrelsen fastställt, ska myndigheten, om den godtar förfarandet, i ett särskilt beslut reglera formen för anmälan/ansökan samt vilka uppgifter som ska ingå i sammanställningen över åtgärder. Även åtgärder som är anmälningspliktiga enligt 12 kap. 6 § MB bör kunna hanteras på detta sätt. Den region inom Skogsstyrelsen som är mest berörd bör samordna ärendehandläggningen för att effektivisera denna och ge ökad enhetlighet. Vissa åtgärder kan behöva anpassas för att uppfylla lagstiftningens krav. Efter överenskommelse om anpassningar där behov av sådana föreligger, bekräftas detta av regionchef alternativt generaldirektören tillsammans med representant från berörd forskningsinstitution.

Konsekvenser för kostnader

De administrativa kostnaderna bedöms minska något för de som upprättar anmälan. Eftersom antalet ärenden utgör en så liten del av den totala mängd anmälningar och ansökningar som kommer in till Skogsstyrelsen är dock besparingen i

det perspektivet obetydlig. För Skogsstyrelsen torde kostnaderna inte påverkas nämnvärt. Den största fördelen med den hantering som föreslås är en ökad enhetlighet i handläggningen av ärenden där avvägningar ska göras mellan forskningens och andra intressen.

Dispens från tillåtna avverkningsformer

Sammanfattning

Enligt 10 § SvL ska avverkning på produktiv skogsmark vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling. För att få avverka på ett sätt som inte är tillåtet enligt huvudregeln krävs ansökan om undantag (dispens). Nu föreslås att kravet på ansökan ersätts med krav på anmälan. Vidare föreslås att ett sådant förfarande ska gälla även för åtgärder som inte är tillåtna enligt huvudregeln i 10 §, men som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen. Att även slopa krav på anmälan bedöms leda till en ökad risk för exploaterande avverkningar. För skogsbruket medför inte förslaget några minskade kostnader. Däremot minskar kostnaderna något för Skogsstyrelsen genom att momentet med att fatta beslut normalt faller bort. Endast i ett litet antal fall torde det behöva fattas beslut om förbud.

Bakgrund

10 § SvL reglerar vilka avverkningsformer som är tillåtna. Fram till 1 juli 2005 gällde att Skogsstyrelsen i särskilda fall kunde medge undantag från kraven på tillåtna avverkningsformer för att möjliggöra försöksverksamhet. Nämda tidpunkt gjordes ett tillägg så att dispens i särskilda fall även kan lämnas för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden. Skogsstyrelsen har i allmänna råd angett ett antal exempel på åtgärder som ofta bör kunna föranleda dispens.

I förarbeten¹⁵ till de ändringar i SvL som trädde i kraft 2005 framgår att syftet med 10 § är att tillgodose behovet av ett långsiktigt och bärkraftigt skogsbruk. Regeringen ansåg dock att möjligheterna till olika typer av avverkningar behövde utökas för att det ska vara möjligt att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden inom olika områden och att det vid avverkningar bör accepteras att virkesproduktionen inte kommer i första hand.

Andra bestämmelser i SvL medför att 10 § inte gäller för åtgärder i biotopskyddsområde, naturreservat med naturvårdande skötsel eller område med naturvårdsavtal enligt 7 kap 3 § jordabalken (1970:994) inklusive naturvårdsklassade avdelningar inom så kallade vitryggsavtal och ekoparksavtal.

¹⁵ Proposition 2004/05:58

Beslut om dispens krävs

Enligt 10 § SvL ska avverkning på produktiv skogsmark vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling. För att möjliggöra försöksverksamhet eller för att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden får Skogsstyrelsen medge undantag från första stycket. I Skogsstyrelsens föreskrifter anges hur avverkning ska utföras för att uppfylla kraven i lagen. I Skogsstyrelsens allmänna råd anges att sådana åtgärder som bör kunna föranleda undantag från huvudregeln ofta torde kunna återfinnas under målklassen "Naturvård skötsel" i en s.k. grön skogsbruksplan eller motsvarande dokument. Andra exempel som enligt allmänna råden ofta bör kunna föranleda dispens är avverkning för s.k. naturvårdsbränning, avverkning i tätortsnära skog med stor betydelse för friluftsliv och rekreation samt åtgärder för att skydda, förstärka eller återskapa värdefulla kulturmiljöer. Om dispens medgetts från kraven i 10 § behövs enligt Skogsstyrelsens föreskrifter till 14 § ingen anmälan om avverkning göras.

Synpunkter från skogsbruket i enkätsvar och workshop

I enkätsvaren framför skogsbruket att i bestånd som avgränsats för naturvårdande skötsel bör sådana åtgärder kunna bedrivas utan att ansöka om dispens.

Remissvar

Ingen remissinstans ställer sig avvisande till förslaget att ersätta kravet på dispensansökan med krav på anmälan. Världsnaturfonden är dock något tveksam och menar att konsekvensutredningen är bristfällig och att förändringen inte ger några administrativa besparingar för vare sig skogsbruket eller Skogsstyrelsen.

Skogsstyrelsens skogsenhet pekar på att undantaget för tillåtna avverkningsformer inte bara borde kopplas till natur- och kulturmiljövärden utan också lyfta fram skogar där det finns behov av att bevara och utveckla angelägna värden för rennäringens intressen inom renskötselområdet.

Överväganden och ställningstaganden

Reglerna i 10 § SvL om tillåtna avverkningsformer är tillsammans med reglerna om återväxtskyldighet (5 §) och krav på att vidta föryngringsåtgärder (6 §) viktiga för att upprätthålla en hög och uthållig virkesproduktion. Det nu gällande kravet på dispens vid avverkningar som avviker från huvudregeln i 10 § begränsar möjligheterna att bedriva ett exploaterande skogsbruk utan naturvårdsambitioner, men innebär samtidigt en del administration för skogsbruket och Skogsstyrelsen. Antalet ärenden är begränsat, och har hittills uppgått till endast ett femtiotal per år, men troligen finns ett betydande mörkertal med otillåtna avverkningar utan ansökan. I många fall kan dock natur- och kulturmiljövärden bevaras och utvecklas samtidigt som avverkningen uppfyller kravet på tillåten avverkningsform, dvs. inte kräver dispens.

För ansökan finns en särskild blankett där syftet med åtgärden samt en beskrivning av åtgärden och beståndet ska göras. En karta med beståndet ska bifogas. Varje dispensärende avslutas med att beslut tas om tillstånd till åtgärden eller i förekommande fall avslag.

Ett alternativ är att införa anmälningsplikt istället för krav på dispens för avverkningar som sker för att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden, men

som inte uppfyller kravet på tillåten avverkningsform. Genom en anmälan får Skogsstyrelsen vetskap om planerade avverkningar och kan i angelägna fall använda rådgivning eller utöva tillsyn enligt SvL. En lämplig tid för anmälanens giltighet bör vara fem år.

Ett annat alternativ för ovan nämnda avverkningar är att varken ha krav på ansökan om tillstånd eller krav på anmälan. Ett sådant alternativ skulle medföra minskad administration både för skogsbruket och för Skogsstyrelsen. Men det skulle också kräva detaljerade regler om hur avverkningar för att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden skulle utformas för att vara tillåtna. I annat fall finns betydande risk för ett ökande antal exploaterande avverkningar som vare sig tillgodoser produktions- eller miljöintressen.

Det förekommer även att avverkningar som inte uppfyller huvudregeln i 10 § kan behöva göras för att bevara och utveckla värden som är särskilt viktiga för rennärningen, exempelvis i områden med viktig hänglavsforekomst. Det bör dock gälla endast sådana avverkningar där det uppenbart påkallas anpassningar av åtgärden med hänsyn till rennärningen och sådana inte kan ske inom ramen för huvudregeln i 10 §. Detta är en rimlig avvägning mellan olika intressen eftersom 31 § SvL om hänsyn till rennärningen vid skötsel av skog är tillämplig i sådana fall då anpassning av en skogsskötselåtgärd ”uppenbart påkallas med hänsyn till rennärningen”.

Sammantaget överväger skälen för att slopa dispenskravet för ovan nämnda avverkningar, inklusive sådana som sker för att främja rennärningens intressen, och ersätta dispenskravet med anmälan.

Konsekvenser för kostnader

Om förslaget att ersätta ansökan om dispens med anmälan genomförs ger det inte någon minskning av betydelse av företagens administrativa kostnader för att följa lagstiftningens krav eftersom samma uppgifter behöver lämnas i båda fallen.

Däremot ger ett anmälningsförfarande vissa administrativa lättnader för Skogsstyrelsen genom en enklare handläggning i flertalet ärenden av denna typ. Endast i få fall torde det bli aktuellt att fatta beslut om förbud. Fältbesök kommer dock att behöva göras i vissa fall oberoende av om det grundas på en anmälan eller en ansökan. Om handläggningen av en ansökan tidsmässigt antas motsvara två anmälningsärenden skulle besparingen i nuläget motsvara 50 anmälningar, dvs. 0,1 procent av det totala antalet, vilket skulle motsvara ca 50 000 kr. Det är dock rimligt att anta att denna typ av ärenden kommer att öka.

Avgränsning av brukningsenhet och ransonering av äldre skog

Sammanfattning

Skogsstyrelsen har sett vissa problem med reglerna om indelning i brukningsenheter och att ransoneringsreglerna för äldre skog ger mindre avverkningsmöjligheter för brukningsenheter strax över 50 hektar produktiv skogsmark än för sådana strax under samma areal. Att ändra grundregeln för indelning i brukningsenheter för samma ägares innehav inom en kommun till samma ägares innehav inom ett län skulle visserligen underlätta planeringen av skogsbruket för berörda skogsägare, men skulle även medföra betydande olägenheter för vissa skogsägare genom minskat avverkningsutrymme och bör därför inte genomföras. Däremot bör ransoneringsreglerna ändras så att skogsägare med mer än 50 hektar produktiv skogsmark alltid ges minst samma möjlighet till föryngringsavverkning som skogsägare med mindre än 50 hektar produktiv skogsmark. De administrativa kostnaderna pga. den föreslagna regeländringen bedöms inte påverkas nämnvärt, vare sig för företagen eller för Skogsstyrelsen. Antalet ansökningar om undantag från ransoneringsreglerna kan dock förväntas bli något färre, särskilt i områden som drabbats omfattande stormfällning.

Bakgrund

Skogsstyrelsen har uppmärksammat vissa problem med reglerna om indelning i brukningsenheter. Vidare att ransoneringsreglerna för äldre skog ger mindre avverkningsmöjligheter för brukningsenheter strax över 50 hektar produktiv skogsmark än för sådana strax under 50 hektar.

Brukningsenhet och högsta tillåtna areal för föryngringsavverkning

Enligt 12 § SvL ska som brukningsenhet räknas den produktiva skogsmark inom en kommun som tillhör samma ägare. Av 12 § SvF framgår att föryngringsavverkning på brukningsenheter större än 50 hektar skogsmark inte får ske i sådan omfattning att mer än hälften av brukningsenhetens produktiva skogsmarksareal kommer att bestå av kalmark och skog yngre än 20 år. För brukningsenheter större än 1 000 hektar har Skogsstyrelsen meddelat föreskrifter om ytterligare begränsningar.

Synpunkter från skogsbruket i enkätsvar och workshop

Brukningenshetsbegreppet skulle kunna ändras från kommun till län, vilket skulle underlätta planeringen av skogsbruket för främst sådana privata skogsägare som har innehav i flera kommuner. En ändring i brukningenshetsbegreppet kräver sannolikt också ändring i ransoneringsreglerna för att inte missgynna någon särskild skogsägargrupp.

Reglerna om ransonering av den äldre skogen ger idag önskade tröskeleffekter, särskilt för fastigheter som storleksmässigt ligger omkring 50 hektar, och dessa

problem bör lämpligen åtgärdas. För storskogsbruket är nuvarande regler inget större bekymmer.

Remissvar

Skogsbrukets företrädare stödjer lättnader i ransoneringsreglerna, medan naturvårdens förespråkare är tveksamma. Världsnaturfonden menar att det skickar fel signaler till skogsbruket angående skogshushållningen och det öppnar upp för mer spekulativa huggningar. Naturvårdsverket pekar på att lättnaden skulle kunna få en negativ effekt på den skogs- och miljöpolitiska måluppfyllelsen.

Inom Skogsstyrelsen råder delade meningar om lättnader i ransoneringsreglerna. Några pekar på att det inte finns tillräckligt starka skäl till en ökad liberalisering, särskilt mot bakgrund av att skogsbruket inte lyft frågan.

Överväganden och ställningstaganden

Att ändra brukningsenhetsbegreppet från kommun till län samt problematiken kring tröskeleffekterna är ingen fråga som har lyfts av skogsbruket, utan det är resultatet av diskussioner inom myndigheten.

Av landets ca 239 000 brukningsenheter är det enligt Skogsstyrelsens beräkningar totalt ca 5 400 brukningsenheter (2,3 procent) som skulle påverkas av att brukningsenhetsbegreppet ändras från kommun till län. Merparten, ca 4 100 brukningsenheter, berör det enskilda privata skogsbruket. Bland privata skogsägare är det således relativt få som äger skog i flera kommuner och som skulle vara berörda av en ändring av brukningsenhetsbegreppet från kommun till län. En förändring av brukningsenhetsbegreppet kan gynna en skogsägargrupp genom att färre enheter underlättar planeringen av deras skogsbruk.

Å andra sidan skulle en sådan regeländring, dvs. att ändra brukningsenhetsbegreppet från kommun till län, missgynna vissa skogsägare, som skulle få minskade avverkningsmöjligheter genom att deras brukningsenheter istället klassas som en brukningsenhet och samtidigt kommer över en viss arealgräns i ransoneringsreglerna, exempelvis på följande sätt. En skogsägare äger fastigheter som vardera är mindre än 50 hektar och belägna i olika kommuner. Skogsägarens avverkningsmöjligheter begränsas inte av nuvarande ransoneringsregler, men efter en regeländring av brukningsenhetsbegreppet från samma ägares innehav i en kommun till istället samma ägares innehav i ett län skulle mindre areal få föryngringsavverkas om fastigheternas sammanlagda skogsmarksareal inom ett län överstiger 50 hektar. En sådan regeländring bör därför inte genomföras.

Om en person äger skogsmark i flera kommuner och detta medför betydande svårigheter att planera skogsbruket, får Skogsstyrelsen på begäran besluta att innehavet i flera kommuner under viss tid ska utgöra en brukningsenhet. Med denna dispensmöjlighet bör nuvarande regler inte medföra några större problem för de markägare som berörs.

Det är idag stora skillnader i avverkningsutrymme på en brukningsenhet om den storleksmässigt ligger strax under 50 hektar eller strax över denna areal. Ligger den under 50 hektar är det tillåtet att föryngringsavverka all skog som uppnått

lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning. Om brukningsenheten har mer än 50 hektar så får högst hälften av enhetens areal utgöras av kalmark och skog yngre än 20 år. Sammantaget är det nästan 34 000 brukningsenheter som ligger i intervallet 51 till 100 hektar och det är ca 18 000 av dessa som ligger i intervallet 51-70 hektar, där ransoneringsreglernas tröskeleffekt är som störst jämfört med enheterna som är 50 hektar eller mindre. Det är således förhållandevis många brukningsenheter som storleksmässigt ligger strax över 50 hektar och där avverkningens möjligheter begränsas av tröskeleffekten. Hur många som i praktiken skulle komma att använda sig av ett ökat avverkningsutrymme efter en regeländring är dock inte möjligt att beräkna. En rimlig bedömning är dock att det torde handla om flera tusen brukningsenheter. På kort sikt kan ett ökat utbud av virke från dessa brukningsenheter resultera i att föryngringsavverkningarna i landet ökar något. Detta under förutsättning att det finns tillräcklig efterfrågan på virke. På något längre sikt bedöms avverkningsnivån inom landet inte komma att påverkas av regeländringen, mer än möjligen marginellt. Regeländringens effekter på andra intressen som natur- och kulturmiljövärden, sociala värden och rennäring bedöms därför bli mycket små. De brukningsenheter som berörs mest av regeländringen är strax över 50 hektar, vilket i flertalet fall torde resultera i mindre och medelstora föryngringsavverkningar.

I 12 § SvF bör reglerna kompletteras för brukningsenheter över 50 hektar med innebörden att 50 hektar alltid får bestå av kalmark eller skog yngre än 20 år, även om 50-procentsgränsen överskrids.

En motsvarande förändring för brukningsenheter över 1 000 hektar skulle kunna få negativa effekter. Det skulle kunna öppna upp för mycket omfattande avverkningar på enskilda enheter, vilket skulle kunna ses som exploaterande avverkningar. Någon förändring av regeln i denna del föreslås därför inte.

Konsekvenser för kostnader

De administrativa kostnaderna pga. den föreslagna regeländringen bedöms inte påverkas nämnvärt, vare sig för företagen eller för Skogsstyrelsen. Antalet ansökningar om undantag från ransoneringsreglerna kan dock förväntas bli något färre, särskilt i områden som drabbats omfattande stormfällning.

Konsekvenser för skogs- och miljöpolitisk måluppfyllelse

Detta arbete har genomförts med förutsättningen att de förslag som lämnas inte försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen

Av de regeländringar som utretts har tillfrågade distrikt inom Skogsstyrelsen i enkätsvar varit starkt negativa till två av dem, nämligen dels att korta sexveckorsregeln vid anmälan, dels att höja arealgränsen för anmälan. Vart och ett av dessa förslag bedöms av distrikten – om de skulle genomföras – leda till betydande negativa effekter och då särskilt för miljön. Ingen av dessa ändringar finns heller med som förslag.

De förslag som läggs fram har enligt Skogsstyrelsens uppfattning var för sig eller sammantagna inte påverkan av någon betydelse på den skogs- och miljöpolitiska måluppfyllelsen.

En ändring som övervägts men som inte föreslås är ett slopande av anmälningsplikten för uttag av GROT. Av de förslag på preciseringar av miljökvalitetsmålet Levande skogar som Miljömålsrådet presenterat är det punkten Bevarande av markens egenskaper som har en tydlig koppling till uttag av GROT. Miljörådsberedningen förtydligar på sin hemsida denna punkt med bl.a. att ”Skogsbruk bedrivs utan att markens långsiktiga produktionsförmåga minskar”, ”Skogsbruk bedrivs utan att markens förmåga att leverera näring, utgöra en buffert mot försurning eller rena vatten minskar” och att ”Skogsbruksåtgärder utförs så att allvarliga markskador inte uppstår”.

I de föreskrifter till 30 § som trädde i kraft 1 januari 2012 anges att när träddeklar utöver stamvirket tas ut ur skogen ska åtgärder vid behov vidtas så att skador inte uppstår på skogsmarkens långsiktiga näringsbalans och buffringsförmåga mot försurning. Vidare anges i föreskrifterna att allvarliga körsador ska förhindras.

Skogsstyrelsens bedömning är att ett slopande av anmälningsplikten för uttag av GROT i nuläget endast skulle ha marginell betydelse för myndighetens tillsynsinsatser, eftersom andra insatser normalt prioriteras högre, t.ex. avverkningar som berör värdefulla biotoper eller har höga kulturmiljövärden. Endast ett fåtal anmälningar av GROT resulterar i åtgärder från myndigheten. Mot bakgrund av främst risken för skadliga effekter på mark och vatten, främst vid körsador i samband med GROT-uttag, finns det troligen anledning att öka rådgivnings- och tillsynsinsatserna och därför bör kravet på anmälan om GROT-uttag kvarstå. Regelns inverkan på möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen är dock enligt Skogsstyrelsens uppfattning liten, oavsett om tillsynsinsatserna ligger kvar på dagens låga nivå eller om de ökas något.

Författningsförslag

Största tillåtna avstånd mellan områden som redovisas i en och samma anmälan föreslås öka från 50 till 100 meter, se sid. 38-40.

Nu gällande

Föreslagen lydelse

Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogs-vårdslagen	Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogs-vårdslagen
3 kap. 14 §	3 kap. 14 §
Anmälan ska göras skriftligt på blankett eller i elektronisk form i enlighet med vad Skogsstyrelsen fastställer. Om det finns särskilda skäl, får Skogsstyrelsen medge att uppgifterna lämnas i annan skriftlig eller elektronisk form.	Anmälan ska göras skriftligt på blankett eller i elektronisk form i enlighet med vad Skogsstyrelsen fastställer. Om det finns särskilda skäl, får Skogsstyrelsen medge att uppgifterna lämnas i annan skriftlig eller elektronisk form.
Varje blankett med tillhörande karta/kartskiss och redovisning av återväxtåtgärder samt natur- och kulturmiljöhänsyn får inte innehålla mer än en behandlingsenhet. Med behandlingsenhet menas i dessa föreskrifter ett sammanhängande markområde, eller, om olika delområden avgränsas av i landskapet förekommande linjeelement av ringa bredd, exempelvis vägar, vattendrag, våtmarker och kraftledningar, av flera områden som tillsammans bör anses som en behandlingsenhet.	Varje blankett med tillhörande karta/kartskiss och redovisning av återväxtåtgärder samt natur- och kulturmiljöhänsyn får inte innehålla mer än en behandlingsenhet. Med behandlingsenhet menas i dessa föreskrifter ett sammanhängande markområde, eller, om olika delområden avgränsas av i landskapet förekommande linjeelement av ringa bredd <u>belägna högst 100 meter från varandra</u>, exempelvis vägar, vattendrag, våtmarker och kraftledningar, av flera områden som tillsammans bör anses som en behandlingsenhet.
<i>Allmänna råd till 3 kap. 14 §</i>	<u>Skogsstyrelsen kan, om det finns särskilda skäl, medge att även delområden som är belägna mer än 100 meter från varandra får ingå i en och samma anmälan.</u>
<i>Exempel på när linjeelement är av ringa bredd kan vara om bredden inte är mer än omkring 50 meter. Större bredd kan accepteras i vissa fall, t.ex. vid avverkning på myrholmar eller av beståndsrester i stormskadad skog under förutsättning att delområdenas planerade återväxt- och hänsynsåtgärder är likartade.</i>	<i>Allmänna råd till 3 kap. 14 §</i> Exempel på när linjeelement är av ringa bredd kan vara om bredden inte är mer än omkring 50 meter. Större <u>avstånd än 100 meter mellan delområden</u> bredd kan accepteras i vissa fall, t.ex. vid avverkning på myrholmar eller av beståndsrester i stormskadad skog under förutsättning att delområdenas plane-

	<i>rade återväxt- och hänsynsåtgärder är likartade.</i>
--	---

Giltighetstiden för anmälan om avverkning föreslås förlängd från tre till fem år, se sid. 40-41.

Nu gällande

Förslag

Skogsvårdsförordningen (1993:1096)	Skogsvårdsförordningen (1993:1096)
15 c § En underrättelse om avverkning är giltig i tre år från den dag den kom in till Skogsstyrelsen. En underrättelse om uttag av skogsbränsle och skyddsdikning är giltig i fem år från den dag den kom in till Skogsstyrelsen. Efter giltighetstidens utgång får annan åtgärd än avverkning av skärm- och fröträd inte ske utan att ny underrättelse lämnas in.	15 c § En underrättelse om avverkning är giltig i tre år från den dag den kom in till Skogsstyrelsen. En underrättelse om <u>avverkning</u> , uttag av skogsbränsle och skyddsdikning är giltig i fem år från den dag den kom in till Skogsstyrelsen. Efter giltighetstidens utgång får annan åtgärd än avverkning av skärm- och fröträd inte ske utan att ny underrättelse lämnas in.

Kravet på att skyddsdikeys sträckning ska inritas på karta föreslås borttaget. Istället föreslås att det område som ska skyddsdikas ska anges på karta, se sid. 42-43.

Nu gällande

Förslag

Skogsvårdsförordningen (1993:1096)	Skogsvårdsförordningen (1993:1096)
15 § Den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om 1. annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling, 2. sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning) som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken, 3. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, trygga återväxten av skog som föranleds av avverkningen och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, 4. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, tillgodose rennäringens	15 § Den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om 1. annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling, 2. sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning) som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken, 3. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, trygga återväxten av skog som föranleds av avverkningen och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, 4. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, tillgodose rennäringens

intressen inom ett område där renskötsel får bedrivas enligt rennäringslagen (1971:437) under hela året (renskötselns året- runt-marker), och 5. uttag av skogsbränsle i anslutning till sådan avverkning som avses i 1. En underrättelse om avverkning och om uttag av skogsbränsle ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller kartskiss som visar området som omfattas av underrättelsen. En underrättelse om skyddsdikning ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller kartskiss över det planerade dikets sträckning.	intressen inom ett område där renskötsel får bedrivas enligt rennäringslagen (1971:437) under hela året (renskötselns året- runt-marker), och 5. uttag av skogsbränsle i anslutning till sådan avverkning som avses i 1. <u>6. Sådan avverkning som inte uppfyller kraven i 10 § första stycket skogs- vårdslagen som genomförs i försöks- verksamhet eller som genomförs för att bevara och utveckla natur- eller kul- turmiljövärden eller som genomförs för att den uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringens intressen.</u> En underrättelse om avverkning och om uttag av skogsbränsle ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller kartskiss som visar området som omfattas av underrättelsen. En underrättelse om skyddsdikning ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller kartskiss över det planerade dikets sträckning <u>område som ska skyddsdikas.</u>
--	--

Kommentar:

Beträffande denna punkt, se förslag om undantag för forskningsändamål nedan

Kravet på att man vid anmälan om uttag av stubbar ska ange trädslag och hur stor volymandel av dessa trädslag som tas ut föreslås borttaget, se sid. 43-46.

Nu gällande

Förslag

Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogs- vårdslagen 3 kap. 13 § Anmälningsskyldigheten vid uttag av skogsbränsle är begränsad till sådant uttag efter föryngringsavverkning som är avsett för användning eller vidareförädling i yrkesmässig verksamhet. I anmälan ska, om uttaget innefattar stubbar, lämnas uppgift om vilka trädslag	Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogs- vårdslagen 3 kap. 13 § Anmälningsskyldigheten vid uttag av skogsbränsle är begränsad till sådant uttag efter föryngringsavverkning som är avsett för användning eller vidareförädling i yrkesmässig verksamhet. I anmälan ska, om uttaget innefattar stubbar, lämnas uppgift om vilka trädslag
--	---

och hur stor volymandel av dessa som ska tas ut.	och hur stor volymandel av dessa som ska tas ut.
--	---

Undantag för forskningsändamål och från tillåtna avverkningsformer, se sid. 52-55 respektive 56-58.

Nu gällande

Förslag

Skogsvårdslagen	Skogsvårdslagen
5 § Ny skog ska anläggas på produktiv skogsmark 1. om markens virkesproducerande förmåga efter avverkning eller på grund av skada på skogen inte tas till vara på ett godtagbart sätt, 2. om marken ligger outnyttjad, eller 3. om skogens tillstånd är uppenbart otillfredsställande. Åtgärd enligt första stycket ska vidtas i fall som anges i 1 och 2 utan dröjsmål och i fall som anges i 3 inom skälig tid. Vad som föreskrivs i första stycket 2 ska inte gälla mark som på grund av särskilda förhållanden inte bör tas i anspråk för virkesproduktion.	5 § Ny skog ska anläggas på produktiv skogsmark 1. om markens virkesproducerande förmåga efter avverkning eller på grund av skada på skogen inte tas till vara på ett godtagbart sätt, 2. om marken ligger outnyttjad, eller 3. om skogens tillstånd är uppenbart otillfredsställande. Åtgärd enligt första stycket ska vidtas i fall som anges i 1 och 2 utan dröjsmål och i fall som anges i 3 inom skälig tid. Vad som föreskrivs i första stycket 2 ska inte gälla mark som på grund av särskilda förhållanden inte bör tas i anspråk för virkesproduktion. <u>För att möjliggöra försöksverksamhet får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om undantag från dessa bestämmelser.</u>
6 § Vid anläggning av ny skog ska de föryngringsåtgärder vidtas som kan behövas för att trygga återväxten av en skog av tillfredsställande täthet och beskaffenhet i övrigt.	6 § Vid anläggning av ny skog ska de föryngringsåtgärder vidtas som kan behövas för att trygga återväxten av en skog av tillfredsställande täthet och beskaffenhet i övrigt. <u>För att möjliggöra försöksverksamhet får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om undantag från denna bestämmelse.</u>
10 § Avverkning på produktiv skogsmark ska vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling.	10 § Avverkning på produktiv skogsmark ska vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får till skydd för den yngre skogen föreskriva att trädbestånd under en viss ålder inte får avverkas samt meddela föreskrifter om hur avverkning ska bedrivas för att tillgodose kraven enligt första stycket. För att möjliggöra försöksverksamhet eller för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden får Skogsstyrelsen i särskilda fall medge undantag från första stycket. Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 7 § Skogsstyrelsen får meddela föreskrifter om 1. föryngringsmetod, markberedning, sådd, plantering, vård av plantskog och andra åtgärder som behövs för att trygga återväxten, 2. det lägsta antal huvudplantor av lämplig beskaffenhet som med hänsyn till markens bonitet ska finnas på en föryngringsyta och hur dessa plantor ska vara fördelade för att kravet på en tillfredsställande återväxt ska vara uppfyllt, och 3. vid vilken tidpunkt kravet enligt 2 ska vara uppfyllt vid användning av olika föryngringsmetoder. 11 § Skogsstyrelsen får meddela föreskrifter om att trädbestånd under viss ålder inte får avverkas och om hur avverkning skall bedrivas för att vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller för att främja skogens utveckling.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får till skydd för den yngre skogen föreskriva att trädbestånd under en viss ålder inte får avverkas samt meddela föreskrifter om hur avverkning ska bedrivas för att tillgodose kraven enligt första stycket För att möjliggöra försöksverksamhet eller, för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden <u>och för åtgärder som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen</u> får Skogsstyrelsen i särskilda fall medge undantag från första stycket.<u>regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om undantag från första stycket.</u> Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 7 § Skogsstyrelsen får meddela föreskrifter om 1. föryngringsmetod, markberedning, sådd, plantering, vård av plantskog och andra åtgärder som behövs för att trygga återväxten, 2. det lägsta antal huvudplantor av lämplig beskaffenhet som med hänsyn till markens bonitet ska finnas på en föryngringsyta och hur dessa plantor ska vara fördelade för att kravet på en tillfredsställande återväxt ska vara uppfyllt, och 3. vid vilken tidpunkt kravet enligt 2 ska vara uppfyllt vid användning av olika föryngringsmetoder. <u>4. undantag från bestämmelserna i 5 och 6 §§ skogsvårdslagen för att möjliggöra försöksverksamhet.</u> 11 § Skogsstyrelsen får meddela föreskrifter om att trädbestånd under viss ålder inte får avverkas och om hur avverkning skall bedrivas för att vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller för att främja skogens utveckling. <u>Skogsstyrelsen får även föreskriva om undantag från bestämmelserna i 10 § första stycket skogsvårdslagen för att</u>
--	---

Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 15 § Den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om 1. annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling, 2. sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning) som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken, 3. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, trygga återväxten av skog som föranleds av avverkningen och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, 4. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, tillgodose rennäringens intressen inom ett område där rensköt-sel får bedrivas enligt rennärlingslagen (1971:437) under hela året (rensköt-selns året- runt-marker), och 5. uttag av skogsbränsle i anslutning till sådan avverkning som avses i 1. En underrättelse om avverkning och om uttag av skogsbränsle ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller karts-kiss som visar området som omfat-tas av underrättelsen. En underrättelse om skyddsdikning ska innehålla uppgifter om fastighets-ägare, berörd fastighets beteckning och karta eller karts-kiss över det planerade dikets sträckning.	<u><i>möjliggöra försöksverksamhet, för att bevara och utveckla natur- eller kul-turmiljövården och för åtgärder som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen.</i></u> Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 15 § Den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om 1. annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling, 2. sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning) som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken, 3. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, trygga återväxten av skog som föranleds av avverkningen och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, 4. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, tillgodose rennäringens intressen inom ett område där rensköt-sel får bedrivas enligt rennärlingslagen (1971:437) under hela året (rensköt-selns året- runt-marker), och 5. uttag av skogsbränsle i anslutning till sådan avverkning som avses i 1. <u><i>6. Sådan avverkning som inte uppfyller kraven i 10 § första stycket skogs-vårdslagen som genomförs i försöks-verksamhet eller som genomförs för att bevara och utveckla natur- eller kul-turmiljövården eller som genomförs för att den uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen.</i></u> En underrättelse om avverkning och om uttag av skogsbränsle ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och karta eller karts-kiss som visar området som omfat-tas av underrättelsen. En underrättelse om skyddsdikning ska innehålla uppgifter om fastighets-ägare, berörd fastighets beteckning och karta eller karts-kiss över det planerade
--	---

Allmänna råd till 10 § 3 st skogsvårdslagen Bestånd som kan vara lämpliga för sådana åtgärder som bör kunna föranleda undantag från 10 § första stycket torde ofta kunna återfinnas under målklassen "Naturvård skötsel" i en s.k. grön skogsbruksplan eller motsvarande dokument. Andra exempel på åtgärder	dikets sträckning <u>område som ska skyddsdikas.</u> Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen 2. kap 1 § (ny §, nuvarande 1 § blir 1 b §) <u>Vid åtgärder på mark som disponeras under en tid av minst 10 år för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution ska villkoren i 5 § skogsvårdslagen inte gälla.</u> 1 a § (ny §) <u>Vid åtgärder på mark som disponeras under en tid av minst 10 år för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution ska villkoren i 6 § skogsvårdslagen inte gälla.</u> 3 kap. 2 b § (ny §) <u>Bestämmelserna i 10 § första stycket skogsvårdslagen ska inte tillämpas vid åtgärder på mark som disponeras under en tid av minst 10 år för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution, inte heller beträffande åtgärder för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden eller beträffande åtgärder som uppenbart påkallas med hänsyn till rennäringen.</u> <u>Allmänna råd till 3 kap. 2 b §</u> Bestånd som kan vara lämpliga för sådana åtgärder som <u>bevarar och utvecklar naturvärden</u> bör kunna föranleda undantag från 10 § första stycket torde ofta kunna återfinnas under målklassen "Naturvård skötsel" i en s.k. grön skogsbruksplan eller motsvarande dokument. Andra Exempel på åtgärder	Kommentar: Beträffande denna ändring, se förslag om att ändra kartkrav för skyddsdikning ovan. Kommentar: Under rubriken "Skyldighet att anlägga ny skog". Kommentar: Under rubriken "Föryngringsåtgärder".
--	---	---

som ofta bör kunna föranleda dispens är avverkning för s.k. naturvårdsbränning samt avverkning i tätortsnära skog med stor betydelse för friluftsliv och rekreation. Även åtgärder för att skydda, förstärka eller återskapa värdefulla kulturmiljöer bör ofta kunna komma ifråga för dispens. Ett beslut om undantag bör normalt begränsas till att gälla i fem år. Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen 7 kap. 1 § Dessa föreskrifter om den hänsyn som ska tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen gäller vid all skötsel av skog på mark som omfattas av skogsvårdslagen. Naturvårdens intressen innefattar här skyddet för djur- och växtliv, mark och vatten.	som ofta <u>bevarar och utvecklar naturvärden</u> bör kunna föranleda dispens är avverkning för s.k. naturvårdsbränning samt avverkning i tätortsnära skog med stor betydelse för friluftsliv och rekreation. Även åtgärder för att skydda, förstärka eller återskapa värdefulla kulturmiljöer bör ofta kunna komma ifråga för dispens. Ett beslut om undantag bör normalt begränsas till att gälla i fem år. Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen 7 kap. 1 § Dessa föreskrifter om den hänsyn som ska tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen gäller vid all skötsel av skog på mark som omfattas av skogsvårdslagen. Naturvårdens intressen innefattar här skyddet för djur- och växtliv, mark och vatten. <u>Föreskrifterna gäller inte vid åtgärder på mark som disponeras under en tid av minst 10 år för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution.</u>
--	---

Kommentar:
Under rubriken ”Skyldighet att anlägga ny skog”.

Skogsägare med mer än 50 hektar produktiv skogsmark föreslås ges minst samma möjlighet till föryngringsavverkning som skogsägare med mindre än 50 hektar produktiv skogsmark, se sid. 59-61.

Nu gällande

Förslag

Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 12 § På brukningsenheter större än 50 hektar skogsmark får föryngringsavverkning inte ske i sådan utsträckning att mer än hälften av brukningsenhetens produktiva skogsmarksareal kommer att bestå av kalmark och skog yngre än 20 år.	Skogsvårdsförordningen (1993:1096) 12 § På brukningsenheter större än 50 hektar skogsmark får föryngringsavverkning inte ske i sådan utsträckning att mer än hälften av brukningsenhetens produktiva skogsmarksareal kommer att bestå av kalmark och skog yngre än 20 år.
---	---

Bestämmelserna i första stycket gäller även brukningsenheter på 50 hektar skogsmark eller mindre om brukningsenheten genom fastighetsbildning bildats av mark från en brukningsenhet större än 50 hektar eller tillförts mark från en sådan enhet och mindre än tre år har förflutit sedan fastighetsbildningen ägde rum. För brukningsenheter större än 1 000 hektar skogsmark får Skogsstyrelsen meddela föreskrifter om hur stor del av skogsmarksarealen som årligen eller under andra perioder får avverkas.	Bestämmelserna i första stycket gäller även brukningsenheter på 50 hektar skogsmark eller mindre om brukningsenheten genom fastighetsbildning bildats av mark från en brukningsenhet större än 50 hektar eller tillförts mark från en sådan enhet och mindre än tre år har förflutit sedan fastighetsbildningen ägde rum. <u>Även om det skulle innebära att den begränsning som anges i första stycket skulle överskridas, får dock alltid 50 hektar av brukningsenhetens skogsmarksareal avverkas. Detta gäller dock inte sådana brukningsenheter som avses i andra stycket.</u> För brukningsenheter större än 1 000 hektar skogsmark får Skogsstyrelsen meddela föreskrifter om hur stor del av skogsmarksarealen som årligen eller under andra perioder får avverkas.
---	---

Uttolkning av regler samt utformning av rutiner för handläggning

Synpunkter från skogsbruket

LRF Skogsägarna har i svaret på den enkät som skickades ut inom projektet våren 2011 angett att regelförenklingsarbetet även bör innefatta en översyn av tillsynsmyndighetens vardagsarbete med det aktuella regelverket. Vidare anser man att frågan om hur väl regelverket fungerar och hur den administrativa bördan fördelas inte endast beror av regelverkets utformning, utan i hög grad också av tillsynsmyndighetens tolkning, arbetsrutiner samt utformningen av blanketter. LRF Skogsägarna anser även att utarbetandet av rutiner och riktlinjer samt utvecklingen av myndighetens praxis i praktiken har mycket stor betydelse för enskilda och företag.

Överväganden och ställningstaganden

Skogsstyrelsens ledning har betonat att det är angeläget att myndigheten, skogsägarna och övriga aktörer ges bättre vägledning om hur lagstiftningen är tänkt att tolkas. För att åstadkomma detta krävs att Skogsstyrelsen fattar fler beslut i vissa typer av ärenden, t.ex. om den hänsyn som ska tas enligt 30 § och att vissa av dessa ärenden prövas i domstol. Avgöranden i domstol kommer att visa om Skogsstyrelsens uttolkning av lagstiftningen är riktig.

Rutinerna för myndighetens handläggning av ärenden har beskrivits i avsnittet Regler, rutiner samt skogs- och miljöpolitiska mål. Rutinerna får inte innehålla uttolkningar av regelverket. De ska istället beskriva för myndighetens personal hur olika moment i ärendehanteringens ska utföras. Även andra kan ta del av rutinerna eftersom de är allmänna handlingar. Under 2011 har en mindre översyn skett av flertalet rutiner. Detta har skett dels för att dokumenten ska ha en viss standardutformning, men även för att uppdatera dem så att exempelvis hänvisningar till gällande regelverk blir rätt i de fall regeländringar skett. Under 2012 planeras en grundligare översyn av rutinen för arbetet med tillsyn enligt skogsvårdslagstiftningen. Hur omfattande denna översyn blir och om den ska inkludera även andra rutiner är inte klart.

Utformningen av blanketter har behandlats under avsnittet Anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle, dels vad avser hänsynsredovisningen, dels frivilliga uppgifter. Där framgår att inga ändringar föreslås i dessa delar och motiven för detta. När det gäller blankettutformningen kan nämnas att även dikesrensning numera kan anges på blanketten, efter förslag från skogsbruket. Dikesrensning betraktas oftast som en åtgärd som kräver samråd enligt 12 kap. 6 § MB, men kan nu anges på samma anmälningsblankett som exempelvis skyddsdikning. Härigenom underlättas anmälan för skogsägaren.

Förslag på åtgärder för att inom Skogsstyrelsen tydliggöra behovet av regelförenkling

Behov av att tydliggöra

Att förenkla för företag är viktigt ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. Det ska vara enkelt att starta, driva och utveckla företag och det är viktigt att de regler som finns är enkla, lättförståeliga och ändamålsenliga.

För att förenkla för företagen krävs att myndigheten samlat arbetar mot detta mål. Det är därför viktigt att inom myndigheten tydliggöra behovet av regelförenkling. Förslag på att tydliggöra ett sådant behov följer nedan.

Intranät

På Skogsstyrelsens intranät bör information om arbetet med att förenkla för företagen läggas upp löpande. Beskrivning av varför det är så viktigt ur ett samhällsekonomiskt perspektiv, hur vi arbetar med frågan och vad som är på gång för närvarande. Här bör även kontaktuppgifter finnas med så att det är lätt att komma med nya förbättringsförslag för arbetet med regelförenkling.

Konferenser och enhetsmöten

På konferenser, enhetsmöten och liknande bör frågan tas upp för information och diskussion. Alla medarbetare på Skogsstyrelsen bör under ett år minst en gång ha fått information och deltagit i diskussion i frågan.

Seminarier och workshops

Seminarier och workshops kan anordnas där Skogsstyrelsen bjuder in föreläsare från Tillväxtverket och andra myndigheter. På dessa seminarier och workshops ska behovet av regelförenkling tydliggöras. Seminarier och workshops bör till viss del ske enbart internt men vid vissa tillfällen bör det även vara ett externt deltagande för att vidga perspektiven. Även tips och förslag på förbättringsmöjligheter bör inhämtas externt och internt på dessa. För dessa möten kan det vara lämpligt med deltagande via webbkonferens.

Förslag på fortsatt arbete med regelförenkling

Förenkla för företagen

Förenklingar för företagen kan exempelvis handla om att ha väl fungerande regelverk, god service och tillgänglighet samt att utveckla e-tjänster. Framöver kommer Skogsstyrelsen naturligtvis fortsätta arbeta med regelförenklingar, men mer på det sättet att konsekvenser utreds av nya föreskrifter eller ändringar i föreskrifter. Därmed blir effekterna för företagen tydliga. Det stora fokuset kommer dock att ligga på att utveckla elektroniska tjänster samt öka service och tillgänglighet.

En dörr in

Skogsstyrelsens avrapportering av regeringsuppdraget En dörr in för skogsägare beskrivs i ett eget avsnitt (sid. 15). Där framgår hur skogsägarnas myndighetskontakter kan förenklas och utvecklas genom en gemensam inlämningsfunktion för anmälningar och ansökningar.

eAvverka

eAvverka är en standard som gör det möjligt att i digital form via e-post skicka in främst anmälningar och ansökningar om avverkning till Skogsstyrelsen. Innehållet i en anmälan/ansökan kontrolleras automatiskt mot kraven i lagstiftningen. En vidareutveckling av systemet sker kontinuerligt. Ett antal större skogsföretag använder tjänsten. För hela 2011 har drygt 50 procent av anmälningarna kommit via eAvverka och för senare delen av året ökade andelen ytterligare. Andelen bedöms komma att öka successivt.

En intern kundtjänst

Skogsstyrelsen kommer att etablera en intern kundtjänst under våren 2013 där de handläggare som arbetar direkt mot företagen kan få snabba svar på sina administrativa frågor. Genom en intern kundtjänst avlastas organisationen och kan ägna mer tid åt att arbeta med ordinarie arbetsuppgifter. Genom kundtjänsten kan servicen och tillgängligheten ökas och förhoppningsvis även handläggningstiderna förkortas.¹⁶

Dialog om miljöhänsyn

Skogsstyrelsen har i avrapporteringen av regeringsuppdraget ”Kunskapsplattform om hållbart brukande av skog” utfäst att ta initiativ till en utökad dialog om mål, lagkrav och uppföljningsmetoder för miljöhänsyn. Skogsstyrelsen och skogsbruket har olika målbilder för vad som är god miljöhänsyn. Dessa skillnader i synsätt tenderar att dominera varje dialog om miljöhänsyn, och har därmed hindrat ett

¹⁶ Förstudie samt projektplanering för Intern kundtjänst

konstruktivt och framtidsyttande arbete. Skogsstyrelsen har nu skapat ett projekt för att myndigheten och skogsbruket i större utsträckning ska arbeta mot samma mål.¹⁷

Ytterligare möjligheter till förenkling

Ytterligare möjligheter att förenkla för företagen som Skogsstyrelsen bör undersöka närmare är följande.

Granskningsgrupp för föreskrifter

Möjligheten att instifta en särskild granskningsgrupp för föreskrifter (Exempel lånat från Jordbruksverket). I granskningsgruppen bör även representant från skogsbruket ingå. Gruppen ges möjlighet att se förslaget, konsekvensutredningen och en särskild konsekvensanalys som myndigheten bör upprätta över hur företagens administrativa börda påverkas. Inom ett bestämt antal dagar lämnas ett rådgivande utlåtande via e-post från gruppen. Genom förfarandet skapas fokus och medvetenhet vilket förhoppningsvis medför att tjänstemän både "tänker efter före" och att kvaliteten höjs.¹⁸

Det goda mötet

Möjligheten att skapa förutsättningar för Det goda mötet genom att skapa en modell som tydliggör vilken typ av delaktighet som förväntas av de medverkande och vad delaktigheten innebär (Exempel lånat från Naturvårdsverket). Skogsstyrelsen genomför löpande möten med olika intressenter. I möten är det viktigt att skapa rätt förväntningar när det gäller möjligheten att påverka. Naturvårdsverket har arbetat fram en modell som syftar till att skapa bättre möten, såväl externa som interna. När andra intressenter bjuds in är det viktigt att tydliggöra syftet med deras medverkan och i vilken utsträckning det finns möjlighet att påverka, så att förväntningarna blir rätt. Det är alltså viktigt att de som samverkar har en gemensam bild av syftet med samverkan. Det är viktigt att tydliggöra vilken typ av delaktighet som förväntas av de medverkande och vad delaktigheten innebär. Då blir det tydligt för de medverkande vad de kan ha för förväntningar och de kan ta ställning till i vilken grad de vill delta på mötet och om de behöver agera på andra sätt för att tillvarata sina intressen.¹⁹

¹⁷ Uppdragsspecifikation för Dialog om miljöhänsyn.

¹⁸ Från Orsa till Amsterdam, Tillväxtverket s. 17.

¹⁹ Från Orsa till Amsterdam, Tillväxtverket s. 21.

Källförteckning

Förarbeten

Proposition 1974:166, Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i naturvårdslagen (1964:822) och skogsvårdslagen (1948:237), m.m,

Proposition 1992/93:226, En ny skogspolitik

Proposition 1997/98:1, Budgetpropositionen för 1998

Proposition 2000/01:130, Svenska miljömål – delmål och åtgärdsstrategier

Proposition 2004/05:58, Ändringar i skogsvårdslagen

Proposition 2009/10:201, Gränser i skog

Myndighetsdokument, publiceringar, webbsidor

En dörr in för skogsägare, Del 2 Slutrapport, En väg in för ansökningar och anmälningar, Skogsstyrelsen, 2011-07-07

Från Orsa till Amsterdam, En beskrivning av förenklingsarbetet i Sverige och EU, Tillväxtverket, 2011

Förstudie samt projektplanering för Intern kundtjänst, Skogsstyrelsen, 2011

Uppdragsspecifikation för Dialog om miljöhänsyn, Skogsstyrelsen, 2011

Meddelande 2009:7, Regler om användning av främmande trädslag, Skogsstyrelsen, 2009,

<http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/meddelanden/regler-om-anvandning-av-frammande-tradslag-meddelande-2009-7.html>

Miljömål 12, Levande skogar, Miljömålsrådet, <http://www.miljomal.se/12-Levande-skogar/>

Rapport 2006:5, Överensstämmen anmält och verkligt GROT-uttag?, Skogsstyrelsen, 2006,

<http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/rapporter/overensstammer-anmalt-och-verkligt-grot-uttag-rapport-2006-5.html>

Skogsstatistisk årsbok 2011, Skogsstyrelsen,

<http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Statistik/Skogsstatistisk-Arsbok/>

Skogsstyrelsens hemsida, Polytax, 2012-02-17,

<http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Om-oss/Var-verksamhet/Inventeringar/Polytax/>

Skogsstyrelsen Årsredovisning 2010,

<http://www.skogsstyrelsen.se/Global/myndigheten/Om%20oss/%c3%85rsredovisningar/%c3%85rsredovisning%202010.pdf>

Bilaga 1. Enkätundersökningar

Enheten för lag och områdesskydd
Jörgen Ringagård
551 83 Jönköping
jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se
Tfn 030-45 55 15, fax 030-16 61 70

MISSIV

Datum
2011-05-18

1(2)

Dokument
2011/2480

Enligt sändlista

Enkät om förenklingar i skogsvårdslagstiftningen

Skogsstyrelsen kommer under 2011 att utreda möjligheterna att förenkla reglerna i skogsvårdslagstiftningen. Förenklingar ska samtidigt utformas så att möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen inte försämrats.

Utredningen görs på Skogsstyrelsens eget initiativ, och är ett led i det regelöversyningsarbete regeringen initierat. Syftet är att minska företagens administrativa kostnader för att följa regler och skapa märkbara förändringar i företagens vardag. Med administrativa kostnader avses här kostnader för företagen att upprätta, lagra eller överföra information på grund av informationskrav i lagstiftning. Eventuella investeringskostnader eller avgifter ingår inte.

Ett viktigt underlag för utredningen är att från skogliga företag och organisationer få in förslag på regelförenklingar. Motsvarande underlag tas även in internt inom Skogsstyrelsen.

Parallellt med denna utredning pågår regeringsuppdraget En dörr in för skogsägare, om fördjupad myndighetssamverkan i frågor som är kopplade till skötsel av skog. Sådana delar inkluderas därför inte i utredningen om regelförenklingar. Även handelsreglerna för skogsodlingsmaterial lämnas utanför utredningen, eftersom de omfattas av ett särskilt EU-direktiv som Kommissionen nu ser över.

Enkäten skickas både som brev och e-post enligt sändlistan. Vi är tacksamma om ni fyller i den bifogade enkäten och **senast den 17 juni** skickar den via e-post till jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se.

Med vänlig hälsning

Jörgen Ringagård

Bilaga
Enkät

Massiv enkät regelförenklingar 11CE*9

Postadress
Huvudkontor
Skogsstyrelsen
551 83 Jönköping

Postadress
Vallgatan 6
Jönköping

Telefon
030-55 92 00
Fax
030-16 61 70

Organisationsnr
2021 09 0012
Kortreg.nr
SE20210381201

E-post
skogsstyrelsen@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se

Enheten för lag och områdesskydd
Jörgen Ringagård
551 83 Jönköping
jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se
Tfn 036-35 93 15, fax 036-16 61 70

ENKÄT

Datum
2011-05-18

Diarie nr
2011/2480

1(8)

Enkät om regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen

Enkäten innehåller följande 5 punkter.

1. Övergripande synpunkter på regelverket
2. Regler som medför administrativa kostnader och bör ändras
3. Regler om dispens som bör ändras
4. Regler som bör ändras av andra skäl än i punkterna 2 och 3
5. Övriga synpunkter

Punkterna 2 och 3 avser regler som medför administrativa kostnader. Med administrativa kostnader avses här kostnader för företagen att upprätta, lagra eller överföra information på grund av informationskrav i lagstiftning.

Under punkt 4 finns möjlighet att föreslå ändringar av lagstiftningens regler om skötsel av skog.

Med skogsvårdslagstiftningen avses här skogsvårdslagen, skogsvårdsförordningen samt Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd.

Skogsvårdslagstiftningen – Gällande regler 1 september 2010 finns på vår hemsida www.skogsstyrelsen.se > Äga och bruka > Lagen

Blanketter om anmälan, ansökan om tillstånd m.m. hittar ni på www.skogsstyrelsen.se > Äga och bruka > Blanketter > Avverkning.

Enkäten besvaras av

Företag/organisation	
Kontaktperson	Telefonnummer
E-postadress	Mobiletelefonnummer

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-05-18 2(6)

1. Övergripande synpunkter på regelverket

Hur upplevs regelverket inom företaget/organisationen, t.ex. beträffande administrativ börda, ändamålsenlighet, enkelhet, tydlighet, detaljeringsgrad och potential för förenklingar?

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-05-18 3(6)

2. Regler som medför administrativa kostnader och bör ändras

Med administrativa kostnader avses här kostnader för företagen att upprätta, lagra eller överföra information på grund av informationskrav i lagstiftning.

Ange i prioritetsordning vilka av reglerna nedan som är viktigast att ändra pga. de administrativa kostnader som uppstår och hur reglerna bör ändras. Obs! Dispens från regler ska inte anges här utan tas upp under punkt 3.

(Sidnummer inom parentes i listan nedan anger var regeln finns i *Skogsvårdslagstiftningen – Gällande regler 1 september 2010.*)

Anmälan

- Föryngringsavverkning om minst 0,5 hektar (sid. 33-37)
- Avverkning för annat ändamål än virkesproduktion om minst 0,5 hektar (sid. 33-37)
- Uttag av skogsbränsle om minst 0,5 hektar efter föryngringsavverkning (sid. 33-37)
- Skyddsdikning (sid. 33-37)
- Användning av främmande träslag om minst 0,5 hektar (sid. 22)
- Plantering av vegetativt förökat skogsodlingsmaterial om minst 0,5 hektar (sid. 22)

Ansökan om tillstånd

- Avverkning inom fjällnära skog utom röjning eller gallring (sid. 40-42)
- Avverkning av ädellövskog utom röjning eller gallring (sid. 48-49)

Samråd med sameby

- Innan annan avverkning än röjning eller gallring inom året-runt-markerna (sid. 43-44)

Säkerhet för återväxtåtgärder

- Krav på ställande av säkerhet om återväxtåtgärder befaras inte bli vidtagna (sid. 71)

3. Regler om dispens som bör ändras

Ansökan om undantag (dispens) från en regel medför kostnader för företagen, men de särskiljs här från de administrativa kostnaderna under punkt 2. Från reglerna nedan får dispens ges i vissa fall.

Ange i prioritetsordning vilka av reglerna nedan som är viktigast att ändra pga. de administrativa kostnader som uppstår vid ansökan om dispens och hur reglerna bör ändras.

- Anlägga ny skog och vidta föryngringsåtgärder (sid. 12-17)
- Avverka ändamålsenligt för återväxt eller främja skogens utveckling (sid. 26-27)
- Föryngringsavverka tidigast efter att lägsta tillåtna ålder uppnåtts (sid. 26-29)
- Ransonera den äldre skogen (sid. 30-31)
- Räkna skogsmarken i en kommun som en brukningsenhet om samma ägare (sid. 32)
- Påbörja åtgärd tidigast sex veckor efter anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle (sid. 33-37)
- Vidta skyddsåtgärder mot barkborre och mörgholmsbarkborre (sid. 52-54)
- Ta hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen (sid 56-62)
- Inte använda främmande trädarter i fjällnära skog (sid 17-18)
- Inte använda contortatall söder om en viss breddgrad m.m. (sid 22-23)
- Inte påbörja avverkning innan förvärvstillstånd meddelats, om sådant krävs (sid 29)
- Inte avverka på skogliga impediment större än 0,1 ha (sid. 32-33)
- Inte vidta åtgärder som leder till att ett bestånd upphör att vara ädellövskog (sid. 47)

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-05-18 5(6)

4. Regler som bör ändras av andra skäl än i punkterna 2 och 3

Även kraven i skogsvårdslagstiftningen om hur skogsbruket ska bedrivas och vilken hänsyn som ska tas till andra intressen kan behöva ändras.

Ange i prioritetsordning vilka av reglerna om skötsel av skog som är viktigast att ändra av andra skäl än i fråga 2 och 3, varför och hur de bör ändras.

Här avses regler om exempelvis

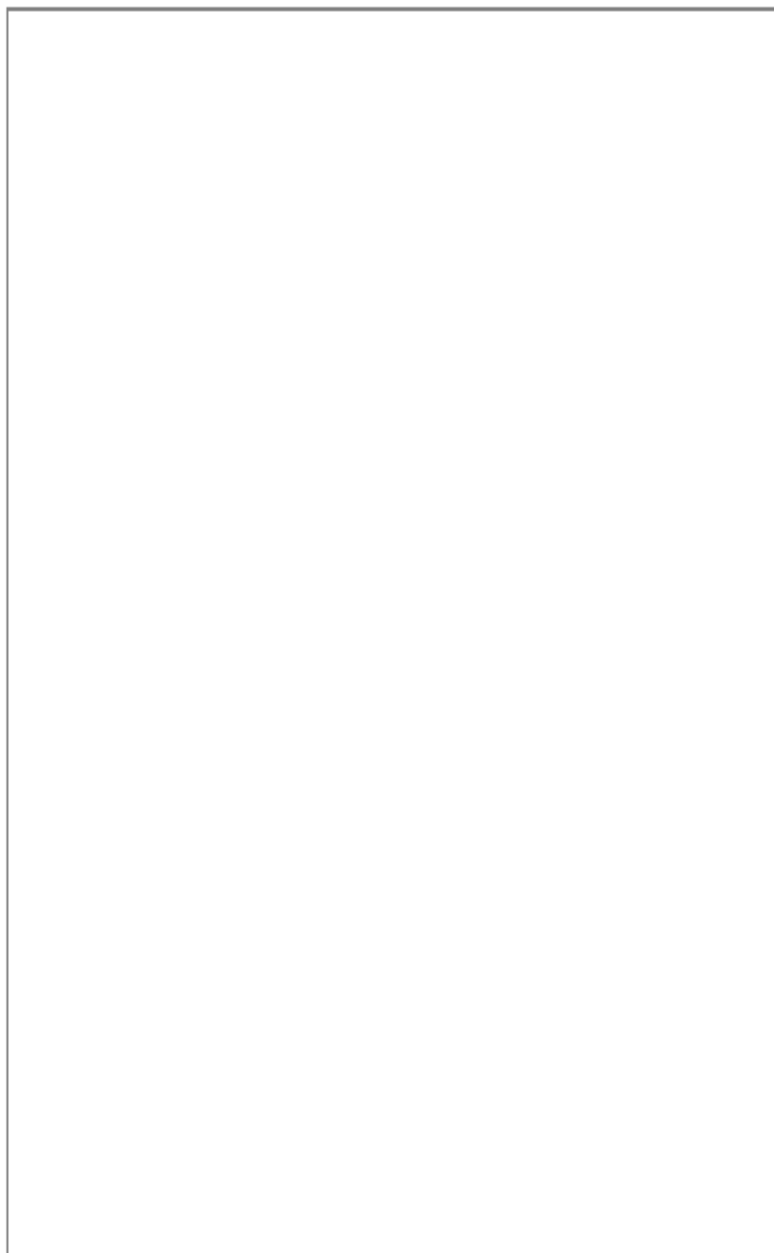
- Skogsmark
- Föryngringsåtgärder
- Användning av skogsodlingsmaterial
- Avverkning
- Skyddsåtgärder mot insekter
- Hänsyn till natur- och kulturmiljön
- Hänsyn till rennäring

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-05-18 6(6)

5. Övriga synpunkter

A large, empty rectangular box with a thin black border, intended for the respondent to provide additional comments or feedback. It occupies the majority of the page area below the section header.

Södra Dalarnas distrikt
Per-Anders Ingebro
Gruvgatan 53, 791 61 Falun
per-anders.ingebro@skogsstyrelsen.se
Tfn 023-587 97, fax 023-238 25

Enkät

Datum
2011-09-21

Diariensr

1(11)

Projekt regelförenkling skogsvårdslagen

Bakgrund

I regleringsbrevet för 2011 har Regeringen angett att det finns ett behov av att fortsätta och intensifiera regelförenklingsarbetet. Skogsstyrelsen utreder nu möjligheterna till förenklingar i skogsvårdslagstiftningen och konsekvenserna av sådana. Landsbygdsdepartementet har satt som mål att de administrativa kostnaderna för företagen ska minska med minst 25 % för varje lagstiftningsområde vid utgången av 2014. Enligt mål som Skogsstyrelsen ställt upp ska vår effektivitet vid handläggningen öka med minst 10 % i arbetsmoment som påverkas av regelförenklingarna samtidigt som ändringarna inte ska försämra möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.

Under maj månad gick det ut en enkät till skogsnäringsens representanter och till Skogsstyrelsens Forumgrupper med avsikt att fånga in de regelförenklingsförslag som låg högst upp på önskelistan. Av enkätsvaren framgår att tyngdpunkten ligger på skogsvårdslagstiftningens regler om anmälan/ansökan om skogliga åtgärder.

Skogsstyrelsen har utsett en arbetsgrupp bestående av Jörgen Ringagård, Göran Öster, Emma Johansson och Per-Anders Ingebro som under hösten ska arbeta med regelförenklingsprojektet. Arbetsgruppen har satt ihop en enkät för att få distriktens syn på möjligheter, risker och konsekvenser med 5 olika regelförenklingsförslag. Enkäten skickas ut till 2 distrikt i varje region, sammanlagt 10 distrikt. Det är viktigt för arbetsgruppens fortsatta arbete att distrikten diskuterar och besvarar frågorna i enkäten så att vi får en så heltäckande bild som möjligt av de synpunkter som distriktets medarbetare har.

Arbetsgruppen önskar få ett svar på enkäten senast den 12 oktober 2011. Skicka svaret med e-post till [Per-Anders Ingebro](mailto:Per-Anders.Ingebro@skogsstyrelsen.se).

Jörgen Ringagård

Göran Öster

Per-Anders Ingebro

Postadress
Huvudkontor
Skogsstyrelsen
551 83 Jönköping

Besöksadress
Vallgatan 8
Jönköping

Telefon
036-35 93 00
Fax
036-16 61 70

Organisationsnr
202100-5612
Momsreg.nr
SE202100561201

E-post
skogsstyrelsen@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 2(11)

Enkäten besvaras av

Distrikt	
Kontaktperson	Telefonnummer

A. Kortare anmälningstid

Ett flertal av de som besvarade enkäten uttrycker ett önskemål om att förkorta anmälningstiden för avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle från 6 veckor. Man pekar bl.a. på att det känns otidsenligt att i dagens IT-samhälle behålla 6 veckor, då den moderna tekniken borde kunna leda till nedkortningar i handläggningstiden.

A.1 Vilka konsekvenser/risker skulle en nedkortning av anmälningstiden till 4 veckor få för vår handläggning? (Under förutsättning att 6-veckorsregeln behålls för samrådsärenden enligt 12:6 miljöbalken)

Fundera bl.a. på följande:

- Kommer vi att hinna med att handlägga alla ärenden inom 4 veckor?
- Kommer det t.ex. att påverka våra möjligheter att besluta om ett förbud enligt 30 § SVL?
- Hur löser man handläggningen kring mer komplicerade ärenden, t.ex. de som berör fast fornlämning och som ska till länsstyrelsen?

--

A.2 I vilken utsträckning skulle en nedkortning av anmälningstiden enligt ovan försämra möjligheterna för oss att påverka tillståndet i skogen (produktion och miljö) och på vilket sätt? (Jämför frågorna C.1 och C.3 senare i enkäten.)

Ange med X:	☐ Obetydlig	☐ Liten	☐ Påtaglig	☐ Stor
Motivera svaret.				

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 3(11)

A.3 Kan en förkortning av anmälningstiden få andra konsekvenser/risker?

A.4 Är det av avgörande betydelse för möjligheterna att klara vår handläggning om anmälningstiden skulle kortas till 3 veckor istället för 4 veckor?

Motivera svaret.

A.5 Är det av avgörande betydelse för vår möjlighet att påverka tillståndet i skogen om anmälningstiden skulle kortas till 3 veckor istället för 4 veckor?

Motivera svaret.

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 4(11)

B. Begränsa möjligheterna till 6-veckorsdispens

Om anmälningstiden förkortas från 6 veckor till 4 veckor kan det finnas anledning att se över allmänna råden om dispens. Samtidigt anser många företag att det borde vara lättare att få dispens.

B.1 Bedömer ni att det blir färre dispensansökningar om man minskar anmälningstiden till 4 veckor men behåller nuvarande allmänna råd om dispens?

Motivera svaret.

B.2 Finns det anledning att begränsa möjligheterna att få dispens om anmälningstiden kortas?

Motivera svaret.

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 5(11)

B.3 I vilka situationer är det befogat att ge dispens om anmälningstiden minskas till 4 veckor och hur stor andel av nuvarande dispenser bedöms detta utgöra?

B.4 Vilka konsekvenser/risker skulle det kunna få för skogsägare/virkesköpare om vi begränsar möjligheten att få dispens?

B.5 Vilka konsekvenser/risker skulle det kunna få för Skogsstyrelsen om vi begränsar möjligheten att få dispens?

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 6(11)

C. Höjd arealgräns för anmälan/Slopad anmälan för vissa åtgärder

Flera instanser föreslår att man höjer gränsen för avverkningsanmälan från 0,5 ha till minst 1,0 ha och att man plockar bort anmälningsplikten för vissa skogliga åtgärder.

C.1 I vilken utsträckning skulle en höjning av arealgränsen för avverkningsanmälan från 0,5 till 1,0 ha försämra möjligheterna för oss att påverka tillståndet i skogen och i så fall på vilket sätt? (Under förutsättning att nuvarande regler behålls för samrådsärenden enligt 12:6 miljöbalken).

Ange med X:	☐ Obetydlig	☐ Liten	☐ Påtaglig	☐ Stor
Motivera svaret.				

C.2 Är det möjligt att höja gränsen ytterligare till t.ex. 2,0 ha utan påtagliga negativa effekter för vår påverkansmöjlighet på tillståndet i skogen?

Motivera svaret.

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 7(11)

C.3 I vilken utsträckning skulle ett slopande av anmälningsplikten för Grot försämra möjligheterna för oss att påverka tillståndet i skogen och i så fall på vilket sätt?

Fundera bl.a. på följande:

- Sker någon tillsyn i fält när det gäller Grothantering?

Ange med X:	☐ Obetydlig	☐ Liten	☐ Påtaglig	☐ Stor
Motivera svaret.				

C.4 Vilka övriga anmälningspliktiga åtgärder borde kunna tas bort eller förenklas utan påtagliga negativa konsekvenser för möjligheterna för oss att påverka tillståndet i skogen?

Motivera svaret.

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 8(11)

D. Fler områden i en anmälan

Skogsbruket har uttryckt önskemål om att tillåta ett större avstånd mellan områden som ingår i en behandlingsenhet och som får redovisas i en och samma anmälan.

D.1 Vilka konsekvenser/risker skulle en ökning av det högsta tillåtna avståndet från 50 till 100 meter mellan områden som får redovisas i samma anmälan få för vår handläggning?

D.2 Är det möjligt att ytterligare öka avståndet till t.ex. 200 meter utan påtagliga negativa konsekvenser för vår handläggning?

Motivera svaret.

E. Förenkling i hänsynsredovisningen

Flera aktörer i skogen pekar på att man bör förenkla redovisningen av natur- och kulturmiljövårdshänsynen i samband med avverkningsanmälan.

E.1 Vilken betydelse har nuvarande hänsynsredovisning som underlag för handläggning och för att bedöma av behovet av fältbesök och andra tillsynsinsatser?

Fundera bl.a. på följande:

- Lämnar markägaren/ombudet en hänsynsredovisning som speglar den hänsyn som kommer att lämnas vid avverkningen eller är den schablonmässigt ifylld?
- Hur ofta markerar man hänsynen på kartan?
- Är hänsynsredovisningen så bra och fyllig att den är ett bra stöd vid Skogsstyrelsens tillsyn?

E.2 Hur borde blanketten förenklas utan att det påtagligt försämrar möjligheterna för oss att påverka tillståndet i skogen?

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21 10(11)

E.3 Är det möjligt att utan några påtagliga negativa effekter ta bort fritexten under varje rubrik om man gör vissa justeringar av texten vid kryssmarkeringarna?

Motivera svaret.

E.4 Fyller de frivilliga kompletterande uppgifterna på sidan 3 i anmälningssblanketten någon funktion eller kan man ta bort dem helt alternativt vissa av dem?

E.5 Finns det förslag på andra förändringar i hänsynsredovisningen eller allmänna synpunkter från ert distrikt på hänsynsredovisningen?

Skogsstyrelsen

Enkät

2011-09-21

11(11)

F. Allmänna synpunkter på regeländringsförslagen

Vilka andra regelförenklingar som minskar administrationen för skogsbruket och/eller Skogsstyrelsen ser ni är möjliga att genomföra utan att möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen försämras?

Ange dem gärna i prioriteringsordning.

Övriga idéer eller synpunkter som ni vill framföra till arbetsgruppen.

Bilaga 2. Remissinstanser och sammanställning av remissvar

Svar har inkommit från följande.

LRF Skogsägarna
 Skogsindustrierna
 Såg i Syd
 Sågab-Sågverken Norrland
 Sveaskog Förvaltnings AB
 Stora Enso Skog
 Världsnaturfonden WWF
 Naturskyddsföreningen
 Svenska Jägareförbundet
 Skogforsk
 Sveriges lantbruksuniversitet
 Fortifikationsverket
 Statens fastighetsverk
 Naturvårdsverket
 Riksantikvarieämbetet
 Havs- och vattenmyndigheten
 Sametinget
 Regelrådet
 Länsstyrelsen Hallands län
 Länsstyrelsen Örebro län
 Länsstyrelsen Västerbotten
 Skogsstyrelsen, Forum lag i Region Nord
 Skogsstyrelsen, Forum Lag i Region Mitt
 Skogsstyrelsen, Region Svea
 Skogsstyrelsen, Region Väst
 Skogsstyrelsen, Region Öst
 Skogsstyrelsen, Skogsenheten
 Skogsstyrelsen, Thomas Östlund
 Skogsstyrelsen, Bert Krekula

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Allmänt
LRF Skogsägarna	Norra Skogsägarna, Skogsägarna Norrskog, Skogsägarna Mellanskog, Södra Skogsägarna och Lantbrukarnas Riksförbund lämnar följande synpunkter Skogsstyrelsens rapport är till sin form synnerligen välskriven och välstrukturerad. Resultatet av utredningsarbetet får dock närmast beskrivas som magert. Måluppfyllelsen är bristfällig. Vad avser genomförandet av uppdraget har Skogsstyrelsen arbetat på ett involverande och lyssnande sätt. Skogsstyrelsens överväganden och ställningstaganden tyder emellertid på att den inter-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	na enkäten har tillmätts alltför stor betydelse. Det är uppenbart att Skogsstyrelsen behöver öka insatserna för att höja medvetenheten om behovet av och motiven för regelförenklingar bland den egna personalen. Skogsstyrelsen har avgränsat projektet till att endast omfatta skogsvårdslagstiftningen. Detta, tillsammans med det faktum att myndigheten förbigår det område inom skogsvårdslagstiftningen som har störst potential att påverka företagens administrativa kostnader och som därtill har prioriterats högst av näringen, skapar stora svårigheter i att uppnå regeringens intentioner. Vi anser att frågan om anmälningstiden för föryngringsavverkning och skyddsdikning bör utredas vidare innan uppdraget redovisas till regeringen. Den tolkning av "En-dörr-in" som gjorts av berörda myndigheter utelämnar möjligheten till förändringar av arbetsuppgifter och tillsynsansvar, vilket starkt begränsar förslagen. Skogsstyrelsen bör i sin rapportering tydliggöra att en "intensifiering av regelförenklingsarbetet för att uppnå det övergripande målet" förutsätter att förenklingsarbetet utgår från företagets verksamhet och vardag, oavsett hur statsförvaltningen för tillfället valt att indela sina arbetsuppgifter.
Skogsindustrierna	Övergripande anser vi att regelförenklingsarbetet som Skogsstyrelsen bedrivit är föredömligt och vi ser fram emot ett kontinuerligt sådant. Vi anser att Skogsstyrelsens arbete med att regelförenkla har genomförts i en god dialog med skogsbruket. I framtida regelförenklingsarbete föreslår Skogsindustrierna att hela skogspolitiken omfattas. Förbättringsområden som då skulle kunna omfattas är exempelvis: • Samarbeten avseende inventeringar och åtgärdsstatistik som skulle ge samordningsvinster och besparingar både för Skogsstyrelsen, men också för skogsbruket (med färre enkäter). • En vidare utveckling av modellen "en dörr in" till myndigheter från skogsbruket är också något som förenklar för skogsbruket och minskar dubbelarbetet hos myndigheterna. Här vet vi att det pågår arbete och ser fram emot fortsättningen på detta. • Man skulle också kunna tänka sig att olika myndigheter i skogspolitiska frågeställningar hade en större samsyn. Detta gäller exv. synen på älgförvaltningen (där Skogsstyrelsen, Länsstyrelserna och Naturvårdsverket ibland har olika målbilder). Här finns förmodligen stora resurser att spara både i skogsbruket och hos myndigheterna att spara.
Såg i Syd	Tillväxtverket skriver på sin hemsida att man ska utgå från företagens behov och upplevelser. I Skogsstyrelsens utsända förslag konstaterar myndigheten själv att föreslagna regelförenklingar inte når det uppsatta målet om en administrativ lättnad på 25 %. Genom att summera effekterna av de förslag som föreslås uppnås en lättnad på 9,3 %. Denna summa är dessutom överskattad eftersom summeringen gjorts utan viktning. Ur de sydsvenska köpsågverkens perspektiv är det högst otill-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	fredsställande att konstatera att målet missas grovt. Det är också otillfredsställande att konstatera att den förenkling skogsbruket prioriterat högst, en reduktion av 6-veckorsregeln för avverkningsanmälan, inte föreslås.
Sveaskog	Det är bra att Skogsstyrelsen fortsätter och intensifierar regelförenklingsarbetet. Det är också ett bra förfarande att ha med kostnader för administration i samband med framtida regelförenklningar. Förenklingsarbetet har genomförts i god dialog med skogsbruket. Vi förordar dock att man skulle beakta möjligheter att på annat sätt spara administrativa kostnader än att göra bedömningarna utifrån SVL , t.ex. samarbeten med riksskogstaxeringen avseende insamling av åtgärdsstatistik, se över inventeringar som genomförs). Skogsstyrelsen bör överväga ytterligare förenklningar för att nå de målsättningar som anges i regeringens regleringsbrev, t.ex. att ytterligare utveckla konceptet "en dörr in".
WWF	WWF anser att regeringens uppdrag till Skogsstyrelsen inte är genomtänkt utifrån dagens förutsättningar för skogsbruket. Regeringen har inte beaktat de rationaliseringar av lagstiftningen som redan skett under 2006-2009 med administrativa kostnadsminskningar på 98 %. Regeringen verkar inte ha sett till den begränsade besparing som regeringsuppdraget skulle göra i förhållande till Skogsstyrelsens och andra aktörers resursinsats i frågan. Att ta Skogsstyrelsens begränsade resurser i anspråk för att arbeta med att minska 25 % av 3,9 miljoner kr måste anses som en felprioritering. Att lägga stort fokus på administrativa lättnader riskerar undergräva sektorsansvaret ytterligare. I Skogsstyrelsens rapport borde gjorts en rimlighetsbedömning av kravet från regeringen. WWF anser att rapporten i sin helhet är tydlig. Processen visar att det funnits två grupper man lyssnat till, dels skogsbrukets representanter och dels Skogsstyrelsens distrikt. WWF hoppas dock att Skogsstyrelsen ser seriöst på inkommande remissvar och anpassar rapporten. Trots den kritik som anförts ovan så är WWF nöjd med att Skogsstyrelsen i många fall beaktat de synpunkter som kommit från distrikten.
Naturskyddsföreningen	Naturskyddsföreningen anser att eventuellt behov av regelförenkling för att minska företagets kostnader måste underordnas hänsyn till natur-, kultur- och sociala värden och behovet att kraftigt förbättra lägeferlevnaden av hänsynskraven i SvL 30 §. Hänsyn till naturvärden och sociala värden har mycket stora brister i dagens skogsbruk vilket är väl dokumenterat. Skogsstyrelsens polytaxinventering har under många år indikerat omfattande problem. Resultatet 2011 visade att i genomsnitt 37 % av undersökta avverkningsanmälaner bedömdes inte uppfylla lagkraven. Inventeringen, som genomförts sedan 1990-talet, visar också att andelen underkända avverkningsanmälaner ökat markant under senare år. Det är således av största vikt att eventuella ändringar i regelverket bidrar till en ökad måluppfyllelse vad gäller biologisk mångfald.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Svenska Jägareförbundet	Jägareförbundet har inget att invänta mot de föreslagna ändringarna.
Skogforsk	Skogforsk är generellt positiva till de regelförenklingar som föreslås i rapporten.
Statens fastighetsverk	Statens fastighetsverk anser att föreslagna regelförenklingar är välavvägda. Skogsstyrelsen har gjort en utredning som på ett allsidigt sätt belyser möjligheterna till regelförenklingar när det gäller skogsvårdslagen. Att åstadkomma en minskning av de administrativa kostnaderna för företagen på 25 procent när det gäller skogsvårdslagstiftningen är knappast möjligt utan att försämra möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
Naturvårdsverket	Sammantaget ser vi för flera av förslagen ett behov av en samlad effektanalys med avseende på hållbar markanvändning, relevanta miljömål och artskyddsförordningen.
Regelrådet	Remissen innehåller uteslutande förslag som är ägnade att minska de administrativa kostnaderna för berörda företag. Regelrådet tillstyrker förslagen och hälsar med tillfredsställelse Skogsstyrelsens arbete med att förenkla för företagen verksamma inom skogsnäringen. Konsekvensutredningen är utförlig och redovisar kostnadsminskningen för berörda företag om förslagen genomförs. Konsekvensutredningen uppfyller de krav som följer av 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och är därmed godtagbar. De föreslagna författningsändringarna saknar genomgående rubrik, ingress och bestämmelser om ikraftträdande. Det är angeläget att en myndighet, när sådana förslag läggs fram, följer de anvisningar som finns i Myndigheternas föreskrifter – Handbok i författnings-skrivning (Ds 1998:43).
Länsstyrelsen Hallands län	Har inga synpunkter på förslaget.
Länsstyrelsen Örebro län	Har inga synpunkter på de lämnade förslagen. Vi instämmer med Skogsstyrelsen att förslagen inte försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
Länsstyrelsen Västerbotten	Länsstyrelsen tycker att det är positivt att Skogsstyrelsen bjudit in både Skogsstyrelsens distrikt, entreprenörer och verksamma inom branschen till samtal och workshops för att komma fram med förankrade förslag på regelförenklingar. Det hade varit bra att ta med någon länsstyrelse i ett tidigare skede då gränsdragningen mellan skyddsdiken/markavvattning samt rensning av diken är frågor som kan vara aktuella för både skogsstyrelsen och länsstyrelsen. Länsstyrelsen ser fram emot det projekt som kommer att utföras under 2012 och som innefattar föreskrifter som förtydligar vilka skogsbruksåtgärder som väsentligt kan komma att ändra naturmiljön och som ska anmälas för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Länsstyrelsen vill också passa på att trycka på att det i detta projekt är viktigt att någon/några länsstyrelser är med i arbetet i ett tidigt stadium.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	De föreslagna ändringarna är som helhet väl avvägda och det är tydligt att man tagit till sig många av distriktens synpunkter. För att ytterligare underlätta för företagen bör fokus fortsättningsvis ligga på god service och tillgänglighet. Extra kraft bör läggas på projektet "En dörr in för skogsägare" samt på att utveckla elektroniska tjänster.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	De flesta åtgärder som föreslås bedöms inte få sådana effekter att de försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen. Vissa reservationer finns dock för regelförändring kring "skyddsdikning", "anmälan om uttag av skogsbränsle" samt "undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer".
Skogsstyrelsen, Region Svea	De åtgärder som föreslås bedöms inte få sådana effekter att de försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Rent generellt anser vi att det jämfört med andra näringar är väldigt få regler som styr skogsbruket i Sverige idag. En stor och genomgripande förenkling av skogsvårdslagstiftningen gjordes i början av 1990-talet. I och med slopandet av kravet på skogs- och miljöredovisning minskade i ett slag företagens administrativa kostnader med 98 procent till 3,9 miljoner kronor. Det torde vara svårt att bara genom ändringar i gällande lagstiftning uppnå ytterligare besparingar av någon egentlig ekonomisk betydelse, utan att riskera att få alltför stora negativa effekter på tillståndet i skogen.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Utifrån givna ramar är förslagen väl avvägda. I huvudsak stödjer vi samtliga förslag till regelförenklingar. Vi anser dock att Tillväxtverkets sätt att räkna inte fullt ut visar de verkliga besparingar (minskade kostnader) som företagen skall få om vi, t.ex. ändrar sexveckorsregeln. Föreslår kompletterande utredningar om sexveckorsregeln och om kravet på hänsynsredovisning.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Vikten av regelförenklingar för att uppnå det övergripande målet om en märkbar positiv förändring i företagens vardag framgår tydligt av regleringsbrevet. Däremot framgår inte där hur detta förhåller sig till eventuella konsekvenser gällande effekter på de skogspolitiska målen. Skogsstyrelsen har dock som ett av målen för arbetet gjort den avgränsningen att förslag om ändrad lagstiftning inte ska försämra möjligheterna att uppnå de skogspolitiska målen. Det framgår även att företrädare för skogsbruket har framfört ett antal förslag, bl a om ändrade regler för främmande trädslag, reglerna om tillstånd i fjällnära skog, skogsskydd liksom regler kring och redovisning av hänsyn till natur- och kulturmiljö liksom till rennäringen. Skogsstyrelsen har dock i arbetet med regelförenklingar i princip hänvisat till redan lagda förslag när det gäller skogsbrukets önskemål.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	En annan aspekt är om bedömningen av inverkan på måluppfyllelsen präglas av vilken bild myndigheten har av den egna rollen i sammanhanget. Distrikten uttalar inte sällan en frustration över möjligheten att påverka skeendet i skogen. Nuvarande prioriteringar av resurser och tillsynsinsatser skulle kunna förklara en del av den bild av påverkan på skogspolitiken som vissa föreslagna regelförenklingar kan tänkas få. Vi vill också peka på risken att redan genomförda regeländringar och regelförenklingar i skogsvårdslagen kan få till effekt att balansen förflyttas mellan de jämställda målen till förfång för miljöambitionerna. Vi kan i några fall se den risken även i de nu aktuella förslagen.
Skogsstyrelsen, Thomas Östlund, N Dalarnas distrikt	Svaren ingår i de som redovisas av Skogsstyrelsen, Forum lag, Region Mitt.
	Allmänt om anmälan/ansökan om åtgärder i skog
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Värdet för samhällsintresset av att belasta företagen med anmälan/ansökan om åtgärder måste rimligen tillmätas stor betydelse. Eftersom det är fråga om en objektsanknuten information ger den Skogsstyrelsen de angivna förutsättningarna till påverkan framförallt när det gäller de enskilda objekten. En stor del av informationsvärdet borde därmed vara kopplat till den påverkan av planerade åtgärder som myndigheten i verkligheten gör, direkt och i kombination med påverkan genom ombuden. Huruvida myndigheten har förmåga att agera i den utsträckning som kan anses behövas för att upprätthålla betydelsen av samhällsintresset är en annan fråga.
	Sexveckorsregeln vid anmälan behålls
LRF Skogsägarna	Skogsstyrelsen har förbisett att utreda och överväga det alternativ om anpassad handläggningstid som vi framfört som ett alternativ till en generellt kortad anmälningsstid. Med en anpassad handläggningstid skulle utgångspunkten vara sex veckor, men klartecken för avverkning skulle kunna lämnas väsentligt tidigare för okomplicerade ärenden – det vill säga, den stora merparten av ärendena. Det gäller de ärenden som enligt myndighetens rutiner för urval och prioritering, inte kommer att prioriteras för fältbesök eller kommer att beröra annan myndighet. Företagens representanter har prioriterat denna fråga mycket högt. Det framstår dock som om den interna enkäten har tillmätts alltför stor betydelse. Skogsstyrelsen anger att det finns <i>starka</i> skäl för att tillsvidare ha kvar sexveckorsregeln. Det är oklart vilka dessa <i>starka</i> skäl är. Man anger att majoriteten av de tio tillfrågade distrikten ser <i>betydande</i> problem med ärendehandläggningen i det fall anmälningsstiden skulle kortas. Som exempel anges svårigheter att hinna med komplicerade ärenden, såsom ärenden där andra myndigheter berörs. Skogsstyrelsen anger inte hur stor andel av de totalt ca 50 000 ärenden som utgörs av denna kategori. Dessa svårigheter skulle helt elimineras med en anpassad handläggningstid för

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	okomplicerade ärenden. Det vill säga, för det stora antal avverkningsanmälningar som aldrig blir föremål för rådgivning, fältbesök, samråd med andra myndigheter eller liknande åtgärder bör klar-tecken kunna lämnas så snart ärendet har registrerats och handlagts. Ett annat skäl som framförts i den interna enkäten är att färre ärenden skulle bli föremål för rådgivning och tillsyn då färre fältbesök skulle hinna göras. Det är svårt att se detta samband och resonemanget ger intryck av att Skogsstyrelsen idag saknar rutiner för urval och prioritering avseende fältbesök? Om så är fallet bör effektiva sådana rutiner snarast utvecklas hos myndigheten oavsett anmälningstid. Det finns därutöver en inneboende problematik i att tillfråga den som skall utföra en arbetsuppgift huruvida man önskar kortare eller längre tid för att färdigställa uppgiften. Skogsstyrelsen anger i sina överväganden att möjligheten för allmänheten och ideella organisationer att ta del av anmälan innan avverkning skulle försämrats med en kortare anmälningstid. Syftet med anmälningsförfarandet och anmälningstiden, alltsedan införandet 1975, är att möjliggöra tillsynsmyndighetens rådgivnings- och kontrollverksamhet. Syftet med anmälningsförfarandet har aldrig varit att tillförsäkra allmänheten eller ideella organisationer möjlighet att ta del av handlingen innan avverkningen genomförs. En "försämring" av denna möjlighet bör inte ha någon relevans för bedömningen av huruvida anmälningstiden kan kortas. Sammanfattningsvis kan man konstatera att Skogsstyrelsens bedömning av att en kortare handläggningstid skulle ha stor negativ påverkan på möjligheten att nå miljömålen inte bygger på någon saklig utredning eller analys. Vi anser att Skogsstyrelsen bör utreda frågan om anmälningstiden ytterligare, och med ett mer underbyggt underlag motivera sina ställningstaganden. Det är inte acceptabelt att Skogsstyrelsen förbigår det område som har störst potential att påverka företagens administrativa kostnader och som därtill har prioriterats högst av näringen. Vi föreslår att Skogsstyrelsen sammankallar till en workshop med liknande sammansättning som den som redan genomförts, men med kompletterande IT-teknisk kompetens (Navet, eAvverka samt verksamhetsutövarnas system). Workshopen bör fokusera på denna enda fråga.
Skogsindustrierna	Våra medlemsföretag har synen att en minskning av 6 veckors anmälningstid till exv. tre eller fyra veckor skulle ha en kostnads-sänkande effekt. Här är det främst samordningsvinster m.a.p. logistik, transportkostnader och vissa planerings- och administrativa kostnader som skulle märkas. Vi anser att man med dagens digitala databaser (Kotten m.m.) skulle kunna sänka anmälningstiden till 3-4 veckor utan att riskera natur- eller kulturmiljövärden eller för den delen offentlighetsprincipen. Om myndigheten i fall av osäkerhet kring ett objekts naturvärden eller annat skäl behöver mer tid (för vidare undersökningar) så skulle ju myndigheten kunna begära mer tid för detta.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Vi anser också att Skogsstyrelsen bör överväga att utveckla ett permanent förenklat förfarande vid extrema händelser, t ex stormfällning. Detta bör kanske utredas i särskild ordning.
Såg i Syd	Skogsstyrelsen hävdar att en förkortning av sexveckorsregeln för-sämrrar myndighetens påverkan på skogstillståndet och saknar påverkan på företagens administrativa kostnader. Båda dessa påståenden är fel. - Betr. Skogsstyrelsen påverkansmöjlighet: Att behandla en avverkningsanmälan tar inte 30 arbetsdagar i anspråk. Det tar inte heller 15 dagar i anspråk. Att bedöma en avverkningsanmälan med moderna hjälpmedel tar någon enstaka minut i anspråk. Om detta görs dag 1, dag 15 eller dag 30 är egalt. Frågan handlar därför om myndighetens interna organisation, inte om påverkansmöjlighet. - Betr. företagens administrativa kostnader: Alla kostnader som uppstår till följd av ett visst regelverk är en administrativ kostnad. Väderförhållanden, tillgång till produktionsresurser och affärsmöjligheter kan vara orsaker till att en viss avverkning inte kan anstå 6 veckor. Med nuvarande regelverk uppstår en kostnad som enkom emanerar ur regelverket. Såg i Syd uppmanar därför Skogsstyrelsen att ompröva sitt förslag och sänka gränsen mellan anmälan och avverkning till 3 veckor. Genom effektivisering kan skapas tillräcklig grund för myndighetens egen handläggning. I huvuddelen av fallen är detta inget problem. För de fall objekten kräver särskild handläggning i samråd med länsstyrelse har Såg i Syd inget att erinra mot att nuvarande tidsintervall kvarstår.
SÅGAB-Sågverken Norrland	Största besparingen för företagen som bedriver sitt skogsbruk hos privata markägare är en förkortning av anmälningstiden, gärna ned till 3 veckor. Det inte frågan om att minska företagens administrativa kostnad utan om en minskning av flyttkostnader, plogkostnader mm, d v s kostnader man drabbas av då man inte kan avverka tillköp på och i närheten av pågående avverkning utan är tvingad att flytta ifrån området och sedan återkomma. En kortning av anmälningstiden borde kompletteras med ett klart och tydligt regelverk för ett dispensförfarande så att alla SKS kontor hanterar dispensärenden lika oavsett den enskilda tjänstemannens åsikt och neutralt mot alla aktörer.
Sveaskog	Man bör gå ifrån sexveckorsregeln för avverkningsanmälan och minska tiden med ett par veckor. Med dagens utvecklade teknik följer också förbättrade möjligheter att tillgängliggöra information om kommande avverkningar för andra intressenter. Skogsstyrelsen bör också överväga att utveckla ett förenklat förfarande vid extrema händelser, t.ex. stormfällning.
Stora Enso Skog	Även om en nedkortning av sexveckorsregeln ur ett administrativt perspektiv är önskvärd bör detta inte ske på bekostnad av Skogsstyrelsens möjlighet att <u>utöva tillsynskontroll av trakter i fält</u> . Det är önskvärt att Skogsstyrelsen framöver blir än mer aktiva med att kontrollera avverkningsanmälda trakter samt utfärda förelägganden i det fall där man gör bedömningar som skiljer sig från de som gjorts i samband med avverkningsplanering av skogsbolagen. Detta för att tydliggöra hur myndigheten bedömer att skogsvårdsla-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	gens ska tolkas i enskilda fall och för att säkerställa en kontinuerlig lärandeprocess mot skogsbruket. Dock skulle en förenklad hanteringsprocess med dispenser till sexveckorsregeln, vara önskvärd i syfte att åstadkomma ökad flexibilitet i skogsbruket.
WWF	Stödjer/accepterar förslaget att behålla sexveckorsregeln.
Naturskyddsföreningen	Tillstyrker Skogsstyrelsens förslag om att behålla sexveckorsregeln vid anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle. Det är av stor betydelse att SKS vid behov kan göra fältbesök före avverkning, i syfte att hjälpa markägaren att säkra naturkultur- och sociala värden; samt i förekommande fall se till att områdets undantas avverkning och skyddas enligt lag eller avtal. Redan idag är andelen områden som besöks av myndigheten före avverkning alltför låg, och detta skulle med all sannolikhet försämrats ytterligare om tidsspannet minskade.
Naturvårdsverket	Anser att sexveckorsregeln bör behållas. Delar den oro som flertalet av Skogsstyrelsens distrikt givit uttryck för enligt rapporten om att färre ärenden kommer att bli föremål för rådgivning och tillsyn vid en minskning av antalet veckor.
Riksantikvarieämbetet	Anser i likhet med Skogsstyrelsens förslag att tiden för när åtgärden får påbörjas inte bör kortas. Sexveckorsregeln behövs för att Skogsstyrelsen och länsstyrelsen skall kunna hinna beakta hänsyn till eventuella kulturlämningar och fornlämningar.
Havs- och vattenmyndigheten	Anser att Skogsstyrelsens förslag att behålla den så kallade sexveckorsregeln är bra och väl avvägt.
Sametinget	Tillstyrker förslaget att sexveckorsregeln vid anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle ska vara kvar.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Välkomnar att sexveckorsregeln behålls. En nedkortning skulle bli en äventyra miljömålen, ge mindre tid för fältbesök samt ge negativa effekter på granskarnas arbetssituation.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Förslaget om oförändrad regel är bra. Ett av distrikten motiverar på följande sätt: Ser positivt på att sexveckorsregeln bibehålls. Dels för att granskningen kan göras utan mindre stress vilket skulle uppstå genom kortare handläggningstider samt att det ofta behövs kontakter med andra myndigheter vilket skulle innebära andra arbetssätt även för de berörda myndigheterna. Kvaliteten på granskningen skulle lida av kortare tid. Dessutom ska även möjligheten för allmänhet, föreningar m.fl. att ta del av anmälningar befastas genom att regeln behålls, om inte skulle kanske trovärdigheten för skogsbruket minska.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Förslaget är OK, de flesta anser att 6-veckorsregeln ska vara kvar.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Stödjer förslaget att behålla dagens sexveckorsregel vid anmälan om avverkning, skyddsdikning och uttag av skogsbränsle. I rapporten redovisas starka miljöskäl för att handläggningstiden inte ska nedkortas.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att kompletterande utredning bör genomföras för att se om vi kan ändra vårt arbetssätt så att vissa avverkningar kan påbörjas innan sex veckor. I detta sammanhang bör även möjligheten till dispens ses över.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Det är viktigt att sexveckorsregeln blir kvar. Myndigheten måste ha rimlig tid att handlägga ärendena för att därigenom ges möjlighet att påverka utförandet i de fall det behövs. Ett generellt krav om att anmäla en planerad åtgärd senast sex veckor innan åtgärden påbörjas kan inte vara alldeles orimligt att lägga på en verksamhetsutövare.
	Arealgränsen 0,5 ha för anmälan behålls
LRF Skogsägarna	Vi bedömer att en höjning av arealgränsen för avverkningsanmälan skulle ha väsentligt större påverkan på myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen än en förkortad anmälningsstid. Som Skogsstyrelsen konstaterar kan även mindre bestånd innehålla höga natur- och kulturmiljövärden och dessa områden skulle inte komma att ingå i myndighetens urval och prioritering för rådgivning eller annan åtgärd. Mot bakgrund av detta har vi ingenting att erinra mot förslaget att låta arealgränsen kvarstå.
Sveaskog	Tillstyrker att arealgränsen för krav på anmälan för föryngringsavverkning 0,5 ha bibehålls.
Stora Enso Skog	Detta är sannolikt en mer viktig fråga för enskilda skogsägare i södra Sverige. Ser precis som Skogsstyrelsen inte att fördelarna med en höjning av lägsta anmälningspliktiga areal skulle överträffa nackdelarna.
WWF	Stödjer/accepterar att arealgränsen på 0,5 ha för anmälan om avverkning bibehålls.
Naturskyddsföreningen	Naturskyddsföreningen tillstyrker Skogsstyrelsens förslag om att inte höja arealgränsen såsom föreslagits av företrädare för skogsnäringen. I rapporten redovisas kloka invändningar från Skogsstyrelsens egen personal mot detta förslag, bland annat • Framhålls att även mindre områden kan innehålla höga natur- och kulturmiljövärden, t.ex. nyckelbiotoper och fornlämningar. • Påtalas risken att skogsägare/ombud inte kontrollerar avverkningar som inte är anmälningspliktiga mot olika geografiska skikt med viktig information. • Uppmärksammas risken att tidigare lämnad hänsyn i samband med avverkning sparas i mindre utsträckning om arealgränsen för anmälan höjs.
Naturvårdsverket	Anser att det är rimligt att behålla nuvarande arealgräns på 0,5 ha med tanke på att även små områden kan innehålla höga värden från natur- och kulturvårdssynpunkt. Delar de farhågor som lyfts i rapporten att en höjning av arealgränsen för anmälan skulle försämra Skogsstyrelsens möjligheter att påverka skogens tillstånd, samt att en ökad avverkning av tidigare lämnade hänsynsområden riskerar att ske.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Riksanantikvarieämbetet	Anser i likhet med Skogsstyrelsens förslag att arealen för när anmälan måste lämnas in inte bör höjas.
Havs- och vattenmyndigheten	Anser att Skogsstyrelsens förslag att behålla en arealgräns om minst 0,5 hektar för anmälan om avverkning är bra och väl avvägt.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Delar uppfattningen att en höjning av arealgränsen torde ge alltför stora negativa effekter för Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Anser att förslaget med oförändrad regel är bra. Ett av distrikten anser att regeln bör även gälla ovan fjällnära, dvs. en miniminivå för ansökan om avverkningstillstånd införs om 0,5 hektar. Finns ingen lägsta areal i dagsläget. Ändringen bör utgöra en förenkling för skogsbruket och lagtillsyn ovan fjällnäragränsen.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Anser att förslaget att bibehålla arealgränsen 0,5 ha för anmälan är bra.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Stödjer förslaget om att arealgränsen om minst 0,5 hektar för anmälan om avverkning förblir oförändrad. I rapporten framkommer att en ökad arealgräns kan medföra att mindre områden med höga natur- och kulturvärden, t.ex. nyckelbiotoper kan komma att avverkas om gränsen höjs till 1 hektar.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget att bibehålla arealgränsen 0,5 ha för anmälan är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Det är bra att arealgränsen på 0,5 ha föreslås kvarstå. Precis som det framgår kan det finnas höga miljövärden även på mindre arealer. Det gäller även påverkan på vatten som i vissa fall kan bli påtaglig även på mindre objekt, t.ex. vid stubbskörd men även på grund av körskadeproblematiken generellt.
	Största tillåtna avstånd mellan områden i en anmälan ökas från 50 till 100 meter
LRF Skogsägarna	Tillstyrker förslaget.
Skogsindustrierna	Vi anser det bra att Skogsstyrelsen nu höjer det tillåtna avståndet från 50 till 100 m. Vi tycker emellertid att skälen till att begränsa största tillåtna avstånd till 100 m är svaga. Ett större avstånd som exv. 200 m eller varför inte mer borde inte med dagens digitala karthantering vara något problem att hantera. I företagen egen traktplanering kan ett avverkningsobjekt innefatta flera figurer med olika avstånd emellan dessa.
Sveaskog	Största tillåtna avstånd bör ökas till åtminstone 200 meter. Detta skulle innebära en stor administrativ besparing och bör, med dagens möjligheter att utveckla tekniska lösningar, inte innebära något större problem för myndigheten.
WWF	Är tveksam till att avståndet föreslås ökas från 50 till 100 meter. Skogsstyrelsen måste tydligare kunna visa på vad som menas med

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	att de "negativa konsekvenserna bedöms vara hanterbara". Dessutom bör den förväntade kostnadsbesparingen på 4,5 % som skulle uppstå överföras till förbättrad hänsynsredovisning.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Avståndet mellan områden som redovisas i samma anmälan kan ökas från 50 m till 100 m. Forumets bedömning är att Skogsstyrelsen utan några större olägenheter kan utöva tillsynen av såväl hänsyn som återväxtåtgärder även vid en utökning till 100 m avstånd mellan ytor i samma anmälan.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Region Väst	I rapporten redovisas inte konsekvenser för begreppet berörd del och intrångsbegränsning. Om miljöhänsynen som ska tas utan ersättning förblir oförändrad vid ett ökat avstånd har Region Väst ingen erinran mot förslaget. Det kan då till och med övervägas att öka avståndet till 200 meter eftersom denna parameter ger den största kostnadsminskningen för skogsbruket.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Har inga invändningar.
	Giltighetstiden för anmälan förlängs från 3 till 5 år
LRF Skogsägarna	Tillstyrker förslaget.
Skogsindustrierna	Förslaget är väl avvägt och kommer att ge kostnadsbesparingar.
Sveaskog	Tillstyrker förslaget.
Fortifikationsverket	Att förlänga giltighetstiden för anmälan till 5 år ser vi som mycket positivt.
WWF	Stödjer/accepterar förslaget.
Naturvårdsverket	Anser att förslaget ökar risken för att avverkningar sker i bestånd med värden för skyddsvärda arter, såsom boplatser för rovfåglar. Det skulle också innebära försvårad uppföljning, överblick och miljöanpassning av avverkningar efter aktuella förutsättningar. Naturvårdsverket anser att tillstånd bör baseras på faktiska förhållanden och konstaterar att de kan förändras avsevärt redan inom nuvarande treårsperiod.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen,	Bedömer att förslaget inte kommer att få några stora konsekvenser

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Region Väst	på natur- och kulturmiljön. Det finns dock en ökad risk för att den information, rådgivning, beslut m.m. som Skogsstyrelsen eller länsstyrelsen ger i ett ärende, i slutändan inte når rätt aktör när giltighetstiden förlängs till fem år.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	I dag är giltighetstiden för anmälan om uttag av avverkningsrester och skyddsdikning längre än den för föryngringsavverkning. Det har känts vettigt eftersom åtgärderna sker/kan ske något år efter avverkningen. Har man analyserat vad det kan innebära i antal "omänningar" av uttag av avverkningsrester och/eller skyddsdikning om även anmälan för föryngringsavverkning blir giltig i 5 år? Finns det anledning att även förlänga anmälnans giltighet för dessa åtgärder med motsvarande tid? En annan synpunkt när det gäller förslaget att förlänga tiden till 5 år är nackdelar i några sammanhang kopplat till Polytaxarbetet. Till exempel kan P1 i vissa fall komma förhållandevis lång tid efter P0. Synpunkterna är dock inte av sådan art att vi har några skarpa invändningar mot förslaget att förlänga giltighetstiden för anmälan om avverkning till 5 år.
	Inritning av skyddsdikens sträckning på karta ersätts med inritning av område
LRF Skogsägarna	Detta är en viktig och väl motiverad förändring. Vi tillstyrker förslaget.
Skogsindustrierna	Förslaget är väl avvägt och kommer att ge kostnadsbesparingar.
Sveaskog	Tillstyrker förslaget.
Stora Enso Skog	Vi ser mycket positivt på detta förslag då det nog ofta kan vara svårt att veta exakt hur dikningen ska sträckas vid tidpunkt för anmälan.
Fortifikationsverket	Det var intressant att se att fler än vi hade synpunkter på att t.ex. skyddsdiken skall ritas in i avverkningsanmälan och att dagens avverkningsanmälan är lite kortlivad så att ändra till att skyddsdikesområdet skall markeras.
WWF	Stödjer inte förslaget. Diken kan åstadkomma stor skada och behov av skyddsdiken visar i många fall ett dåligt ståndortsanpassat skogsbruk. Om skogsägaren bedömer det som nödvändigt att skyddsdika bör man åtminstone förväntat sig en noggrann planering av dikessträckning för att undvika negativa konsekvenser. Detta bör sedan vid behov kunna justeras i samråd med Skogsstyrelsen. "Område som planeras att skyddsdikas" är i detta hänseende otydligt och kan leda till mer schablonmässig skyddsdikning. Skogsstyrelsen bör även beakta vattendirektivet i detta sammanhang.
Naturskyddsföre-	Avstyrker Skogsstyrelsens förslag. Så kallad skyddsdikning genom-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
ningen	förs i syfte att undvika försumpning efter trakthyggen, eftersom dessa ofta åstadkommer en hydrologisk obalans. Historiskt har mycket stora naturvärden spolierats genom omvandling (utdikning) av våtmarker i både odlings- och skogslandskapet. Istället för att dika borde skogsbruket genom bättre planering ta hänsyn till hydrologin och anpassa skogsskötseln efter rådande villkor, genom att avstå från avverkning inom känsliga områden alternativt använda hyggesfria metoder. Det finns därmed ingen anledning att ta bort kravet på redovisning, vilket riskerar öka den slentrianmässiga skyddsdikningen. Föreningen bedömer att det föreslagna kravet på områdesangivelse inte är tillräckligt för att motverka denna risk.
Naturvårdsverket	Anser att angivande av <i>område</i> som planeras skyddsdikas istället för att skyddsdikeynas sträckning ritas in på karta kan leda till negativa konsekvenser för vattenmiljön. Risker finns att skyddsdikning leder till stora utflöden av näringsbelastat och grumligt vatten och till läckage av kvicksilver och andra platsspecifika föroreningar. Det innebär en kraftig påverkan på livsbetingelserna för växter och djur i mottagande vattenmiljöer. En annan effekt av skyddsdikning är att vissa växthusgaser släpps ut i ökad omfattning. För att de negativa effekterna av skyddsdikning ska minimeras är det viktigt att ingreppen planeras noga. Om kravet på inritning av skyddsdikeynas sträckning tas bort finns en klar risk för att förutsättningarna för noggrann planering försämrats.
Havs- och vattenmyndigheten	Anser att Skogsstyrelsens förslag riskerar att få negativa konsekvenser för så väl vattenmiljöer som fiske och dricksvattenförsörjning. Den främsta risken Havs- och vattenmyndigheten ser med en sådan förenkling är risken för ökad spridning av slam och humusämnen till anslutande vattendrag. För att minimera skyddsdikningens negativa effekter på vattenmiljöerna måste den utföras på ett lämpligt sätt, vilket kräver en god planering. Genom att slopa kravet på inritning av planerade skyddsdikeynas finns det en risk för att fler dikningar kommer att genomföras utan tillräcklig planering i fält. Förslaget innebär också att Skogsstyrelsen genom denna förenkling inte heller får kännedom om hur dikningsåtgärderna är planerade vilket minskar förutsättningarna för myndigheten att kunna prioritera i sin tillsyn.
Länsstyrelsen Västerbotten	Är tveksam till förslaget då det dels kan vara svårt att ta ställning till om skyddsdikningen kommer att ha några effekter då inte dikessträckningarna ritas ut men också för att det blir svårare för Skogsstyrelsen att påpeka att det inte går att utföra skyddsdikning i vissa områden utan att det kommer att räknas som en markavvattningsåtgärd som är tillståndspliktig hos länsstyrelsen. I Västerbotten har Skogsstyrelsen skaffat sig rutiner för att bedöma i vilka områden det inte går att skyddsdika (våta/fuktiga marker där dikeyna, trots det grunda djupet, kommer att avvattna omgivande mark) utan tillstånd. Skogsstyrelsen bedömer också i fler och fler fall att anmälningspliktiga rensningar inte får utföras eftersom det uppstått nytt naturtillstånd och även om man då rensar till befintligt djup och läge så krävs tillstånd från länsstyrelsen. Vad det gäller

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	anmälan av rensningar framgår ingen förändring av de förslag som finns upptagna i remissen. Det är dock en av de punkter man bör hantera under projektet som hanterar anmälan för samråd under 2012.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Kravet på att anmälaren ska rita in skyddsdikens sträckning har vid ett flertal tillfällen ifrågasatts av handläggare, ett av skälen är den låga trovärdigheten i angiven dikessträckning. En markering av det område som berörs i bifogad karta torde enligt Forumets uppfattning vara minst lika ändamålsenlig.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Anser att kravet ska finnas kvar, dock i förändrade former. Ett distrikt föreslår följande ändring av texten; "Inritning på karta av skyddsdikens sträckning föreslås utgå och istället ersättas med krav på att <i>rita in på kartan</i> det område som planeras <i>påverkas av dikningseffekten</i> ." Ett annat distrikt anser att det är en fördel om skyddsdikningsområdet markeras samt vilka åtgärder man vidtar för att förhindra slambildning/anslutning till annat vattendrag. Ett tredje distrikt anser att varje dikesdragning inte behöver vara med; det område som ska dikas kan markeras som en yta, men det är viktigt att det i alla fall markeras vart utloppet/utloppen från diken kommer att placeras! Dessutom bör man redovisa om/vilka åtgärder som kommer att vidtas för att förhindra negativa effekter av dikningen, t.ex. slamgrop etc. Alltså; område + markering för utlopp + ev. åtgärder behövs.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Stödjer förslaget om att kravet på att rita ut skyddsdikens sträckning ersätts av att endast området redovisas i kartan. Dagens kartredovisning av skyddsdikens sträckning är ofta schablonmässig och visar i praktiken endast det områden som avses att skyddsdikas.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Det förefaller vettigt att ändra till att berört område ska anges på kartan. Det borde rimligen i många fall vara tillräcklig information för att fältpersonalen ska kunna bedöma åtgärden. I vissa fall kan dikets placering kanske behövas redas ut, men om sexveckorsregeln kvarstår finns rimligen tid för det.
	Anmälan om uttag av GROT slopas och anmälan om stubbskörd förenklas
LRF Skogsägarna	Tillstyrker förslaget.
Skogsindustrierna	Förslaget är väl avvägt och kommer att ge kostnadsbesparingar.
Sveaskog	Tillstyrker att anmälan om uttag av GROT utgår. Kvaliteten på läm-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	nade uppgifter blir ofta begränsad bland annat genom schablon-anmälan av mer än som kommer att tas ut. Det är också ändamålsenligt att ta bort krav på att ange vilka trädslag som ska tas ut och i vilken omfattning i samband med stubbskörd.
WWF	Stödjer inte förslaget att ta bort GROT-anmälan. Anmälda områden med GROT-uttag ger Skogsstyrelsen en indikation var dessa områden är aktuella. Skogsstyrelsen kan använda sig av dessa för att identifiera ytor för polytax-uppföljning. Vidar kan Skogsstyrelsen göra bedömningar ifall anmälan av GROT-uttag sker för olämpliga bestånd, exempelvis våta marker. En annan viktig aspekt är att statistiken gällande uttag av primära skogsbränslen fortfarande är mycket osäker vilket försvårar uppföljning på många plan. GROT-anmälan bör istället utvecklas och stärkas i detta avseende. Stödjer inte förslaget att ta bort uppgifter såsom trädslag vid anmälan om stubbrytning. WWF anser att ange trädslag och andel vid stubbuttag är viktig information gällande uppföljning av verksamheten. Skogsstyrelsen har utlovat en uppföljning av verksamheten under 2013 och då är det av vikt att ha så bra underlag som möjligt. WWF anser också att stubbrytning inte bör ske i försöksverksamhet och dessutom vara tillståndspliktig.
Naturskyddsföreningen	Avstyrker Skogsstyrelsens förslag att minska krav på redovisning av biobränsleuttag. Detta gäller såväl GROT som stubbrytning. Att regelförenkla genom att ta bort krav på åtgärder som enligt rapporten tar 30 sekunder vardera att utföra, verkar inte vara motiverat i relation till den väsentliga informationsmängd som då förloras. Om problemet är att uppgifter i anmälan inte stämmer med verkligheten bör Skogsstyrelsen snarare fokusera på att utreda och åtgärda detta. Särskilt angeläget är det att inte slopa, eller minska kraven i, anmälan om uttag av stubbar. Den ändring som föreslås beräknas utgöra en besparing av näringsens administrativa kostnader med 0,1 %. Samtidigt är stubbrytning en metod med kraftig påverkan på mark och vatten där den utförs. Det är en till största delen oprövad metod vars konsekvenser på längre sikt för biologisk mångfald och angränsande ekosystem, t ex vattendrag, är dåligt kända. Detta visar i såväl Energimyndighetens som Skogsstyrelsens egna utredningar. Biobränsle från stubbar har väsentligt sämre inverkan på klimatet än t ex GROT. Naturskyddsföreningen har vid ett flertal tillfällen pekat på riskerna med stubbrytning och anser inte att denna form av biobränsleuttag vara hållbar.
Naturvårdsverket	Anser att ett borttagande av anmälningskravet vid uttag av GROT riskerar att leda till negativa effekter på miljön eftersom det blir svårare att rikta askåterföringsåtgärder som har störst behov av detta. Syftet med återföring av aska ska vara att motverka försurning vid skogsbränsleuttag och kompensera förlust av växtnäring. Naturvårdsverket anser att uttag av GROT ej bör ske på lågproduktiva och näringsfattiga marker samt att återföring av aska bör ske vid uttag av GROT i granskog i försurade områden när bortförslens av baskatjoner påtagligt överskrider tillförseln. Om anmälningskravet försvinner riskerar även problem med körsador att tillta vilket ökar risken för uttransport av slam, humusämnen, tung-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	metaller och näringsämnen till sjöar och vattendrag. Naturvårdsverket anser att Skogsstyrelsen har en viktig roll gällande rådgivning och tillsyn för att säkerställa att negativa miljöeffekter minimeras. Då Skogsstyrelsen angivit i rapporten att det förekommer i betydande omfattning att uttag inte sker på anmäld areal, och att uttag som sker inte anmälts, anser vi att Skogsstyrelsen bör verka för en ökad samstämmighet mellan anmälda uppgifter om uttag av GROT och det faktiska uttaget.
Havs- och vattenmyndigheten	Anser att Skogsstyrelsens förslag om att ta bort anmälningsplikten för GROT-uttag kraftigt minskar möjligheterna att bromsa skogsbrukets försurande verkan. Främst genom att det blir ännu svårare att rikta återföringen av aska till de arealer som är i störst behov härav. Försurningen är ett av de allvarligaste miljöproblemen för svenska sjöar och vattendrag. Idag befinner vi oss i ett läge av återhämtning från försurningen, men aktuell forskning visar att återhämtningen uteblir om inte skogsbrukets försurningspåverkan motverkas. Argumentet att systemet med anmälan inte fungerar och att gjorda anmälningarna inte speglar faktiskt uttagen-GROT, är inget skäl för att slopa kravet på anmälan. Snarare bör Skogsstyrelsen verka för att skogsbruket bättrar sig.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Finns delade meningar. Följaktligen bör kravet kvarstå, enligt försiktighetsprincipen, dock kan vid anmälan om stubbskörd krav på redovisning av trädslag samt andelar strykas.
Skogsstyrelsen, Region Svea	GROT-krysset bör vara kvar. Det medför ingen kostnad för skogsbruket så det blir ingen kostnadsminskning av att ta bort det. Beroende på hur utvecklingen ter sig kan det också vara bra för SKS att ha det för uppföljning, statistik etc. i obruten tidslinje. De uppgifterna om stubbskörd som föreslås slopas behövs ej på anmälan och kan vara tidskrävande för skogsföretagen.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Bedömer att ett slopande av kravet på att anmäla uttag GROT inte påverkar natur- och kulturmiljön negativt. I rapporten beskrivs att korrelationen mellan anmälan och faktiskt GROT-uttag är låg. Vi anser dock att Skogsstyrelsen bör avvakta den kommande utvärderingen av försöksverksamheten stubbskörd innan några regelefförenklingar genomförs inom området. Nuvarande bestämmelser på att redovisa andelen uttag samt stubbarnas trädslagsfördelning bör därför kvarstå. Kostnadsminskningen för företagen har dessutom beräknats till endast 0,1 procent.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Är tveksam till förslaget att mönstra ut anmälan om GROT. Eftersom GROT-uttag verkar anmälas mer eller mindre schablonmässigt blir resultatet en stor överanmälan. Det kan vara värt att fråga sig varför och med vilka motiv en anmälningsplikt infördes. Det kan knappast ha varit ett primärt intresse av administrativa rutiner för myndigheten eller statistikinsamling. Ett rimligt antagan-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	de kan vara att även myndigheten tidigare ansåg att det fanns skäl att få möjlighet att påverka utförandet då det fanns sakskäl för det. Ett sådant skäl som torde vara giltigt även idag kopplar till körskadeproblematiken. Ur den aspekten kan det vara problem med att anmälningsplikten slopas. Är det så att samhällsintresset av de bärande motiven plötsligt skulle sakna betydelse eller är det så att myndigheten tagit ställning till att numera anse detta. Eller är det resultatet av en hård prioritering av resurserna till tillsynsarbetet som huvudsakligen är avgörande för inställningen? Det kan ifrågasättas om inte Skogsstyrelsen borde lägga något större vikt på GROT-anmälningarna så att informations- och rådgivningssatsningar kan riktas mot områden som är känsliga för körskador och där skogsbränsleuttag planeras. Med ändrade rutiner skulle vi fortfarande kunna komma åt detta problem, om man vid kollen av föryngringsavverkningsanmälan tar med områden som är känsliga för körskador och där gör någon återkoppling till verksamhetsutövaren om behovet av att köra på riset. Det är viktigt att anmälningsplikten för stubbskörd kvarstår eftersom miljöpåverkan kan vara betydande om åtgärden utförs felaktigt eller på olämplig plats. Däremot kan kravet på andel tall- respektive granstubbar slopas då det inte tillför särskilt mycket för att kunna göra en rimlig bedömning av åtgärden i övrigt.
	Hänsynsredovisningen i anmälan behålls oförändrad
LRF Skogsägarna	<i>Vi har ingenting att erinra mot förslaget att inte införa några förändringar i hänsynsredovisningen.</i> Däremot vill vi poängtera att en översiktlig hänsynsredovisning i anmälan om föryngringsanmälan inte med automatik innebär utebliven traktplanering av prioriterad hänsyn inför avverkning. Vi vill även återigen lyfta sambandet mellan en kortare anmälningstid och möjligheten att redovisa den traktplanerade hänsynen i avverkningsanmälan. Det är viktigt att myndigheten har tillräcklig kunskap om de förutsättningar inom vilka familjeskogsbruket verkar.
Skogsindustrierna	Vi håller med Skogsstyrelsen att en väl planerad avverkning inte görs på rummet utan måste planeras i fält för att värna biologiska, kulturmiljömässiga och sociala värden. Här är dock kopplingen till avverkningsanmälan inte helt självklar. I själva verket så kan en bra planering av avverkningen i många fall vara nödvändig efter det att en anmälan skickats in till Skogsstyrelsen. Det finns flera skäl till detta, bl.a. att den långa anmälningstiden (6 veckor) gör att företag anmäler en planeringsbank med objekt som man sedan efter det att anmälan skickats in detaljplanerar. Väder, marknadsförändringar, på plats upptäckta naturvärden (i samband med avverkningsplaneringen), fel i register, m.m. gör att man normalt anmäler något mer areal än vad som sedan avverkas. Hänsynsredovisningen är inte alltid slutförd när anmälan görs. Detta innebär inte att skogsbruket tar lätt på hänsynen som sådan. I själva verket anser vi att hänsynen måste planeras med större

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	precision och upplösning än vad anmälningsformuläret kan täcka, men frågorna är här: måste denna detaljplanering vara utförd 6 v innan avverkning och därmed vara med på formuläret och täcker formuläret behoven? Frågan berör också ansvarsfördelningen mellan planerare och avverkningslag. Krav på alltför detaljerad förplanering riskerar att frånta avverkningslaget ansvar och engagemang.
Stora Enso Skog	Detta är givetvis problematiskt och värt att reda i lite mer. En tänkbar orsak är troligen att man ibland inte hunnit med att avverkningsplanera innan man skickat in ansökan till SKS. Stora Enso Skog har som rutin att det alltid ska ha genomförts en avverkningsplanering av objekt före anmälan till Skogsstyrelsen. Vi upplever att den nuvarande utformningen av hänsynsredovisningen i avverkningsanmälan kan förenklas på två punkter. Dels upplever vi att punkt 6 i avverkningsanmälan, där man med ett kryss markerar att man t.ex. avser att "ta hänsyn för att förhindra eller begränsa" "körskador på känslig mark" inte tillför någon väsentlig information. Att ta hänsyn till känslig mark vid slutavverkning är ju något som vi alltid gör. Vidare anser vi det i många fall onödigt arbetsamt att fylla i kryssrutor om att t.ex. spara rönn/sälg eller hålträd. Det borde rimligen räcka att Skogsstyrelsen känner till större certifierade markägares hänsynsrutiner.
Sametinget	Delar Skogsstyrelsens uppfattning att skogsbruket ska ta ett ökat ansvar genom att planeringen av varje enskilt avverkningsobjekt återspeglas på ett bra sätt i hänsynsredovisningen.
WWF	Stödjer/accepterar att hänsynsredovisning inte försvagas i anmälan. Men utifrån distriktens enkätsvar finns alla anledning snarare att stärka detta. Administrativa besparingar som kan göras gällande exempelvis ökande av anmälnings giltighetstid skulle kunna användas för att skärpa upp kraven gällande avverkningsanmälnings hänsynsredovisning.
Naturskyddsföreningen	Tillstyrker Skogsstyrelsens förslag om att behålla kravet på redovisning av vilka hänsyn till naturvård- och kulturmiljövård som ska tas i samband med avverkning. Det är en rimlig minimiåtgärd med tanke på skogsbrukets omfattande miljöpåverkan. Önskvärt vore att även inkludera planerad hänsyn till friluftsliv och rekreation. Naturskyddsföreningen delar vidare Skogsstyrelsens uppfattning att det krävs "att skogsbruket tar ett ökat ansvar genom att planeringen av varje enskilt avverkningsobjekt återspeglas på ett bra sätt i hänsynsredovisningen" (sid 35).
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Förslaget om en oförändrad regel är bra. Även kravet att skogsbruket tar ett ökat ansvar är välbefogat.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Bra förslag att hänsynsredovisningen ska vara kvar.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Delar uppfattningen om att det inte finns några förutsättningar för att förenkla hänsynsredovisningen. En bra avverkningsplanering och hänsynsredovisning är en grundförutsättning för att nå en bra miljöhänsyn.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Skogsstyrelsen, Region Öst	Kompletterade utredning bör genomföras. Kravet på hänsynsredovisning i samband med anmälan/ansökan kan kanske tas bort, om skogsbruket tar sitt sektorsansvar och alltid har en traktplanering. Denna bör dock inte redovisas till myndigheten. Oberoende om en kompletterande utredning genomförs eller inte så bör blanketternas utformning ses över. Vi upplever att det är mycket felredovisningar. Dessa kan minskas om blanketternas pedagogiska utformning förbättras.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Även synpunkter från Skogsenheten motsvarar till stor del distriktens enkätsvar som de redovisas på sid 35. Frågan har dock väckts om att helt slopa hänsynsredovisningen eftersom den i många fall är resultatet av en schablonmässig redovisning på rummet utan fältplanering. I en avvägning av vilka signaler ett sådant förslag kan leda till bedömer vi att det ändå finns en i grunden viktig normerande effekt i kravet på att redovisa hänsyn både till natur- och kulturmiljöer liksom till rennärningen. Någon särredovisning av företagets administrativa kostnader för själva hänsynsredovisningen framgår inte. Skogsbruket har inte heller enligt redovisningen på sid 16-18 (även om det finns med en mening om förenklad hänsynsredovisning i näst sista stycket om skyddsdikning på sid 16), eller på sid 35 fört fram att en slopad hänsynsredovisning står högt på önskelistan. Synpunkterna är dock inte av sådan art att det föranleder oss att ha några invändningar.
	Frivilliga uppgifter i anmälan behålls
LRF Skogsägarna	Vi har ingenting att erinra mot förslaget.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Förslaget om oförändrad regel är bra.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Bra förslag att de frivilliga uppgifterna ska vara kvar.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
	Reglerna om vegetativt förökat skogsodlingsmaterial utreds
LRF Skogsägarna	<i>Vi tillstyrker förslaget och anser att en sådan utredning bör påbörjas omgående.</i> Exempelvis räknar Södra Skogsägarna med att antalet anmälningar kan uppgå till storleksordningen 200 redan nästa år, för att på några års sikt uppgå till ca 2000 anmälningar. Som Skogsstyrelsen påpekar bör inte regelverket ta sin utgångspunkt i tekniken för att föröka skogsodlingsmaterialet, utan i slutprodukten egenskaper.
Skogsindustrierna	Vi stöder Skogsstyrelsens syn att en utredning snarast bör tillsättas för att se över om bulksticklingar med stor genetisk variation kan undantas från nu gällande regler. En snar framtida användning av exv. skogsodlingsmaterial från bulksticklingar eller plantmaterial från s.k. somatisk embryogenes

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	kommer potentiellt att kunna ge betydande produktionsvinster med små eller obefintliga miljökostnader (miljö-kostnads-effektivt) och med en bibehållen mycket stor genetisk variation. Nuvarande regler togs fram med en helt annan "klonings-teknik" med mindre genetisk variation och med en helt annan och mindre kunskapsbas. Att med denna bakgrund idag begränsa användningen till maximalt 5 % av brukningsenhetens areal känns otidsenligt, när bl.a. klimatfrågan och ökade biomassabehov är i fokus. Vi ser fram emot en snar utredning på området.
Sveaskog	Tillstyrker att en utredning tillsätts för att se över om bulksticklingar med stor genetisk variation kan undantas från nu gällande regler. Sådant förnygringsmaterial ger förutsättningar för betydande produktionsökningar. Sveaskog anser att arealbegränsningen om maximalt 5 % areal bör kunna slopas.
WWF	Är tveksam till att utreda om skogsodlingsmaterial i form av så kallade bulksticklingar bör undantas från nu gällande regler om begränsning inom en brukningsenhet samt krav på anmälan innan planteringen påbörjas. WWF anser att anlägga ett klonskogsbruk fortsatt bör vara anmälningspliktigt och arealbegränsas. Det finns snarare anledning till att utreda om inte allt plantmaterial vid plantering och sådd bör härkomstdeklareras.
Skogforsk	Skogsträdsförädlingens vinster realiseras normalt i form av fröproduktion i fröplantager. Den metoden är pålitlig för att producera stora mängder förädlad skogsodlingsmaterial till en låg kostnad. Nackdelarna med denna metod är: a. En tidsförlust på ca 15-20 år. b. Minskning av den förädlade vinsten p.g.a. kontamination av oförädlad pollen. I realiteten kan detta innebära att det kan dröja 40 år från det att en förädlingsvinst uppkommer till dess att motsvarande vinst implementeras i Sveriges skogar. På senare år har möjligheten till s.k. vegetativ bulkförökning av kontrollerade korsningar åter aktualiserats som ett realistiskt alternativ. Detta kan för gran ske genom sticklingproduktion eller med somatisk embryogenez, eller som en kombination av dessa. Eftersom det normalt handlar om en kontrollerbar, begränsad uppförökning av kända fröpartier anser vi att reglerna bör revideras på ett sätt att de inte upplevs som ett hinder för utveckling av de vegetativa förökningsmetoderna. Skogforsk anser därför att det är mycket angeläget att förutsättningar för förenklade regler utreds. Vi ställer gärna våra tjänster till förfogande om en utredning blir aktuell.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Förslaget om fortsatt utredning bedöms rimlig.
Skogsstyrelsen, Region Svea	Det är bra med en utredning om detta.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Har inget att erinra mot förslaget.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Regellättnader vid åtgärder i områden med skogliga försök
LRF Skogsägarna	Skogsstyrelsen föreslår lättnader genom att undanta mark som disponeras av svenska forskningsinstitutioner och som används för forskningsändamål från reglerna om återväxtåtgärder (5 och 6 §§), tillåtna avverkningsformer (10 §) och lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning (10 §). Skogsstyrelsen finner det rimligt att undanta den begränsade areal som används för forskning från dessa regler då det eventuella bortfallet av virkesproduktionen torde vara närmast försumbart. <i>Vi delar Skogsstyrelsens bedömning och tillstyrker förslaget.</i> Däremot anser Skogsstyrelsen att man för samma begränsade areal inte skulle kunna medge lättnader avseende miljöhänsynen (30 §) då detta skulle kunna medföra alltför stora negativa effekter. Bedömningen är omotiverad och ger intryck av att myndigheten överordnar miljömålet framför produktionsmålet. I det fall särskilt omistliga områden skulle ingå i försöksområdet kvarstår möjligheten för myndigheten att tillgripa andra instrument. Vi anser att det är viktigt att vetenskapligt studera olika grader och typer av hänsynstagande utan att begränsa variationen utifrån dagens regelverk, och förordar att Skogsstyrelsen behandlar produktions- respektive miljöaspekterna på det jämställda sätt som skogspolitiken anger. <i>Lättnaderna för åtgärder i områden med skogliga försök bör således även omfatta miljöhänsynen (30 §).</i> Kravet på anmälan om/ansökan om tillstånd till åtgärder föreslås kvarstå, men förenklas genom att berörda forskningsinstitutioner årligen ges möjlighet att lämna in en sammanställning med uppgifter om samtliga planerade anmälningspliktiga/tillståndspliktiga åtgärder inom de avdelningar där forskning planeras. <i>Vi anser att Skogsstyrelsens bedömning är rimlig och tillstyrker förslaget.</i>
Skogsindustrierna	Vi stöder de förändringar som Skogsstyrelsen pekar på. Samtidigt kanske man kunde gå längre för att ytterligare minska forskningens och Skogsstyrelsen administrativa börda, genom att helt enkelt anse att mark där det huvudsakliga syftet är forskning – inte är skogsmark enligt § 2a SVL. Detta skulle göra det hela mycket enkelt. När marken skall tas i bruk för forskning anmäls detta (omföring till annan markanvändning) och när försöksverksamheten upphör återgår marken till skogsmark. På samma vis som med omföring till jordbruksmark görs en bedömning av Skogsstyrelsen om seriositeten i "omföringen" och är det en seriös forskande institution som anmäler omföring till forskningsmark torde detta vara tillräckligt.
Sveaskog	Tillstyrker att skogsmark som disponeras av forskningsinstitutioner och som används för forskningsändamål undantas från reglerna om återväxtåtgärder, tillåtna avverkningsformer och lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning. Detta bör ersättas med årligt förenklat anmälningskrav.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
WWF	Stödjer/accepterar att skogsmark/skogsbruk som bedrivs av forskningsinstitutioner och för forskningsändamål kan undantas från reglerna om återväxtåtgärder, tillåtna avverkningsformer och lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning. Förutsatt att undantagen just är i forskningssyfte.
Skogforsk	Skogforsk stöder i denna fråga de synpunkter som SLU har påtalat och ställer oss mycket positiva till regelförenklingar och minskning av administrativa åtaganden och kostnader.
Sveriges lantbruksuniversitet	SLU har tidigare konstaterat att det allt oftare uppstår tolkningsproblem i dialogen med Skogsstyrelsen vad gäller tillämpningen av skogsvårdslagstiftningen inom de skogliga försöksparkerna. Totalt uppgår försöksparkernas areal till ca 15 000 hektar vilket motsvarar 0,05 % av Sveriges skogsmarksareal. Försöksparkens arealen motsvarar mindre än halva arealen golfbanor i Sverige för att ge siffran ett perspektiv. Med tanke på att arealen är så begränsad, är de direkta effekterna av denna fältbaserade forskning på olika miljö- och produktionsaspekter i skogslandskapet helt försumbara. I stället ska man beakta den fundamentala roll som den skogliga forskningen har, för att med vetenskapligt underbyggd kunskap, utveckla ett skogsbruk på hela landets skogsareal som kan anses hållbart såväl ur miljö- som produktionssynpunkt. Det är därför SLUs bestämda uppfattning att inom de områden som används för skoglig forskning ska forskningsintresset gå före andra intressen som regleras inom skogsvårdslagen. Detta är måhända ingen regeländring som förenklar för skogsbruket i allmänhet men det skulle förenkla verksamheten betydligt för de forskande institutionerna, inte minst med tanke på att besked om forskningsmedel med dagens finansieringssystem kan komma sent i förhållande till planerade skogsbruksåtgärder enligt forskningsplan. Ett generellt undantag från skogsvårdslagstiftningens regler inom försöksparkerna och övriga motsvarande områden är därför att föredra. Skogsstyrelsen menar att ett sådant undantag skulle kunna medföra alltför stora negativa effekter på natur- och kulturmiljövärden. SLU forskar om skogens alla värden och bedriver ett skogsbruk inom sina försöksskogar så att alla aspekter av skogsbruk kan studeras. Det finns därför ingen anledning att behandla produktion och miljö var för sig i samband med regeländringar i detta avseende som Skogsstyrelsen föreslagit. SLU vidhåller således ståndpunkten att vetenskaplig skoglig verksamhet inom försöksparkerna och övriga motsvarande områden ska ses som övrig mark och ges ett generellt undantag från skogsvårdslagen. Vi är övertygade att SLU och andra forskningsinstitutioner kan ansvara för förtroendet att forskningsintresset ges företräde före andra skogliga intressen enligt skogsvårdslagen på den areal där forskning bedrivs.
Naturvårdsverket	Anser att det är positivt att undantag för forskningsändamål införs.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Föreslagna undantag bedöms rimligt för försöks- samt tillväxtparker.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Skogsstyrelsen, Region Svea	Förslaget är bra.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Har inget att erinra mot förslaget.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Vi anser det rimligt att förenkla anmälningsförfarandet genom att forskningsinstitut kan lämna in en sammanställning över planerade anmälningspliktiga åtgärder. Det är också rimligt att mark som används för skogliga försök undantas vissa regler. Vi vill dock lyfta upp några särskilda frågeställningar som kan vara bra att diskutera mer ingående innan ett slutligt förslag formuleras. Under bakgrund på sid 40 tycks SLU:s primära intresse av lättnader vara kopplat till de större områden man disponerar genom nyttjanderättsavtal som löper lång tid, d v s ett antal försöksparker där man bedriver långsiktig forskning. Vetenskapliga SLU-försök förekommer även på andra markområden, på mark som ägs av bolag, staten, kyrkan, enskilda ägare eller andra ägare. I de fallen disponerar forskningsinstitutionen normalt bara det begränsade markområdet för det aktuella forskningsobjektet, ev inklusive nödvändiga avgränsnings- eller uppföljningszoner. I de här fallen kan det ibland förekomma att regelrätta nyttjanderättsavtal saknas, det händer emellanåt att försök spolieras vid ägarbyten etc. En annan aspekt är att de olika försöken kan vara anlagda för att följas upp under lång medan andra kan ha kortare tidshorisont. När det gäller forskningsinstitutioner som andra universitet, högskolor, Skogforsk etc. torde motsvarande gälla även om den typ av områden som motsvarar SLU:s försöksparker knappast förekommer. Enligt författningsförslagstexterna används formuleringen "<i>...avverkningsom genomförs för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution</i>". Genom den formuleringen berör den föreslagna lättnaden inte bara försöksparkerna utan alla typer av försök som kan anses bedrivas under de berörda forskningsinstitutens vingar. En eventuell otydlighet är om även demonstrationsytor anses ingå liknande den hållning som idag gäller för dispensärenden enligt 10 § SvL. För att det ska räknas som forskningsverksamhet borde det finnas krav på en vetenskaplig förankring och en försöksplan. Problemet är kanske inte av någon avgörande betydelse för virkesförsörjningen och ev insnävade regler skulle knappast bidra till någon regelförenkling. Oavsett detta vill vi lyfta fram synpunkterna. En viktig aspekt är att även hänsynsregler enligt 30 och/eller 31 §§ SvL i vissa fall borde kunna undantas. Inom försöksområdet med sina olika parceller och upprepningar kan ett krav på att lämna viss hänsyn riskera bli ett direkt försöksfel eller i vart fall medföra ett problem. Ett annat exempel kan vara i de fall där syftet med studien är att öka förståelsen för en åtgärds miljöpåverkan.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Krav på dispens för tillåten avverkningsform ersätts med anmälan
LRF Skogsägarna	Tillstyrker förslaget att kravet på ansökan om undantag ersätts med krav på anmälan.
Skogsindustrierna	Stöder regelförenklingen som Skogsstyrelsen föreslår.
Sveaskog	Tillstyrker att det blir anmälan istället för ansökan om undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer avseende naturvårdande skötsel. Krav på anmälan bör finnas kvar för att inte öka risken för exploaterande avverkningar.
WWF	Är tveksam till att kravet på att behöva ansöka om undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer för att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden ersätts med krav på anmälan. WWF anser att konsekvensutredningen är bristfällig och vidare ger det inga administrativa besparingar för skogsbruket och endast marginella sådana för Skogsstyrelsen.
Naturskyddsföreningen	Tillstyrker Skogsstyrelsens förslag om att slopa kravet på att behöva ansöka om undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden och ersätta den med krav på anmälan.
Naturvårdsverket	Anser att det är möjligt att ändra förfarandet till en anmälan. Då det fortsatt är anmälningspliktigt finns en kontrollmöjlighet för att säkerställa att åtgärder sker med syftet naturvård.
Sametinget	Anser att kravet ska vara kvar på att behöva ansöka om undantag från regeln om tillåtna avverkningsformer för att bevara och utveckla natur- eller kulturmiljövärden. Sametinget befarar att om man slopar krav på ansökan om undantag och ersätter med anmälan så kan det redan där leda till en ökad risk för exploaterande avverkningar.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Forumets medlemmar gör olika bedömningar när det gäller förslaget om att slopa kravet på ansökan om undantag från tillåtna avverkningsformer när avverkningen syftar till att utveckla natur- eller miljövärden. En distriktsrepresentant anser att kravet på ansökan kan tas bort förutsatt att man behåller anmälningsplikten. Några representanter ställer sig mer tveksamma. En representant menar att förslaget på sikt kan innebära risker ur produktionssynpunkt. Utbredningen av exploaterande huggningar är tyvärr betydande, särskilt i vissa inlandskommuner. Risken finns att en övergång till anmälan kan komma att uppfattas som en partiell legitimering av avverkningsformer som inte syftar till att främja skogens utveckling. Problemet med alltför hårda gallringar är välkänt men tyvärr är detta inte en fråga som man haft möjlighet att prioritera inom myndigheten.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Föreslagen ändring bedöms rimlig, även om meningsskiljaktigheter finns inom forumet. Ingen stor fråga i dagsläget då antalet ärenden är få.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
Skogsstyrelsen, Region Svea	Förslaget att ersätta ansökan om undantag från 10 § med anmälan är OK.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Har inget att erinra mot förslaget.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Själva underrubriken borde omformuleras, den är svårförståelig. Bakgrundsbeskrivningen och den utvidgade möjligheten till dispens från 2005 gäller till förmån för avverkningar för att bevara och utveckla natur- och kulturmiljövärden. I propositionen framgår bakgrundsmotiven från 1992/93 om ökad användning av andra avverkningsformer än trakthyggesbrukets slut- eller kalavverkningar. Frågan om alternativa huggningsformer kopplas i propositionen dock bara till natur- och kulturmiljövärden och resonemang om kontinuitetsskogar. I arbetet inför propositionen skulle Skogsstyrelsen sannolikt även kunnat lämna förslag om att lyfta fram skogar där det finns behov av att bevara och utveckla angelägna värden för rennäringens intressen inom renskötselområdet. Ett sådant exempel är i områden med viktig hänglavsforekomst som är exemplifierat i de allmänna råden till 31 § SvL. Ett förslag om en sådan ändring i 10 § ingår kanske inte primärt i det aktuella uppdraget men är emellertid ett viktigt påpekande som i sig inte torde bidra till att försvåra företagets vardag och öka bördan av administrativa kostnader. I övrigt noteras att förslaget om anmälan inte påverkar förhållandena i området för fjällnära skog. Vi har i övrigt inga synpunkter.
	Lättnader i ransoneringsreglerna för äldre skog
LRF Skogsägarna	Vi tillstyrker förslaget.
Skogsindustrierna	Vi stöder regelförenklingen som Skogsstyrelsen föreslår.
WWF	Vi stöder inte förslaget att förändra ransoneringsreglerna. För det första skickar detta fel signal till skogsbruket angående skogshushållning men öppnar framförallt upp för mer spekulativa huggningar. Dessutom ser inte WWF hur detta leder till en minskning av de administrativa kostnaderna.
Naturvårdsverket	Anser att förslaget om att ändra ransoneringsreglerna skulle kunna få en negativ effekt på den skogs- och miljöpolitiska måluppfyllelsen då det bedöms att flera tusen brukningsenheter kommer att använda sig av det ökade avverkningsutrymme som ändringen innebär. Vi anser att förslaget bör konsekvensanalyseras och effekterna på ekosystemtjänster och relevanta miljömål utredas närmare. Det är oklart på vilket sätt förslaget motsvarar de uppsatta målen för regelförenkling. Naturvårdsverket bedömer att frågan om ransoneringsreglernas utformning inklusive uttaget av äldre skog på brukningsenheter även under 50 hektar bör belysas närmare inom ramen för arbetet

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	med en hållbar markanvändning.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Nord	Vi vill resa ett frågetecken inför skrivningen angående ransoneringsbestämmelserna. Bakgrunden till den föreslagna förändringen sägs vara önskade tröskeeffekter. Enligt vår uppfattning är tröskeeffekterna inget stort problem. Inte heller skogsbruket har lyft denna fråga, utan det är resultatet av diskussioner internt inom myndigheten. Det är inte så länge sedan ransoneringsbestämmelserna enbart omfattade brukningsenheter på 100 ha eller större. Att man i slutet av 90-talet sänkte arealgränsen från 100 till 50 hektar torde ha varit resultatet av noggranna överväganden samt att det framkom tydliga signaler om en ökad omfattning av exploaterande avverkningar, utförda av s.k. skogsklippare. Förslaget till regelförenkling innebär i stort sett en tillbakagång till de regler vi hade innan övergången till 50-hektarsgränsen. Är det förslagsställarnas uppfattning att problemet med skogsklippare har upphört att existera eller menar man att sänkningen av arealgränsen var en överdriven reaktion från myndighetens sida? Det finns enligt forumets uppfattning inte tillräckligt starka anledningar till en ökad liberalisering i detta fall, särskilt mot bakgrund av att skogsbruket inte lyft frågan. Om samma myndighet som för bara ett decennium sedan ansåg det nödvändigt att stävja skogsklippare nu genomför ändringar i ransoneringsreglerna enligt förslaget så riskerar vår trovärdighet att naggas i kanten. Här krävs nog att förslagsställarna utvecklar sitt resonemang, framför allt vad gäller synen på skogsklipparna. Nuvarande bestämmelser har relativt god acceptans inom skogsägarleden. Då ska man inte i onödan gå in och peta i gällande regelverk.
Skogsstyrelsen, Forum Lag, Region Mitt	Förslaget om ändring bedöms rimlig, dock upplevs nuvarande formulering som svårtolkad. Förtydligande krävs (gärna med exempel).
Skogsstyrelsen, Region Svea	Ransoneringsregelns förändring är vi positiva till för att få bort tröskeeffekten. Skrivningarna bör dock tydliggöras för det är svårt att förstå dessa nu.
Skogsstyrelsen, Region Väst	Har inget att erinra mot förslaget.
Skogsstyrelsen, Region Öst	Anser att förslaget är OK.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	Problembeskrivningen redovisar tydligt att frågan väckts internt inom Skogsstyrelsen. Utgångspunkten tycks vara tröskeeffekten till följd av 50 %-regeln i ransoneringsreglerna för brukningsenheter som är något större än 50 ha, kanske i intervallet 50-70 (-100) ha. Den påtalade problematiken verkar böttna i en önskan att överbrygga en orättvisa som finns när det gäller möjligheten att avverka mer skog. Det är med andra ord snarare en förändring i sak till förmån för möjligheten att öka virkesutbudet och avkastningen än ett administrativt problem för skogsägarna. Det förefaller vara en ensidig fokusering på detta medan ev effekter på miljörelaterade aspekter inte vägs in.

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	Även beträffande ransoneringsfrågan återkommer en känsla av att tillsynen inte spelar så stor roll. Det tycks numera vara så att underlagen för att följa upp ransoneringsreglerna effektivt är gamla och några ambitiösa ansatser i övrigt förekommer sällan eftersom man inte har tid med det. Det förekommer att även om man på goda grunder misstänker att 50 % -regeln överskrids så finns inte resurser att kolla upp det. Ransoneringsreglerna är förvisso primärt ämnade att sörja för en jämn åldersfördelning och en jämnhet i virkesavkastningen och syftar därmed inte till några effekter när det gäller t ex biologisk mångfald eller annan hänsyn. Regler om brukningsenheter och ransoneringsregler har trots det en viss inverkan på förutsättningarna för sådana värden. Principiellt händer att ju mer man ökar möjligheterna att föryngringsavverka, desto mer kommer fragmenteringen av skogslandskapet att öka. Den aspekten har såvitt känt inte belysts när man diskuterar ransoneringsreglerna. Det är förvisso förhållandevis små arealer som berörs av ett förändrat regelverk men inte desto mindre skulle även den här föreslagna förändringen sannolikt ge effekter som i någon mån i skogen men även på det principiella planet innebär en viss förskjutning av jämvikten mellan de jämförda målen.
Skogsstyrelsen, Bert Krekula, Enheten för lag och områdesskydd	Treårsregeln i 12 § skogsvårdsförordningen torde bli överflödigt om förslaget att brukningsenheter med mer än 50 ha produktiv mark alltid ska kunna avverka minst 50 ha antas.
	Övrigt
LRF Skogsägarna	Vi vill framhålla vikten av att redan inför överväganden om införande av nya regler samt vid pågående översyn av regelverket, beakta målsättningarna inom regelförenklingsarbetet. Exemplet med införande av krav på redovisning av skyddsdikens sträckning är ett uppenbart exempel på införande av obehövliga och administrativt betungande regler med låg funktionsgrad.
Skogsindustrierna	Vi anser utöver ovanstående att det kan finnas skäl att i kommande regelförändringsjobb titta på andra regler i skogsvårdslagstiftningen som behöver ses över för ev. framtida regelförenklingsarbetet. Exempel på detta är: • Regeln om att Contortatall inte får användas närmare nationalparker och naturreservat än en kilometer. Regeln bygger på att Contortatallen skulle vara invasiv, vilket vi anser stämmer dåligt med verkligheten. Skulle frö från Contortatall bilda plantor i eller i reservatens direkta närhet är detta lätt att röja bort. Tallen skjuter som bekant inte stubb eller rotskott. • En annan regel som redan är under översyn är de allmänna råden gällande gödsling. Här finns begränsningar som inte är motiverade mot bakgrund av den kunskap som finns

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	idag. Vi anser också att regelförenklingsarbetet borde innefatta och in- nefattas i den pågående översynen av 30 § SVL föreskrifter och allmänna råd.
Fortifikationsverket	Det viktigaste vi inte fick gehör för var: • Tidsbegränsade handläggningstider inom fjällnära skog/ädellövskog. Här vidhåller vi att förslagsvis 6 + 6 veckor kunde vara en rimlig övre gräns för handläggning. • Att "... Inte heller behöver <i>avverkning</i> för annat ändamål än virkesproduktion anmälas inom område som disponeras av Försvarsmakten, Fortifikationsverket ..." inte blev utvidgat till att gälla <i>skötselåtgärder</i> var synd. Vi kan förstå att ni bedömer att detta kanske inte verkar innebära någon påtagligt minskad administration men det skadar aldrig att putsa även på andra detaljer som ger en smidigare hantering när man ändå ser över lagstiftningen. Om vi får ge oss till tåls till nästa översyn, ber vi er i alla fall ha detta i åtanke tills dess.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	<i>Konsekvenser för skogs- och miljöpolitisk målluppfyllelse</i> Skogsstyrelsen redovisar här sin uppfattning att det endast är slo- pandet av anmälningsplikten för uttag av GROT som skulle kunna tänkas ha någon påverkan av någon som helst betydelse för mål- uppfyllelsen. Formuleringen i sig är ett ganska starkt ställningsta- gande. Beträffande GROT konstateras att slopandet av anmäl- ningsplikten för GROT-uttag inte kommer att försämra möjligheter- na att uppnå de politiska målen, baserat på att det endast är ett fåtal anmälningar som resulterar i åtgärd från myndigheten. Det kan vara en något förenklad slutsats. Skogsstyrelsen nuvarande sätt att hantera GROT-anmälningar kanske i sig innebär att det är svårt att uppnå målen. De två största problemen kopplat till mark som lyfts inom den Fördjupade utvärderingen (arbetet går in i slut- skedet nu) är påverkan på markens förmåga att buffra mot försur- ning och problematiken med körsador. Tillståndet i dag för dessa parametrar gör att den delen av miljömålet inte nås, och det har starka kopplingar till just GROT-uttaget. Därför vore det bättre om rapporten resonerar mer kring problemen med överanmälan och förutsättningarna att genomföra ändamålsenlig tillsyn. På ett övergripande plan bör effekten av regelförenklingar inte bara betraktas enskilt för var och en. I några fall är det också uppenbart att i bedömningen av effekterna tillmäts Skogsstyrelsens nuvaran- de förmåga att utöva tillsyn en betydande vikt. Det finns risk att myndigheten i skenet av det förhållandet tonar ner eventuella ef- fekter beträffande de skogs- och miljöpolitiska målen och att en viss glidning i balansen mellan de jämförda målen kan uppkomma om man adderar och betraktar effekten av samtliga regelförenk- lingar. En konsekvens av den redan genomförda regelförenkling som Skogsstyrelsen föreslagit, nämligen avvecklingen av gränsen för svåröryngrad skog, kan (vilket Skogsstyrelsen då påpekade) san-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	nolikt bedömas ha fått åtminstone vissa konsekvenser för rennär-ingen. Om detta är liktydigt med eller ingår i bedömningen av skogs- och miljöpolitisk måluppfyllelse är vi oklara över. <i>Förslag på åtgärder för att inom Skogsstyrelsen tydliggöra behovet av regelförenkling</i> Här lyfts behovet av internförankring fram för att tydliggöra behovet av den prioriterade politiska viljan att verkställa regelförenklingar för företagen. På annan plats i förslaget har Skogsstyrelsen dock som ett av målen för arbetet gjort den avgränsningen att förslag om ändrad lagstiftning inte ska försämra möjligheterna att uppnå de skogspolitiska målen. Som angetts tidigare kan den samlade effekten av hela det samlade regelförenklingspaketet inte uteslutas ha en påverkan inte bara på företagets problem med regler och därmed kostnader utan även i sakfrågor. Därigenom inverkar regelförenklingar även på förutsättningarna att bibehålla balansen mellan de jämförbara målen i den skogspolitik som sägs ligga fast.
Skogsstyrelsen, Bert Krekula, Enheten för lag och områdesskydd	<i>Anmälan om avverkning</i> Jag tycker fler än fastighetsägaren borde kunna göras skyldiga till att anmäla avverkning även om ägarens ansvar ska vila tungt. Men i dessa fall så är det fråga om en nyttjanderätt av fast egendom vilket är en ganska stark rättighet. Trots det så synes det vara lätt för virkesköpande företag att slingra sig ur sitt ansvar. Om de nu kanske inte ens ska anses ha rätt att ansöka om dispens från 6 v regeln så är enbart det ett skäl att se över regeln. Jag anser att utöver ägaren så bör nyttjanderättshavare vara skyldiga att anmäla avverkning. När man upplåtit en nyttjanderätt så förfogar man ju inte längre över det som upplåtits. Jag tror det kan finnas flera intressanta frågeställningar om man börjar gräva mer. Hoppas det går att ta med något om anmälningsskyldighet och ändringar av dessa regler i detta arbete.
	Detaljsynpunkter
LRF Skogsägarna	Sidan 11 – Sektorsmål Första stycket, andra meningen: Här bör framgå att Skogsstyrelsens uppdrag att utforma mer detaljerade mål för skogspolitiken är begränsat till i vad mån mer detaljerade mål är behövliga - "i den utsträckning som behövs" (Prop. 1992/93:226). Sidan 12 – Mätresultat Näst sista meningen: Här bör Skogsstyrelsen påpeka att den kostnadsminskning för året 2009 om 98 % som är kopplad till avskaffandet av kravet på s.k. SMÖR endast utgör en teoretisk konstruktion och saknar verklighetsförankring. Exemplet bör lyftas för att tydliggöra att Tillväxtverkets redovisningar behöver kompletteras med uppgifter från de företag vars vardag hela regelförenklingsarbetet syftar till att märkbart förändra. Företagens uppgifter och synpunkter bör vid överväganden och ställ-

Från	Synpunkter i något nedkortad version
	<i>ningstaganden väga tungt.</i> Sidan 23 – Bakgrund Tredje stycket, sista meningen: Skogsstyrelsen anger här att insatser före avverkning inte skulle vara nödvändiga för bättre återväxtresultat. En mycket märklig formulering från tillsynsmyndigheten. I själva verket kan insatser före avverkning i vissa fall vara helt avgörande för möjligheten att få ett tillfredsställande återväxtresultat.
Skogsindustrierna	På sidan 23 i Remissversionen av Meddelandet står det att ” ... Polytaxinventeringar visar Sämre på att ta hänsyn ...” Detta har Skogsstyrelsens egen utredning visat att man inte kan visa med Polytaxinventeringen av idag. p.g.a. metodologiska brister. Därför bör denna skrivning utgå. I sista meningen under samma rubrik måste Skogsstyrelsen ha gjort en felskrivning – ” ... inte lika nödvändigt med insatser före avverkning.”. I fallet med självföryngring och skärmmetoder är det ju tvärtom viktigt med korrekta åtgärder och ev. rådgivning innan avverkning. Här bör man kanske formulera sig annorlunda.
Skogsstyrelsen, Skogsenheten	I avsnittet Författningsförslag under rubriken: Undantag för forskningsändamål och dispens från tillåtna avverkningsformer, och förslag om ändringar i SvF (1993:1096) på sid 58 föreslås en ny punkt 6. Den anger att avverkningar som inte uppfyller kraven i 10 § 1 SvL ska anmälas om den genomförs för att bevara natur- och kulturmiljövärden eller genomförs för vetenskapliga ändamål vid universitet, högskola eller annan forskningsinstitution. Vad är avsikten med det, är det inte redan anmälningsskyldighet på sådana avverkningar under p.1? Annars kan man läsa det som att avverkningar som inte uppfyller kraven i 10 § 1 SvL men som genomförs med andra syften eller ändamål än de som räknas upp under p.6 inte behöver anmälas. Är det feltolkat av oss?

Bilaga 3. Gällande blankett för anmälan om avverkning m.m.

Anmälan om avverkning m.m.

1(4)

Mottagare

Skogsstyrelsen
Avverkningsanmälan/-ansökan
Box 7
351 03 Växjö

Plats för streckkodsetikett

Anmälan ska göras minst 6 veckor innan avverkning som omfattar minst 0,5 ha påbörjas och varje anmälan får endast omfatta en behandlingsenhet. Med behandlingsenhet menas ett sammanhängande område eller flera delområden om dessa delas av t.ex. väg, våtmarker, vattendrag eller kraftledning, förutsatt att avståndet mellan områdets delar är mindre än 50 m. Större avstånd kan accepteras i vissa fall, exempelvis vid avverkning av myrholmar, under förutsättning att delområdenas planerade återväxt- och hänsynsåtgärder är likartade.

Till anmälan ska bifogas en karta som visar det anmälda området. Vid anmälan om förnygringsavverkning ska på kartan framgå större skogliga impediment, hänsynskrävande biotoper, värdefulla kulturmiljöer, lokaler för växt- och djurarter, skyddszoner samt områden och anläggningar av betydelse för rennäringen som ni planerar att ta hänsyn till.

För att anmälan ska kunna handläggas krävs att den är korrekt ifylld. En bekräftelse på att Skogsstyrelsen mottagit en anmälan skickas till markägaren och, i förekommande fall, dennes ombud då anmälan är korrekt. Vid felaktiga eller ofullständiga uppgifter kommer Skogsstyrelsen att begära in kompletteringar. Detta gäller dock inte uppgift om koordinater, e-postadresser, dikesrensning eller uppgifter under avsnitt C och G som är frivilliga. Se även anvisningar på sidan 4. En anmälan om avverkning är giltig i tre år och en anmälan om uttag av skogsbränsle eller skyddsdikning är giltig i fem år.

Anmälan kan även skickas via e-post till avverkningsanmalan@skogsstyrelsen.se.

A. Anmälan avser fastigheten

Fastighetsbeteckning		Kommun		Församling	
Områdets mittpunktskoordinater	X/N	Y/E	☐ RT 90	☐ Sweref 90	

B. Fastighetsägare (vid flera fastighetsägare ange den som Skogsstyrelsen vid behov ska kontakta)

Namn		Telefon	Mobil
Adress	Postnummer, ort	E-postadress	
Jag vill i första hand bli kontaktad via e-post ☐			

C. Eventuellt ombud

Namn		Telefon	Mobil
Adress	Postnummer, ort	Företagsnamn	
E-postadress		Ert ärendenummer	

D. Anmälan avser

☐ 1. Förnygringsavverkning (fyll även i avsnitt E och F).

Planerad avverkning	ha	Avdelning nummer	Hyggesrensning	ha
---------------------	----	------------------	----------------	----

Skogsodling

Plantering utan frö-/skärmtärd	ha	Plantering med frö-/skärmtärd	ha	Sådd	ha
Markberedning	ha				

Naturlig förnygring

Med frö-/skärmtärd	ha	Utan frö-/skärmtärd	ha	Genom successiv utglesning	ha
Markberedning	ha	Trädslag frö-/skärmtärd		Frö-/skärmtärd, antal	per ha

Skogsstyrelsen

2(4)

☐ 2. Avverkning för annat ändamål än virkesproduktion

Planerad avverkning	ha	Ändamål	År då omläggningen planeras
---------------------	----	---------	-----------------------------

☐ 3. Användning av främmande trädslag eller vegetativt förökat skogsodlingsmaterial

Planerad areal	ha	Trädslag
----------------	----	----------

☐ 4. Uttag av skogsbränsle

Uttag av GROT (grenar och toppar)	ha	Uttag av stubbar	ha,	% av gran tas ut	% av tall tas ut
Beskrivning av planerad stubbskörd för att begränsa miljöpåverkan (som underlag för samråd enligt miljöbalken)					

☐ 5. Skyddsdikning/dikesrensning (markeras på karta/kartskiss)

Skyddsdikning	ha	Dikesrensning	ha (Denna uppgift gäller som anmälan om samråd enl. miljöbalken)
Beskrivning av planerade åtgärder t.ex. för att begränsa miljöpåverkan			

E. Redovisning av planerad hänsyn till naturvärden och kulturmiljövärden

1. Skogliga impediment (större impediment markeras på karta/kartskiss)

Inom eller angränsande mot avverkningsområdet finns	På impedimentet avser jag att göra följande	
☐ 1 Kärr/mosse	☐ Ingen avverkning	☐ Avverkning av enstaka träd
☐ 2 Hällmark	☐ Ingen avverkning	☐ Avverkning av enstaka träd
☐ 3 Annat impediment	☐ Ingen avverkning	☐ Avverkning av enstaka träd

2. Hänsynskrävande biotoper och värdefulla kulturmiljöer (markeras på karta/kartskiss)

Inom eller angränsande mot avverkningsområdet finns			
☐ 4 Bäckdrågravin	☐ 8 Odlingsröse/stenmur	☐ 12 Rest av kvam/såg e.d.	☐ 16 Torpgrund e.d.
☐ 5 Källa/smånatten	☐ 9 Blockmark/bergbrant	☐ 13 Äldre väg/stig	☐ 17 Kolbotten/tjärdal
☐ 6 Udde/ö	☐ 10 Sumpskog	☐ 14 Naturskogsrest	☐ 18 Annat
☐ 7 Rest av hagmark/löväng	☐ 11 Hällmarksskog	☐ 15 Myrholme	
I biotoperna och kulturmiljöerna avser jag att ta följande hänsyn			

3. Växt- och djurarter (markeras på karta/kartskiss)

Inom eller angränsande mot avverkningsområdet finns		
☐ 19 Växtplats för rödlistade arter	☐ 21 Tjäderspelsplats	
☐ 20 Häckningsplats för rödlistade fåglar	☐ 22 Annat	
Jag avser att ta följande hänsyn		

4. Skyddszoner (markeras på karta/kartskiss)

Avverkningsområdet gränsar mot			
☐ 23 Skogligt impediment	☐ 24 Vatten	☐ 25 Bebyggelse	☐ 26 Öppen jordbruksmark
Jag avser att ta följande hänsyn			

Skogsstyrelsen

3(4)

5. Träd, trädsamlingar och döda träd

Jag avser att ta hänsyn genom att lämna kvar

☐ Grova barrträd	☐ Döda stående eller liggande träd	☐ Träd med kulturspår	☐ Naturliga högstubbar
☐ Grova lövträd	☐ Trädsamlingar	☐ Rönn/sälg	☐ Tillskapade högstubbar
☐ Hålträd	☐ Ovanliga trädslag	☐ Gamla träd	☐ Andra träd

6. Skador på mark och i vatten

Jag avser att ta hänsyn för att förhindra eller begränsa

☐ Körsador på känslig mark	☐ Skador på allmänt nyttjade stigar/leder	☐ Skador på vatten vid transport över bäckar/åar
☐ Näringsläckage till vattendrag	☐ Skador på vatten vid skyddsdikning	☐ Skador på markens produktionsförmåga vid uttag av grot och stubbar

Åtgärder för att förhindra eller begränsa skador på mark och i vatten

☐ Fornlämning som skyddas av kulturminneslagen berörs av avverkningen

F. Redovisning av planerad hänsyn till rennärigen

Avverkningen ligger ☐ inom rennärigen året-runt-marker, obligatorisk redovisning ☐ utanför året-runt-markerna men inom renskötselområdet, frivillig redovisning

☐ Samebyn har beretts tillfälle till samråd. Skriftligt bevis bifogas. ☐ Samråd med samebyn har skett. Protokoll bifogas.

Inom eller angränsande mot avverkningsområdet finns (markeras på karta/kartskiss)

☐ 27 Arbeshage	☐ 29 Flyttled	☐ 31 Uppsamlingsområde	☐ 33 Hänglavsbarande skog
☐ 28 Beteshage	☐ 30. Rastbete	☐ 32 Svår passage	☐ 34 Kalvningsland

Jag avser att ta hänsyn genom att

☐ 35 Vinteravverka	☐ 37 Spara hänglavsbarande trädgrupper	☐ 39 Anpassa hyggesstorlek	☐ 41 Anpassa skogsbilväg
☐ 36 Spara kantzoner		☐ 40 Ej koncentrera hyggen	☐ 42 Markbereda skonsamt

Övrig hänsyn till rennärigen

G. Frivilliga kompletterande uppgifter

1. Skogsvårdsavtal och avverkningsplanering

Avtal om föryngringsåtgärder finns mellan skogsägaren och virkesköpande eller annat företag ☐Avverkningsplaneringen är gjord i fält på barmark ☐ i fält på snö ☐ på kontoret via bildmaterial ☐

2. Markberedningsmetod

Hög ☐	Fläck ☐	Långtäck ☐	Invers ☐	Harv ☐	Fräs ☐	Bränning ☐	Annan ☐
------------------------------	--------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------	--------------------------------

3. Övriga upplysningar

Underskrift

Ort	Datum
Namn/teckning, markägare/ombud	Namn/förtydligande

Anvisningar för att fylla i blanketten

Det är viktigt att anmälan är korrekt ifylld då den lämnas in, i annat fall kommer Skogsstyrelsen att begära in kompletterande uppgifter. De åtgärder som anmälan avser får påbörjas tidigast sex veckor från det att anmälan är komplett.

A. Anmälan avser fastigheten

Fastighetens korrekta namn och registerbeteckning ska anges. Om det anmälda området berör fler än en fastighet ska den fastighet anges som berörs till störst del.

Som komplement till fastighetsbeteckning ser Skogsstyrelsen gärna att det anmälda områdets mittpunktskoordinater anges för att underlätta lokalisering av området. X och N (north) resp. Y och E (east) motsvarar varandra i resp. koordinatsystem. Båda kan användas för att ange koordinater men ange vilket som system som avses.

B. Fastighetsägare

Namn och adress till fastighetens lagfame ägare ska anges. Om fastigheten har fler ägare räcker det att en av ägarna anges.

Om fastigheten nyligen bytt ägare och den nye ägaren ännu ej fått lagfart skall ägarbytet kunna styrkas med köpekontrakt eller motsvarande.

C. Eventuellt ombud

Här antecknas såväl befullmäktigat ombud som den som utan att vara formellt ombud varit behjälplig med att upprätta anmälan och/eller med att genomföra avverkningen.

D. Anmälan avser

En anmälan kan antingen avse punkt 1, föryngringsavverkning eller punkt 2, avverkning för annat ändamål, dock inte båda. Anmälan om användning av främmande trädslag, punkt 3, uttag av skogsbränsle, punkt 4 eller skyddsdikning/dikesrensning, punkt 5, kan anmälas i samband med anmälan om föryngringsavverkning eller göras senare, dock senast 6 veckor innan åtgärden påbörjas.

E, F. Redovisning av planerad hänsyn till naturvärden och kulturmiljövärden samt till rennärningen

Den hänsyn som planeras i samband med avverkningen ska redovisas på blanketten. Det är viktigt att den angivna hänsynen så långt möjligt överensstämmer med den hänsyn som verkligen kommer att tas. För att anmälan ska kunna handläggas måste någon form av hänsyn vara angiven. Hänsyn till rennärningen är obligatorisk att redovisa inom rennärningens året-runt-marker men frivillig inom övriga renskötselområdet.

G. Frivilliga kompletterande uppgifter

Behöver inte fyllas i men är värdefulla för myndighetens handläggning och uppföljning.

Karta

Till anmälan ska bifogas en karta där det anmälda området är inritat. Kartan bör vara i en lämplig skala, normalt 1: 5000 – 1:20 000. Inritning av området samt övrig information i kartbilden ska medge enkel och säker lokalisering av det anmälda området. Det innebär i normalfallet att kartan ska innehålla fastighetsgränser och namn på fastigheter, orter, vattendrag m.m. Bakgrundsbilden kan vara en fotobild eller av annan typ men bör tydligt spegla markanvändning och olika ägoslag.

Vid planerad föryngringsavverkning skall av kartan framgå de större skogliga impediment samt de hänsynskrävande biotoper och värdefulla kulturmiljöer, lokaler för växt- och djurarter, skyddszoner samt områden och anläggningar av betydelse för rennärningen där hänsyn till naturvårdens, kulturmiljövårdens och rennärningens intressen planeras och som redovisats i hänsynsredovisningen. Om anmälan även avser skyddsdikning eller dikesrensning (anmälan för samråd 12 kap. 6 § miljöbalken) ska diken sträckning framgå av kartan.

Bilaga 4. Projektplan regelförenkling skogsvårdslagstiftningen

Dnr 2011/2480

PROJEKTPLAN

Regelförenkling skogsvårdslagstiftningen

Projektbeställare
Johan Eriksson

Projektledare
Jörgen Ringagård

Skogsstyrelsen
2011-06-20

Innehåll

Projektidé och mål	2
Bakgrund och projektidé	2
Projektmål	3
Avgränsningar	3
Leverans och överlämning	3
Organisation och bemanning	4
Tidsplan	4
Beslutspunkter, milstolpar	4
Projektkalkyl	4
Finansiering	4
Arbetsformer	5
Administrativa förutsättningar	5
Produktion och kvalitetssäkring	5
Informationsspridning	5
Möten	5
Risker	5
Bilagor och referenser	6

Projektidé och mål

Bakgrund och projektidé

Regeringen har i regleringsbrev för budgetåret 2011 avseende Skogsstyrelsen angett att det finns ett behov av att fortsätta och intensifiera regelförenklingsarbetet för att uppnå det övergripande målet om en märkbar förändring i företagens vardag. En del i detta arbete är att minska företagens administrativa kostnader och inom Landsbygdsdepartementets ansvarsområde är målet att de administrativa kostnaderna ska minska med 50 procent till och med utgången av 2014. Minskning ska uppgå till minst 25 procent för varje lagstiftningsområde.

Enligt Tillväxtverkets databas Malin uppgick företagens administrativa kostnader för att följa lagstiftningen på det skogliga området under 2009 till drygt 5 milj. kr, varav kraven inom skogsvårdslagstiftningen – exklusive handelsreglerna för skogsodlingsmaterial – utgjorde knappt 4 milj. kr.

Skogsstyrelsen har i en rapport till regeringen 2011-03-28 redovisat sitt regelförenklingsarbete. I rapporten anges bl.a. att för att kunna åstadkomma betydande kostnadsminskningar och göra rätt prioriteringar avser Skogsstyrelsen att utreda vilka möjligheter som finns till förenklningar. Vidare anges att en arbetsgrupp kommer att tillsättas under våren 2011 med uppdraget att fänga upp synpunkter från skogsbruket och från personal inom myndigheten om vilka regelförenklningar som är angelägna.

Enligt rapporten ska arbetet utmynna i att beskriva olika alternativ till förenklningar och bedöma konsekvenserna av dessa i fråga om minskade kostnader för berörda aktörer samt skogs- och miljöpolitisk måluppfyllelse. Arbetsgruppen ska också lämna förslag på åtgärder för att tydliggöra behovet för alla inom myndigheten av att intensifiera regelförenklingsarbetet och bära med sig detta i det dagliga arbetet. Avrapportering ska ske senast i december 2011.

Vidare anges i rapporten att utredningen ska ha en bred ansats, med tyngdpunkt på skogsvårdslagstiftningens regler om anmälan/ansökan om skogliga åtgärder, som står för en stor andel av skogsbrukets administrativa kostnader. Både kraven på vad anmälan/ansökan ska innehålla och sexveckorsregeln vid anmälan ska utredas. Utredningen ska belysa eventuella möjligheter till lättnader vid exempelvis avverkningsanmälan för de som kan visa goda resultat avseende förnyring och miljöhänsyn. Andra exempel i skogsvårdslagstiftningen där förenklingsmöjligheter ska utredas är reglerna om avverkningsformer och lägsta ålder vid förnygringsavverkning (10 §), ransoneringsreglerna för äldre skog (11 §) samt brukningsenhetsbegreppet (12 §).

Projektmål

Målsättningen är att följande effekter ska uppstå.

- Att de administrativa kostnader företagen har för att uppfylla kraven i skogsvårdslagstiftningen minskar med minst 25 procent vid utgången av 2014 jämfört med kostnaderna vid utgången av 2010.
- Att Skogsstyrelsens effektivitet inom handläggning och tillsyn av ärenden enligt skogsvårdslagstiftningen ökar med minst 10 procent i jämförbara arbetsmoment vid utgången av 2014 jämfört med utgången av 2010. Detta gäller arbetsmoment som påverkas av regeländringarna.
- Att ändringarna i lagstiftningen inte försämrar möjligheterna att uppnå de skogs- och miljöpolitiska målen.
- Att Skogsstyrelsens personal blir medveten om behovet av och motiven för regelförenklingar.

Avgränsningar

Uppdraget är avgränsat till skogsvårdslagstiftningen och av Skogsstyrelsen upprättade rutiner för arbetet med denna. Handelsreglerna för skogsodlingsmaterial tas inte med i uppdraget, eftersom EU-kommissionen håller på att se över ett antal direktiv som rör handel med utsäde och förökningsmaterial, bl.a. skogsodlingsmaterial. När det gäller miljöbalkens regler inom det skogliga området avser Skogsstyrelsen att som en egen aktivitet under 2011 förtydliga vilka skogsbruksåtgärder som enligt myndighetens uppfattning kan komma att väsentligt ändra naturmiljön och som ska anmälas för samråd enligt 12 kap. 6 §. Även landsbygdsprogrammet hanteras separat genom framtagandet av ett tekniskt underlag fram till våren 2012 i dialog med den skogliga sektorn inför nästa programperiod som börjar 2014.

Leverans och överlämning

Efter avstämning med styrgruppen har den ursprungliga tidsplanen med avslutning vid kommande årsskifte bedömts vara alltför snäv. För att utföra arbetet krävs ytterligare två månader Slutrapport ska därför vara klar senast 28 februari. Slutrapporten ska även innehålla förslag på hur det fortsatta arbetet med regelförenkling bör bedrivas samt hur de uppställda projektmålen bör följas upp.

Eventuella förslag på ändringar i lag och förordning skickas snarast därefter till regeringen.

En avrapportering ska göras i Skogsstyrelsens årsredovisning för 2011.

Organisation och bemanning

Roll	Bemanning	Enhet/Distrikt	Dagar
Styrgrupp	Johan Eriksson	Skogsavdelningen	
	Mikael Norén	Enheten för lag och områdesskydd	
	Vanja Strand	Norra Västernorrlands distrikt	
Projektledare	Jörgen Ringagård	Enheten för lag och områdesskydd	40
Arbetsgrupp	Göran Öster	Enheten för lag och områdesskydd	8
	Emma Johansson (fr.o.m. september 2011)	Enheten för lag och områdesskydd	7
	Per-Anders Ingebro	Södra Dalarnas distrikt	12
Summa projektledare + arbetsgrupp			67
Roll	Bemanning	Enhet/Distrikt	Dagar
Resursperson	Erik Sollander	Enheten för policy och analys	2
	Patrik André	Rådgivningsenheten	2
	Andreas Eriksson	Enheten för geografisk information	2
	Jonas Bergqvist	Skogsenheten	2
	Lisbeth Bondeson	Utvecklingsenheten	2
Summa resurspersoner			10

Tidsplan

Beslutspunkter, milstolpar

Se bilagd aktivitets- och tidsplan.

Projektkalkyl

Se bilagd aktivitets- och tidsplan.

Finansiering

Arbetet finansieras av deltagande enheter och distrikt med ordinarie myndighetsanslag.

Den genomsnittliga dagskostnaden inom anslagsfinansierad verksamhet uppgår enligt ekonomienheten för närvarande till 3 920 kr per person och dag. För arbetsgruppen används beloppet 4 000 kr per person och dag. Den totala kostnaden för arbetsgruppen bedöms uppgå till ca 275 000 kr, varav 20 000 kr för oförutsett.

Några kostnader för resor och material väntas inte uppstå. Dock bör 5 000 kr kunna tas i anspråk för oförutsedda kostnader.

Rapporten görs tillgänglig i digital form. Några kostnader för tryckning uppstår inte.

Arbetsformer

Administrativa förutsättningar

En särskild kod, 19213, ska användas vid tidredovisning. Kan användas i kombination med verksamhetsgrenarna 200 och 400.

En särskild katalog läggs upp under N:\Arbetsgrupper, där viktiga dokument samlas.

Vidare läggs en särskild projektplats upp på intranätet.

I övrigt gäller myndighetens ordinarie rutiner.

Produktion och kvalitetssäkring

Produktion

En rapport ska tas fram. I vilken form den ska publiceras avgörs senare.

Kvalitetssäkring

Arbetets kvalitet säkras genom avstämning med styrgruppen, med lagfunktionen inom enheten för lag och områdesskydd, samt intern och extern remiss.

Informationsspridning

Se bilagd aktivitetslista för kommunikation.

Möten

Möten med styrgruppen hålls enligt bilagd tids- och aktivitetsplan. Möten med arbetsgruppen sker löpande.

Risker

- Att andra, konkurrerande arbetsuppgifter tillkommer för arbetsgruppens deltagare.

- Att arbetsgruppens sammansättning ändras oplanerat genom exempelvis sjukdom.
- Att den interna och framförallt externa processen med att få in synpunkter och skapa förståelse/acceptans för arbetet tar längre tid än beräknat.
- Att exempelvis EU-direktiv ändras eller tillkommer och medför krav på ytterligare regelverk.

Bilagor och referenser

Bilagor

Bilaga	Dokumentnamn	Utgåva, datum
1	Aktivitets- och tidsplan	2011-06-20
2	Aktivitetslista för kommunikation	2011-06-20

Referenser

Dokument som projektplanen refererar till:

Ref.nr.	Dokumentnamn, dokumentbeskrivning	Utgåva, datum
1	Regleringsbrev för budgetåret 2011 avseende skogsstyrelsen (SKS dnr 2010/8456)	2010-12-22
2	Skogsstyrelsens regelförenklingsarbete (Rapport till regeringen, dnr 2010/8456)	2011-03-28

Versionshantering

Versions-nr	Fastställt datum	Ändring	Ansvarig
1.0	2011-06-20		

Av Skogsstyrelsen publicerade Rapporter:

1988:1	Mallar för ståndortsbonitering; Lathund för 18 län i södra Sverige
1991:1	Tätortsnära skogsbruk
1992:3	Aktiva Natur- och Kulturvårdande åtgärder i skogsbruket
1993:7	Betespräglad äldre bondeskog – från naturvårdssynpunkt
1994:5	Historiska kartor - underlag för natur- och kulturmiljövård i skogen
1995:1	Planering av skogsbrukets hänsyn till vatten i ett avrinningsområde i Gävleborg
1995:2	SUMPSKOG – ekologi och skötsel
1996:1	Women in Forestry – What is their situation?
1996:2	Skogens kvinnor – Hur är läget?
1997:2	Naturvårdsutbildning (20 poäng) Hur gick det?
1997:5	Miljeu96 Rådgivning. Rapport från utvärdering av miljeurådgivningen
1997:6	Effekter av skogsbränsleuttag och askåterföring – en litteraturstudie
1997:7	Målgruppsanalys
1997:8	Effekter av tungmetallnedfall på skogslevande landsnäckor (with English Summary: The impact on forest land snails by atmospheric deposition of heavy metals)
1997:9	GIS-metodik för kartläggning av markförsurning – En pilotstudie i Jönköpings län
1998:1	Miljökonsekvensbeskrivning (MKB) av skogsbränsleuttag, asktillförsel och övrig näringskompensation
1998:3	Dalaskog - Pilotprojekt i landskapsanalys
1998:4	Användning av satellitdata – hitta avverkad skog och uppskatta lövröjningsbehov
1998:5	Baskatjoner och aciditet i svensk skogsmark - tillstånd och förändringar
1998:6	Övervakning av biologisk mångfald i det brukade skogslandskapet. With a summary in English: Monitoring of biodiversity in managed forests.
1998:7	Marksvampar i kalkbarrskogar och skogsbeten i Gotländska nyckelbiotoper
1999:1	Miljökonsekvensbeskrivning av Skogsstyrelsens förslag till åtgärdsprogram för kalkning och vitalisering
1999:2	Internationella konventioner och andra instrument som behandlar internationella skogsfrågor
2000:1	Samordnade åtgärder mot försurning av mark och vatten - Underlagsdokument till Nationell plan för kalkning av sjöar och vattendrag
2000:4	Skogsbruket i den lokala ekonomin
2000:5	Aska från biobränsle
2000:6	Skogsskadeinventering av bok och ek i Sydsverige 1999
2001:1	Landmolluskfaunans ekologi i sump- och myrskogar i mellersta Norrland, med jämförelser beträffande förhållandena i södra Sverige
2001:2	Arealförluster från skogliga avrinningsområden i Västra Götaland
2001:3	The proposals for action submitted by the Intergovernmental Panel on Forests (IPF) and the Intergovernmental Forum on Forests (IFF) - in the Swedish context
2001:4	Resultat från Skogsstyrelsens ekenkät 2000
2001:5	Effekter av kalkning i utströmningsområden med kalkkross 0 - 3 mm
2001:6	Biobränslen i Söderhamn
2001:7	Entreprenörer i skogsbruket 1993-1998
2001:8A	Skogspolitisk historia
2001:8B	Skogspolitiken idag - en beskrivning av den politik och övriga faktorer som påverkar skogen och skogsbruket
2001:8C	Gröna planer
2001:8D	Föryngring av skog
2001:8E	Fornlämningar och kulturmiljöer i skogsmark
2001:8G	Framtidens skog
2001:8H	De skogliga aktörerna och skogspolitiken
2001:8I	Skogsbilvägar
2001:8J	Skogen sociala värden
2001:8K	Arbetsmarknadspolitiska åtgärder i skogen
2001:8L	Skogsvårdsorganisationens uppdragsverksamhet
2001:8M	Skogsbruk och rennäring
2001:8O	Skador på skog
2001:9	Projekterfarenheter av landskapsanalys i lokal samverkan – (LIFE 96 ENV S 367) Uthålligt skogsbruk byggt på landskapsanalys i lokal samverkan
2001:11A	Strategier för åtgärder mot markförsurning
2001:11B	Markförsurningsprocesser
2001:11C	Effekter på biologisk mångfald av markförsurning och motåtgärder
2001:11D	Urvalskriterier för bedömning av markförsurning
2001:11E	Effekter på kvävedynamiken av markförsurning och motåtgärder
2001:11F	Effekter på skogsproduktion av markförsurning och motåtgärder
2001:11G	Effekter på tungmetallers och cesiums rörlighet av markförsurning och motåtgärder
2002:1	Ekskador i Europa
2002:2	Gröna Huset, slutrapport

2002:3	Project experiences of landscape analysis with local participation – (LIFE 96 ENV S 367) Local participation in sustainable forest management based on landscape analysis
2002:4	Landskapsekologisk planering i Söderhamns kommun
2002:5	Miljöriktig vedeldning - Ett informationsprojekt i Söderhamn
2002:6	White backed woodpecker landscapes and new nature reserves
2002:7	ÄBIN Satellit
2002:8	Demonstration of Methods to monitor Sustainable Forestry, Final report Sweden
2002:9	Inventering av frötäktssbestånd av stjärkek, bergek och rödek under 2001 - Ekdöd, skötsel och naturvård
2002:10	A comparison between National Forest Programmes of some EU-member states
2002:11	Satellitbildsbaserade skattningar av skogliga variabler
2002:12	Skog & Miljö - Miljöbeskrivning av skogsmarken i Söderhamns kommun
2003:1	Övervakning av biologisk mångfald i skogen - En jämförelse av två metoder
2003:2	Fågelfaunan i olika skogsmiljöer - en studie på beståndsnivå
2003:3	Effektivare samråd mellan rennärning och skogsbruk -förbättrad dialog via ett utvecklat samrådsförfarande
2003:4	Projekt Nissadalen - En integrerad strategi för kalkning och askspridning i hela avrinningsområden
2003:5	Projekt Renbruksplan 2000-2002 Slutrapport, - ett planeringsverktyg för samebyarna
2003:6	Att mäta skogens biologiska mångfald - möjligheter och hinder för att följa upp skogspolitikens miljömål i Sverige
2003:7	Vilka botaniska naturvärden finns vid torplämningar i norra Uppland?
2003:8	Kalkgranskogar i Sverige och Norge – förslag till växtsociologisk klassificering
2003:9	Skogsägare på distans - Utvärdering av SVO:s riktade insatser för utbor
2003:10	The EU enlargement in 2004: analysis of the forestry situation and perspectives in relation to the present EU and Sweden
2004:1	Effektuppföljning skogsmarkskalkning tillväxt och trädvitalitet, 1990-2002
2004:2	Skogliga konsekvensanalyser 2003 - SKA 03
2004:3	Natur- och kulturinventeringen i Kronobergs län 1996 - 2001
2004:4	Naturlig föryngring av tall
2004:5	How Sweden meets the IPF requirements on nfp
2004:6	Synthesis of the model forest concept and its application to Vilhelmina model forest and Barents model forest network
2004:7	Vedlevande arters krav på substrat - sammanställning och analys av 3.600 arter
2004:8	EU-utvidgningen och skogsindustrin - En analys av skogsindustrins betydelse för de nya medlemsländernas ekonomier
2004:10	Om virkesförrådets utveckling och dess påverkan på skogsbrukets lönsamhet under perioden 1980-2002
2004:11	Naturskydd och skogligt genbevarande
2004:12	När vi skogspolitikens mångfaldsmål på artnivå? - Åtgärdsförslag för uppföljning och metodutveckling
2005:1	Access to the forests for disabled people
2005:2	Tillgång till naturen för människor med funktionshinder
2005:3	Besökarstudier i naturområden - en handbok
2005:4	Visitor studies in nature areas - a manual
2005:5	Skogshistoria år från år 1177-2005
2005:6	Vägar till ett effektivare samarbete i den privata tätortsnära skogen
2005:7	Planering för rekreation - Grön skogsbruksplan i privatägd tätortsnära skog
2005:8a-8c	Report from Proceedings of ForestSAT 2005 in Borås May 31 - June 3
2005:9	Sammanställning av stormskador på skog i Sverige under de senaste 210 åren
2005:10	Frivilliga avsättningar - en del i Miljökvalitetsmålet Levande skogar
2005:11	Skogliga sektorsmål - förutsättningar och bakgrundsmaterial
2005:12	Målbilder för det skogliga sektorsmålet - hur går det med bevarandet av biologisk mångfald?
2005:13	Ekonomiska konsekvenser av de skogliga sektorsmålen
2005:14	Tio skogsägares erfarenheter av stormen
2005:15	Uppföljning av skador på fornlämningar och övriga kulturlämningar i skog
2005:16	Mykorrhizasvampar i örtrika granskogar - en metodstudie för att hitta värdefulla miljöer
2005:17	Forskningsseminarium skogsbruk - rennärning 11-12 augusti 2004
2005:18	Klassning av renbete med hjälp av ståndortsboniteringens vegetationstypsindelning
2005:19	Jämförelse av produktionspotential mellan tall, gran och björk på samma ståndort
2006:1	Kalkning och askspridning på skogsmark - redovisning av arealer som ingått i Skogsstyrelsens försöks-verksamhet 1989-2003
2006:2	Satellitbildsanalys av skogsbilvägar över våtmarker
2006:3	Myllrande Våtmarker - Förslag till nationell uppföljning av delmålet om byggande av skogsbilvägar över värdefulla våtmarker
2006:4	Granbarkborren - en scenarioanalys för 2006-2009
2006:5	Överensstämmelse anmält och verkligt GROT-uttag?
2006:6	Klimathotet och skogens biologiska mångfald
2006:7	Arenor för hållbart brukande av landskapets alla värden - begreppet Model Forest som ett exempel
2006:8	Analys av riskfaktorer efter stormen Gudrun
2006:9	Stormskadad skog - föryngring, skador och skötsel
2006:10	Miljökonsekvenser för vattenkvalitet, Underlagsrapport inom projektet Stormanalys

2006:11	Miljökonsekvenser för biologisk mångfald - Underlagsrapport inom projekt Stormanalys
2006:12	Ekonomiska och sociala konsekvenser i skogsbruket av stormen Gudrun
2006:13	Hur drabbades enskilda skogsägare av stormen Gudrun - Resultat av en enkätundersökning
2006:14	Riskhantering i skogsbruket
2006:15	Granbarkborrens utnyttjande av vindfällan under första sommaren efter stormen Gudrun - (The spruce bark beetle in wind-felled trees in the first summer following the storm Gudrun)
2006:16	Skogliga sektorsmål i ett internationellt sammanhang
2006:17	Skogen och ekosystemansatsen i Sverige
2006:18	Strategi för hantering av skogliga naturvärden i Norrtälje kommun ("Norrtäljeprojektet")
2006:19	Kantzonens ekologiska roll i skogliga vattendrag - en litteraturoversikt
2006:20	Ägoslag i skogen - Förslag till indelning, begrepp och definitioner för skogsrelaterade ägoslag
2006:21	Regional produktionsanalys - Konsekvenser av olika miljöambitioner i länen Dalarna och Gävleborg
2006:22	Regional skoglig Produktionsanalys - Konsekvenser av olika skötselregimer
2006:23	Biomassaflöden i svensk skogsnäring 2004
2006:24	Trädbränslestatistik i Sverige - en förstudie
2006:25	Tillväxtstudie på Skogsstyrelsens obstyrt
2006:26	Regional produktionsanalys - Uppskattning av tillgängligt trädbränsle i Dalarnas och Gävleborgs län
2006:27	Referenshågn som ett verktyg i vilt- och skogsförvaltning
2007:1	Utvärdering av ÅBIN
2007:2	Trädslagets betydelse för markens syra-basstatus - resultat från Ståndortskarteringen
2007:3	Älg- och rådjursstammarnas kostnader och värden
2007:4	Virkesbalanser för år 2004
2007:5	Life Forests for water - summary from the final seminar in Lycksele 22-24 August 2006
2007:6	Renskador i plant- och ungskog - en litteraturoversikt och analys av en taxeringsmetod
2007:7	Övervakning och klassificering av skogsvattendrag i enlighet med EU:s ramdirektiv för vatten - exempel från Emån och Öreälven
2007:8	Svenskt skogsbruk möter klimatförändringar
2007:9	Uppföljning av skador på fornlämningar i skogsmark
2007:10	Utgör kvävegödsling av skog en risk för Östersjön? Slutsatser från ett seminarium anordnat av Baltic Sea 2020 i samarbete med Skogsstyrelsen
2008:1	Arenas for Sustainable Use of All Values in the Landscape - the Model Forest concept as an example
2008:2	Samhällsekonomisk konsekvensanalys av skogsmarks- och ytvattenkalkning
2008:3	Mercury Loading from forest to surface waters: The effects of forest harvest and liming
2008:4	The impact of liming on ectomycorrhizal fungal communities in coniferous forests in Southern Sweden
2008:5	Långtidseffekter av kalkning på skogsmarkens kol- och kväveförråd
2008:6	Underlag för en nationell strategi för skötsel och skydd av sumpskogar
2008:7	Regionala analyser om kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:8	Frötäkt och frötäktso mråden av gran och tall i Sverige
2008:9	Vägledning vid skogsmarkskalkning
2008:10	Områden som skogsmarkskalkats inom Skogsstyrelsens försöksverksamhet 2005-2007
2008:11	Inventering av ädellövplanteringar på stormhyggen från 1999 i Skåne
2008:12	Aluminiumhalter i skogsbäckar och variationen med avrinningsområdenas egenskaper
2008:13	Åtgärder för ett uthålligt brukande av skogsmarken - resultat från studier finansierade inom Movib
2008:14	Användningen av växtskyddsmedel inom skogsbruket
2008:15	Skogsmarkskalkning
2008:16	Skogsmarkskalkningens effekter på kemin i mark, grundvatten och ytvatten i SKOKAL-områdena 16 år efter behandling
2008:18	Effekter av skogsbruk på rennäringsen - en litteraturstudie
2008:19	Hyggesfritt skogsbruk i ädellövskog - En litteratursammanställning
2008:20	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk i ädellövskogar - slutrapport för delprojekt Ädellöv
2008:21	Skoglig kontinuitet och historiska kartor - en metodstudie för bokskog
2008:22	Kontinuitetsskogar och Kontinuitetsskogsbruk - Slutrapport för delprojekt Skötsel - hyggesfritt skogsbruk
2008:23	Naturkultur - Utvecklingen i försöksserien de 10 första åren
2008:24	Jämförelse av ekonomi och produktion mellan trakthyggesbruk och blädning i skiktad granskog - analyser på beståndsnivå baserade på simulering
2008:25	Skogliga konsekvensanalyser 2008 - SKA-VB 08
2009:1	Åtgärdsplanering i reglerade vattendrag - arbetsgång och åtgärdsförslag i övre Ångermanälven
2009:2	Skog & Historia i Uppland - Gröna Jobb 2004-2008
2009:3	Utvärdering av metoder för kvantifiering av epifytiska hänglavar
2009:4	Kartläggning och Identifiering av kontinuitetsskog
2009:5	Skogsproduktion i stormområdet: Ett underlag för Skogsstyrelsens strategi för uthållig skogsproduktion
2009:6	Ekonomisk beskrivning av konsekvenser i samband med ledningsinträng i skogsmark
2009:7	Avverkning av nyckelbiotoper och objekt med höga naturvärden - en gis-analys och inventeringsdata från Polytax
2009:8	Produktionsanalys i Gävleborgs län
2009:9	Skogsstyrelsens erfarenheter kring samarbetsnätverk i landskapet
2010:1	Förnygrä - Vårda - Skydda - Underlag för Skogsstyrelsens strategi för hållbar skogsproduktion

2010:2	Effektiv rådgivning – Slutrapport
2010:3	Markägarenkäten. Skogsstyrelsens delrapport för undersökningarna om processen för formellt skydd 2005-2008
2010:4	Landskapsansats för bevarande av skoglig biologisk mångfald – en uppföljning av 1997 års regionala bristanalys, och om behovet av samverkan mellan aktörer
2010:5	Översön av Skogsstyrelsens virkesmätningsföreskrifter – Analys och förslag
2010:6	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999-2008
2010:7	Behöver omvandlingstalen mellan m ³ f ub och m ³ sk revideras? – En förstudie
2010:8	Åtgärdsprogram för bevarande av vitryggig hackspett och dess livsmiljöer 2005-2009 – Slutrapport
2010:9	Störningskänslighet hos lavar i barrskogar
2011:1	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999-2009
2011:2	Inte klar
2011:3	Möjligheter att förbättra måluppfyllelse vad gäller miljöhänsyn vid föryngringsavverkning: Rapport efter en analys och rådgivande prioritering av åtgärder
2011:4	Fastighetsavtal – vidareutveckling av modell till flygfärdig produkt, Slutrapport
2011:5	Nedre Ångermanälven och Faxälven – förslag till miljöförbättrande åtgärder
2011:6	Upprättade renbruksplaner – 2005-2010
2011:7	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk – Slutrapport för delprojekt naturvärden
2011:8	Utredningsrapport – Långsiktig plan för Skogsstyrelsens inventeringar och uppföljningar
2012:1	Kommunikationsstrategi för Renbruksplan
2012:2	Förstudierapport, dialog och samverkan mellan skogsbruk och rennäring
2012:3	Hänsyn till kulturmiljöer – resultat från P3 2008-2011
2012:4	Kalibrering för samsyn över myndighetsgränserna avseende olika former av dikningsåtgärder i skogsmark

Av Skogsstyrelsen publicerade Meddelanden:

1991:2	Vägplan -90
1991:5	Ekologiska effekter av skogsbränsleuttag
1995:2	Gallringsundersökning 92
1995:3	Kontrolltaxering av nyckelbiotoper
1996:1	Skogsstyrelsens anslag för tillämpad skogsproduktionsforskning
1997:1	Naturskydd och naturhänsyn i skogen
1997:2	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1996
1998:1	Skogsvårdsorganisationens Utvärdering av Skogspolitiken
1998:2	Skogliga aktörer och den nya skogspolitiken
1998:3	Förnygringsavverkning och skogsbilvägar
1998:4	Miljöhänsyn vid förnygringsavverkning - Delresultat från Polytax
1998:5	Beståndsanläggning
1998:6	Naturskydd och miljöarbete
1998:7	Röjningsundersökning 1997
1998:8	Gallringsundersökning 1997
1998:9	Skadebilden beträffande fasta fornlämningar och övriga kulturmiljövärden
1998:10	Produktionskonsekvenser av den nya skogspolitiken
1998:11	SMILE - Uppföljning av sumpskogsskötsel
1998:12	Sköter vi ädellövskogen? - Ett projekt inom SMILE
1998:13	Riksdagens skogspolitiska intentioner. Om mål som uppdrag till en myndighet
1998:14	Swedish forest policy in an international perspective. (Utfört av FAO)
1998:15	Produktion eller miljö. (En mediaundersökning utförd av Göteborgs universitet)
1998:16	De trädbevuxna impedimentens betydelse som livsmiljöer för skogslevande växt- och djurarter
1998:17	Verksamhet inom Skogsvårdsorganisationen som kan utnyttjas i den nationella miljöövervakning
1998:19	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1998
1999:1	Nyckelbiotopsinventeringen 1993-1998. Slutrapport
1999:3	Sveriges sumpskogar. Resultat av sumpskogsinventeringen 1990-1998
2001:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2000
2001:2	Rekommendationer vid uttag av skogsbränsle och kompensationsgödsling
2001:3	Kontrollinventering av nyckelbiotoper år 2000
2001:4	Åtgärder mot markförurning och för ett uthålligt brukande av skogsmarken
2001:5	Miljöövervakning av Biologisk mångfald i Nyckelbiotoper
2001:6	Utvärdering av samråden 1998 Skogsbruk - rennärning
2002:1	Skogsvårdsorganisationens utvärdering av skogspolitikens effekter - SUS 2001
2002:2	Skog för naturvårdsändamål – uppföljning av områdesskydd, frivilliga avsättningar, samt miljöhänsyn vid förnygringsavverkning
2002:4	Action plan to counteract soil acidification and to promote sustainable use of forestland
2002:6	Skogsmarksgödsling - effekter på skogshushållning, ekonomi, sysselsättning och miljön
2003:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2002
2003:2	Konsekvenser av ett förbud mot permetrinbehandling av skogsplanter
2004:1	Kontinuitetsskogar - en förstudie
2004:2	Landskapsekologiska kärnområden - LEKO, Redovisning av ett projekt 1999-2003
2004:3	Skogens sociala värden
2004:4	Inventering av nyckelbiotoper - Resultat 2003
2006:1	Stormen 2005 - en skoglig analys
2007:1	Övervakning av insektsangrepp - Slutrapport från Skogsstyrelsens regeringsuppdrag
2007:2	Kvävegödsling av skogsmark
2007:3	Skogsstyrelsens inventering av nyckelbiotoper - Resultat till och med 2006
2007:4	Fördjupad utvärdering av Levande skogar
2007:5	Hållbart nyttjande av skog
2008:1	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:2	Rekommendationer vid uttag av avverkningsrester och askåterföring
2008:3	Skogsbrukets frivilliga avsättningar
2008:4	Rundvirkes- och skogsbränslebalanser för år 2007 – SKA-VB 08
2009:1	Dikesrensningens regelverk
2009:2	Viltanpassad Skogsskötsel – Skogliga åtgärder för att minska skador
2009:3	Ny metod och nya definitioner i uppföljningen av frivilliga avsättningar
2009:4	Stubbskörd – kunskapssammanställning och Skogsstyrelsens rekommendationer
2009:5	Vidareutveckling av pågående viltskadeinventeringar
2009:6	En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter
2009:7	Regler om användning av främmande trädslag
2010:1	Vattenförvaltningen i skogen
2010:2	Nationell tillämpning av FLEGT – Forest Law Enforcement, Governance and Trade
2011:1	Rillsyn enl 9 kap miljöbalken av verksamhet på mark som omfattas av skogsvårdslagen
2011:2	Skogs- och miljöpolitiska mål – brister, orsaker och förslag på åtgärder
2011:3	Skogliga inventeringsmetoder i en kunskapsbaserad älgförvaltning

2011:4	Uppdrag om nationella bestämmelser som kompletterar EU:s timmerförordning samt om revidering av virkesmätningarslagstiftningen
2011:5	Uppföljning av hänsyn till rennäringen
2011:6	Översyn av föreskrifter och allmänna råd för 30 paragrafen SvL – Del 1
2012:1	Förslag på regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen

Beställning av Rapporter och Meddelanden

Skogsstyrelsen,
 Böcker och Broschyrer
 551 83 JÖNKÖPING
 Telefon: 036 – 35 93 40
 växel 036 – 35 93 00
 fax 036 – 19 06 22
 e-post: bocker@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se/bocker

I Skogsstyrelsens Meddelande-serie publiceras redogörelser, utredningar m.m. av officiell karaktär. Innehållet överensstämmer med myndighetens policy.

I Skogsstyrelsens Rapport-serie publiceras redogörelser och utredningar m.m. för vars innehåll författaren/författarna själva ansvarar.

Skogsstyrelsen publicerar dessutom fortlöpande: Foldrar, broschyrer, böcker m.m. inom skilda skogliga ämnesområden. Skogsstyrelsen är också utgivare av tidningen SkogsEko.

Regeringen har betonat behovet av att fortsätta och intensifiera regelförenklingsarbetet för att uppnå en märkbar positiv förändring i företagens vardag.

Reglerna i skogsvårdslagstiftningen utgör den största andelen av företagens administrativa kostnader för att följa lagstiftningen inom Skogsstyrelsens tillsynsområde. Det har därför varit naturligt att prioritera denna lagstiftning vid arbetet med regelförenkling. Förslag på regelförenklingar lämnas i detta Meddelande.